

Orijinal adı: LA PANTHERE D'HOLLYWOOD

**Gerard de
VILLIERS**

**SAS
HOLLYWOOD
PANTERİ**

© Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1985. Dr. Şevki Bey Sokak.
10/3 Türbe-tstanbul. Telefon: 528 43 84

TAY YAYINLARI

I. BOLUM

Jill Rickbell kızılдерilinin beceriksizce tuttuğu şampanya kadehini yavaşça uzaklaştı-rarak, erkeğe Diraz daha yaklaştı. Altına hiçbir şey giymediğı mor ipek pantolonu ve bluzu vücudunun bütün hatlarını ortaya çıkartıyor-du.

— Gel Zuni! diye içini çekti.

Kızılderili arzuyla inledi, ama yaklaşmadı. Alışık olmadığı alkol başını döndürmüştü. Beyazların dünyasından da ürküyordu. Üste-lik, yaşadığı yörede hayalini bile kurmaktan çekineceğı bu güzel evde, bir uşaktan başka bir şey değildi. Kendini korkusuzca sunan bu beyaz kadınla havuzun sütunları arkasına geçmesi büyük bir hataydı. Jill kurumuş dudaklarını yaladı. Genç kızılderilinin vücu-dunu gördükçe, içinden tırnaklarını adamın etine gömmek geliyordu.

Kısacık yaşamında erkeklerden oluşan zengin bir koleksiyona sahip olmayı başarmış-tı, fakat bir kızılderiliyi tanımak fırsatını ilk kez bulacaktı. Üstelik faydalanmak için de fazla vakti yoktu.

Müziğin ve konuşmaların gürültüsü, havu-za ve bahçeye açılan büyük camlardan kendilerine kadar geliyordu. Hava ılıktı. Kaliforniya'nın en lüks semtlerinden biri olan Beverly Drive'ın cennet ortamında, Jill arzusuna daha fazla karşı koyamayacağını hissetti, ellerim adamın ensesinde birleştirdi.

— Dans edelim, diye mırıldandı uzun kızıl

Türkçesi:
Sibel GÜVENİR

saçlarını sallayarak.

Masum ifadeli oval yüzü kusursuzdu. Geniş ve dolgun dudakları açgözlülükle aralanmıştı.

Kızılderili beceriksizce ona doğru kımıldadı. Kaba bir hareketle genç kadını kendine çekti. Arzudan tir tir titriyordu. Midesine indirdiği son şampanya bütün tutukluğunu geçirmişti.

Jill acıyla hafifçe bağırarak Kızılderiliden ayrıldı. Erkeğin kabaca kucaklaması sırasında, tam göbeğinin üzerine taktığı küçük mücevher etine batmıştı. Taşı çıkartarak, kendi cebi olmadığı için Kızılderilinin blucininin cebine sokuşturdu. Erkek siyah, iri gözlerini endişeyle kızın kirpiklerine dikmişti.

Jill'in gülümsemesiyle sakinleşti. Jill kızıl-derilinin elini uzun parmaklarının arasında sıkarak onu çekti.

—Burada kalmayalım, diye mırıldandı. Hiç rahat değil.

L şeklindeki havuzun etrafından dolaşarak oturma odasının pencerelerinin önünden geçtiler. Jill büyük kapıya göz attı. Bazı çiftler hiç çekinmeden beyaz döşemenin üzerine uzanmışlar, flört ediyorlardı.

Kızılderili telaşla önlerindeki manzaraya baktı. İki haftadır Gene Shirak'ın bahçivanı olduğu halde, Hollywood adetlerine alışamamıştı.

Jill onu karanlığa çekti. Ne kadar az görülürlerse, o kadar iyi olurdu.

Garaja çıkan ufak kapıyı geçecekleri sırada ev sahibi Gene Shirak Jill'in yerinden sıçramasına neden oldu:

— Yollarda fazla oyalanmayın. Yarın sabah Ensina'da olmanız gerekiyor.

Gölgeden çıktı. Pembe gömleği ve beyaz pantolonuyla daha da zayıf duruyordu. Sert ve düz yüzü, soğuk mavi gözleri ve incecik ağzıyla Kirk Douglas'a benziyordu. Bazen, burnunun ucundaki garip ben yüzünden, komik bir ifadeye bürünüyor. Bakışları Zuni'ninkilerle birleşince iyi niyetle gülümsedi.

— iyi eğlen Zuni! dedi. İyi yolculuklar.

Çekingenlikle olduğu yerde donup kalan Zuni, aptalca bir şeyler geveledi.

Gene Shirak, Jill ve Zuni'nin küçük kapıdan çıkmalarına küçümseyerek baktı. İlkelere aşırı bağlılığı yüzünden Hollywood'a hiçbir zaman tam olarak ısınamayacaktı. Bazen Jill Rickbell gibi esrarkeş, azgın, ahlak anlayışı neredeyse hayvanlar tarafından bile ayıplanabilecek bir arkadaşına sahip olduğu için utanıyordu. Fakat her şeyden önce postunu kurtarması gerekiyordu. İçinde bulunduğu ölüm kalım savaşında, Jill'e ihtiyacı vardı. Hatta kadının azgınlığına bile muhtaçtı. Kadın arkadaşları arasında verdiği garip görevleri ve bütün isteklerini soru sormadan kabul eden bir tek o vardı.

Oturma odasına girdi. Evin önünde siyah Cadillac'lar sıralanmıştı. Gene Shirak misafir ağırlamasını bilirdi. Misafirlerinin korkusuzca içebilmeleri için herkese bir şoför ve araba verirdi.

Jill, beyaz Cadillac'ın otomatik kapısını açınca, Zuni kendisini deri koltuğa bıraktı. Araba Jill'in parfümünün kokusuyla dolmuştu. Kadın direksiyona yerleşerek müziği açtı ve hareket etti. Koltuklardan yayılan baş döndürücü kokuyla Zuni'nin arzusu geri gelmişti. Jill'e yaklaşarak elini bacaklarına koydu.

Kırmızı ışık yanmıştı. Jill direksiyonu

bırakarak dudaklarını kızılderilinkilere bastırdı. Ensinada'yı beklemeye tahammül edemeyecekti. Sonunda kavşığı geçerek, gaze bastı. Kızılderili elleriyle ara sıra inleyen Jill'in vücudunu ovuşturdukça Cadillac caddede bir sağa bir sola gidiyordu. Jill kızılderilinin dudaklarını karnında hissedince bir çığlık atarak kenardaki dolma toprak kısma çarptı. Mutlaka kendisine gelmesi gerekiyordu. Hata yapılmasını bekleyen polisler tarafından, aptalca bir tutuklamanın kurbanı olabilirdi.

Bel-Air'e bir atlasalar, problem kalmazdı. Bel-Air'in nazik polisleri Jill için müsamaha gösterirlerdi. Tabii bunu biraz da cömertliğine borçluydu.

Cadillac keskin virajları atlayarak beş dakika sonra Belagio'daki villanın önünde durdu. Jill inerek kaputun etrafından dolaştı. Kızılderili aşağıya atlayarak ona doğru yaklaştı, kadını kalçalarından kavrayarak hâlâ sıcak olan kaputun üzerine devirdi. Jill erkeğin ellerinden sıyrılarak kapıyı açtı. Zuni içersinin lüksüyle şaşkına dönmüş bir halde, eşikte durmuş bekliyordu. Dışardan Jill'in tek katlı evi insanı pek etkilemiyordu. Fakat genç kadın içeriye lükse boğmuştu. Siyah kadifeyle kaplı, yatak kadar büyük bir kanepenin odanın tam ortasına yerleştirilmiş, takım aynı renk koltuklarla tamamlanmıştı.

Genç kadın kanepenin etrafında dolanıp ışığı azalttı ve odanın dip tarafına doğru yürüdü. Beklenen anı yaşamaya başlamadan evvel alması gereken tedbirler vardı. Şömine-nin yanında ayakta duran kızılderilinin yanından geçerken daha fazla sabredemeyerek uzun parmaklarını erkeğin ensesine doladı.

Bu ufacık hareket bir karate darbesinin etkisinden çok daha fazla işe yaradı. Kızılderili dönerek, Jill'i belinden kavradı. Jill erkeğin bütün kaslarının bacaklarına, kalçalarına, göğüslerine gömüldüğünü hissetti. Zuni'nin kokusu parfümüne karıştı. Parmakları etine dalmak ister gibi, vücudunu ovuşturuyordu. Jill önce sesini çıkarmadı. Fakat kurtulmak istediğinde kızılderilinin daha hırsla sarıldığını hissetti. Birkaç saniye sarhoşlar gibi sallandılar, sonra ikisi birden yere yuvarlandılar.

— Biraz sabır Zuni, diye mırıldandı. Hemen geliyorum.

İlerlemek için fırsat bulamadı. Zuni kadının kalçalarından kavrayarak siyah kadife kanepenin üzerine fırlattı. Jill beklemesini söyleyecekti, ama dudakları iki kalın dudağın altında ezilmişti. Zuni hiçbir şey dinlemiyordu. Dizi kaba bir hareketle Jill'in bacaklarını birbirinden ayırdı. Kadın zevkle dudaklarını ısırdı. Bu öfkeli ve ilkel arzuya daha önceki sevgililerinde hiç rastlayamamıştı. Fakat girdiği tehlikeyi düşününce, müthiş bir korkuyla bütün arzusu yok oldu.

— Dur, yalvarım dur!

Başı yastıklara devrilmiş, odanın sonunda-ki kapının karanlığına bakıyordu. Sanki bir gürültü duymuştu. Korkudan çılgına dönerek Zuni'nin yüzünü tırmaladı.

— Bırak beni, çek git!

Fakat Zuni'nin arzusunun yerini öfke almıştı. İpek pantolonu parça parça ederek çıkarttı. Tek hareketiyle ^blucinini aşağıya indirdi.

— Hayır! diye bağırıldı. Dikkat et!

İnsanüstü bir gayret sarfederek onu itip

dirseklerinin üzerinde doğrultmayı başardı. Kızılderili kadını kalçalarından tutarak kendine çekti ve bir an için Jill her şeyi unuttu. Yüzünü yastıklara gömerek bağırdı. Kızılderili zevkten tir tir titriyordu. Bu nedenle de Jill'in başını kaldırmasına neden olan hafif kükre-meyi duymadı. Jill birden gözlerini açıp karanlığa baktı. Korkudan kalbi sıkışmıştı. Zevki unutarak ağzını açtı.

— Sun! Yat!

Her şey çok çabuk olup bitti. Güçlü ve sıcak bir kütle halının üzerinden sıçrayarak kızılderilinin üstüne indi. Atlayan, iki yaşında çok değerli bir panterdi. Pençelerini adamın omuzlarına gömerek ensesinden bütün gücüyle ısırdı.

Kırılan boynundan korkunç bir çıtırtı çıktı. Hayvan Zuni'yi çekerek yere yuvarlandı. Jill korkudan deliye dönmüştü. Hemen yere atlayarak odasına koştu. Elleri o kadar titriyordu ki, elektroşok değneğini bulmakta bile güçlük çekti. Sun'a karşı en iyi silah bu aletti. Yarım metre uzunluğundaki alet bir parmak hareketiyle korkunç bir elektrik akımı veriyordu.

Jill oturma odasına dönerek, kristal avizeyi yaktı.

— Sun!

Hayvan biraz önce öldürdüğü adamın yanına çökmüştü. Pençeleri hâlâ kan içindeydi. Sarı gözbebeklerini sahibine çevirince Jill korkuya kapıldı. Panterin burnuna doğrulttuğu, aletle ilerleyince, hayvan yavaşça, kükreye kükreye çekildi. Barın önüne gelince durdu ve bir gözü panterde yere diz çökerek tek eliyle kızılderilinin vücudunu çevirdi. Zuni'nin ölü

bakışları tavana dikilmişti. Jill başını çevirerek halının üzerine kustu. Bir ölüyü bu kadar yakından hiç görmemişti. Birden oda buz gibi soğuk geldi.

Sun ona bakıyordu. Yavaşça kadına doğru ilerledi. Başı öne eğilmiş, kulakları düşmüştü. Yavaşça kükredi ve diliyle sahibinin yüzünü yaladı. Jill inledi ve bir anda kızılderiliyi aklından çıkarttı. Kaplanın tüyleri içini ısıtmıştı. Hayvanın başını öptü.

— Çok kıskançsın Sun, değil mi? Benim için deli oluyorsun! diye mırıldandı.

Sun neşeyle homurdanarak ön ayaklarını sahibinin omzuna dayadı ve kadını yatırıp üstüne uzandı.

Jill hayvanın ağırlığını üzerinde hissedince, başını arkaya attı.

— Oh! Sun, diye inledi, Sun yapmamalıydın. Seni öldürecekler!

Tüm gücüyle hayvana sarılmıştı. Çalan müzik ne kendi iniltisini, ne de hayvanın zevkle homurdanmasını bastırabilirdi. Kızılderiliyle başlayan sevişmenin sonunu getirmeye çalışıyordu. Bir süre sonra hayvan yanından uzaklaşırken, o da sırtüstü yatarak gözlerini kapattı. Uzun süreden beri Sun'un sahibiydi. Henüz bir aylıkken sevgililerinden biri getirmişti onu. Biberonla beslemiş, terbiye etmiş ve gitgide daha da fazla bağlanmıştı. Sun bir kuzu kadar yumuşak, sıkılgan, sevecendi. Bir gün hayvanla oynarken Sun tahrik olmasaydı, ilişkileri normal olarak devam edecekti. Sun ve Jill arasında garip bağlar oluşmuştu. Sun zamanla yırtıcı ve kıskanç bir hale gelmişti. Villaya ne zaman yanında bir erkekle gelse homurdamr adamın üzerine atlayacaktı

rmş gibi bir tavır takınırdı. Jill onun dişisiydi. Zaten başkasını da tanımamıştı. Bu iğrenç ilişkinin devamlılığını sağlamak için, Gene Shirak gibi en samimi arkadaşlarından bile sırrını gizlemişti. Söylemeye hem utanıyor, hem de Sun'u kıskanıyordu.

Tek sırrı da buydu. Jill Rickbell yirmi altı yaşındaydı. Saf ve aydınlık bakışlı iri gözlerini avının üzerine dikerek "Sevgilim" diye çağırdığında, erkeğin ruhunu Tanrıya, vücudunu da şeytana emanet etmekten başka hiçbir şansı kalmazdı. Sekse olan aşırı düşkünlüğünü! sınırı yoktu. Hayatını biraz daha basitleştirebilmek için, iç çamaşırı kullanmamayı adet haline getirmişti. Sonuç olarak sevgiden yoksun, son derece ahlaksız bir yaşam sürüyor, sadece birkaç duygu için yaşıyordu. Bunlardan biri de panteriydi.

*

**

Jill bir sıçrayışta yerinden kalktı. Sun'la seviştikten sonra, halının üzerinde uyuyakalmıştı. Bir metre ötesindeki kızılderilinin cesedini görünce korkunç bir titremeyle sarsıldı.

Panter şöminenin alevleri önünde uyuyordu. İpek bluzu ve pantolonu siyah kanepenin üzerinde duruyordu. Müzik kesilmişti. Jill cesede bakmaya bile cesaret edemeden sendeleye sendeleye banyoya kadar gitti ve kendini düşün altına attı.

Düşünebilmeye ancak saçlarını taradıktan ve parfüm sürdükten sonra başlayabildi. Cesedin önünden geçerken bütün vücudu titredi. Halının üzerine akan kan kurumuştu. Jill saate baktı: Sabahın ikisiydi. Parti bitmiş

olmalıydı. Ne olursa olsun Gene Shirak'a haber vermeliydi. Soğuk terler döküyordu. Kalbi sıkışarak panteri ensesinden tuttu ve odasına götürdü. İçinden ağlamak geliyordu.

— Sun, dedi alçak sesle, seni seviyorum. Sen benimsin.

Kızılderiliyi tamamen aklından çıkarmıştı. Artık adam kurtulması gerektiği bir eşyadan başka bir şey değildi gözünde.

Yavaşça kapıyı kapattı ve telefonu aldı. Karşı taraf ahizeyi kaldırmadan evvel uzun bir süre geçti.

— Gene?

Prodüktörün kızgın sesi kulaklarında çınladı.

— Ne istiyorsunuz? Beni yarından evvel aramamanı söylemiştim. Rahat bırak artık.

Görünüşe göre onu yolda sanıyordu.

Jill kızgınlığını bastırmaya çalıştı.

— Hemen benim evime gel, dedi.

— Sana mı? Tanrım, sen evde ne yapıyorsun?

Sesi o kadar öfkeli ve korku dolu çıkıyordu ki, Jill neredeyse telefonu kapatacaktı. Yalvararak konuşmasına devam etmeye çalıştı:

— Gene, çok önemli! Korkunç bir şey oldu. Çabuk gel. Şimdi söyleyemem.

Cevap, bir küfür seli halinde geldi. Jill kalbi sıkışmaya başlamıştı.

— Hemen gelmen gerekiyor. Çok rica ediyorum.

— Geliyorum, dedi.

Telefonu kapatır kapatmaz, Jill bir sigara yakıp titremeye başladı. Gene Shirak'tan çok korkuyordu. Zuni'yi niçin Ensinada'ya götür-

mesi ve orada bırakması gerektiğini bilmiyordu. Fakat yine de bunun çok önemli ve tehlikeli olduğunu hissedebiliyordu. Gene öfkeden deliye dönecekti.

II. BOLUM

Jill zil çalmadan önce, Rolls'un motor sesini duydu. Hemen kapıyı açmaya koştu. Halının üzerine yayılmış olan kanın kokusu yine içini kaldırmaya başlamıştı.

Gene Shirak'ın metalik gri Rolls Royce'u CadiUac'ının arkasına park etti. içeriye girmek için Jill'i itmek zorunda kaldı. Masmavi gözleri Jill'e dikilmişti.

— Eee? diye sordu sert bir sesle.

Jill hiçbir şey söylemeden kapıyı kapattı. Kelimeler boğazına takılmıştı. Gene Shirak biraz şaşırarak etrafına bakındı. Sun odasına kapatılmıştı, salon da düzenliydi. Fakat içersi leş gibi kokuyordu.

Gene Shirak kızılderilinin cesedini ancak odanın ortasına geldikten sonra görebildi. Birden öfkenin yerini korku aldı. Yavaşça Jill'e döndü.

— Tanrım! Öldü mü?

Yerde yatan vücut için sorulabilecek en saçma soruydu. Jill sinirli sinirli ellerini önünde birleştirdi.

— Sanırım, diye fısıldadı.

Gene ona doğru döndü. Yüzü öfkeden altüst olmuştu.

— Onu sen öldürdün, kaçık karı! Allanın belası, canın...

Jill'in gözleri yaşla doldu.

— Ben değil, diye bağırды. Sun, Sun öldürdü.

Prodüktör anlamayan gözlerle bakıyordu.

— Sun mu? Fakat onun bir sineğe bile zararı dokunmaz. Neler oldu?

Jill her şeyi anlattı. Konuştukça Gene Shirak'ın yüzünden bütün kanı çekiliyordu. Jill'in üzerine yürüyüp tüm gücüyle tokatladı.

— Aptal karı! Sanki şimdiye kadar yeterince herifin koynuna girmemiş gibi ; davranmışsın...

— Ama bilmiyordum, diye hıçkırdı Jill. Bekleyecek halim kalmamıştı. Sonra Meksika' i ya gidecektik...

Gene öfkeden deliye dönerek bir tokat daha attı. Artık olayları bile birbirine bağlayamıyordu.

— Sersem, beni ne hale getirdiğini bir bilsen!

— Fakat o sadece bir uşaktı, diye itiraz etti Jill. Üstelik, ondan kurtulmaya çalışıyordun. Dalaverelerini başka biriyle sürdürürsün.

— Uşak ha! diye bağırdı Gene Shirak alayla.

Kan çanağına dönmüş gözleriyle, Jill'in omzunun üzerinden kızılderilinin cesedine bakıyordu.

Elleri titreyerek kendisine bir içki doldurdu ve bir dikişte midesine yuvarladı. Yüzündeki iğrenir ifadeyle cesedin üzerine eğildi.

— Ötekini nereye koydun? diye sordu.

— Oraya.

Eliyle kapalı kapıyı işaret ediyordu.

— Polise haber verdin mi?

Gözlerini kocaman kocaman açtı.

— Polise mi? Fakat...

Gene yiyecekmiş gibi bakıyordu:

— Evet ya, polis. Ne zannediyordun yani?] Adamı boş bir cola şişesi gibi çöpe atacağımızı

mı?

Jill yalvararak adama yaklaştı:

— Peki, sen arayamaz mısın?

— Ben mi?

Gene Shirak genç kadını ensesinden tutarak sarsmaya başladı:

— Adama suni tenefüs yaptırmamı da ister miydin? İki dakika sonra ben buradan gitmiş olacağım. Daha önce de hiç gelmedim, beni duyuyor musun? Polislere adamı buraya benden habersiz getirdiğini söyleyeceksin. Sonra ne dersen de, işte. Yalnız o hayvanla olanları anlatmanı tavsiye etmem. Yoksa onu vurduktan sonra seni de tımarhaneye kapatırlar...

— Onu öldürecekler! diye inledi Jill.

Birden kan kokusunu daha yakınında hissetmeye başlamıştı.

— Ne zannediyordun ki? Madalya vereceklerini mi? Ya da sıkıldığında eğlensin diye önüne başka kızılderililer atmalarını mı? Onlarla barış imzalayalı çok oldu, kızım!..

Gene onu bırakıp kapıya yaklaştı. Biraz sakinleşmişti.

— Polis çağır. Seni yeterince tanıyorlar, fazla canını sıkamazlar. Herifin arkadaşlarıyla uğraşacak olan benim. Adamlar ona gözleri gibi bakıyorlardı.

Jill birden kızılderilinin kendi hatası yüzünden öldüğünü söylemek istedi, ama vazgeçti. Şimdi sırası değildi. Gene Shirak'la girişe kadar gidip kapıyı arkasından kapattı.

Şimdi kızılderiliye hiç aldırılmıyordu. Rolls Royce'un sesi az sonra duyulmaz oldu.

Gene Shirak, direksiyon başında, biraz önce gördüklerini düşünmemeye çalışıyordu.

Biraz akıllıca davranırsa, fazla mesele çıkmaz, olay kapanırdı.

*

**

Jill ahizeyi kaldırıp "0" tuşuna bastı. Memur karşısına çıkınca da Beverly Hills şerifinin numarasını istedi. Numarayı not ettikten sonra telefonu kapattı.

Gene Shirak gittikten sonra korkusu biraz yatışmış, yerini çocukça bir öfkeye bırakmıştı. Sun'u öldüreceklerdi. Her şey çok saçmaydı. Katil insan olsa, jüri ufak bir cezayla yetinirdi. Gözlerini kızılderilinin cesedine dikti. Onu oturma odasında bırakamazdı. Kalkıp Sun'u kapattığı odanın kapısını açarak hayvanı serbest bıraktı. Hayvan neşeyle etrafta dolanıp kızılderilinin cesedini kokladı. Sonra sahibinin ayaklarının dibine uzandı. Jill eğilip Sun'u kucakladı.

— Sun, diye inledi, senin ölmeni istemiyorum.

Gümüş kutudan bir marijuana sigarası alıp yaktı. Esrar sayesinde biraz sakinleşmişti. Kaygısı ve korkusu dağıldı, gerçekler yok oldu. Sırtını divana dayayarak yere oturdu. Esrardan mümkün olduğu kadar yararlanabilmek için, derin nefesler çekiyordu. Panter karşısında uyukluyordu. Aralarında kızılderilinin cesedi vardı.

Bir saat sonra Jill üçüncü sigarasını bitirirken, havalarda uçuyor gibiydi. Bu arada panterini kurtarmak için bir çare bulmuştu.

İğrenmesinin önüne geçmeye çalışarak kızılderiliyi üzerinde yattığı halının ortasına getirmeye çalıştı. Sonra cesedi buna sardı. Mutfak dolaplarını arayıp bir yumak sağlam

ip buldu. Bu tür işlere alışık olmayan genç kadının halıyı bağlaması yarım saat sürdü. Sonra yaptığı paketi çekmeyi denedi, ama sadece on santim ilerleyebildi. Esrarın etkisi yavaş yavaş yok olmaya başlamıştı ve kendisini halsiz hissediyordu. Tek başına başaramazdı.

Tam ümitsizliğe yenik düşecekken aklına bir fikir geldi.

— Sun, buraya gel!

Hayvanı tasmasından tutarak oyun oynarmış gibi halının ucunu gösterdi. Hayvan uysallıkla JilPin yanma çöktü, dişlerini halının ucuna geçirerek çekmeye başladı. Göz açıp kapayınca kadar, kızılderili giriş kapısının önüne gelmişti. Durup, sevinçle kükredi. Genellikle Jill, onun halıyla oynamasına hiç izin vermezdi. Genç kadın tedbirli olmaya çalışarak kapıyı açtı. Yolda hiç kimseler yoktu. Hayvanın yardımıyla halıyı arabaya kadar getirmeyi başardı. Fakat sıra kaldırmaya gelince cesedi yerinden bile kıpırdatamadı. Yine ümitsizliğe kapılmıştı. Artık ne geriye dönebiliyor, ne de cesedi ortadan kayırabiliyordu. Polise haber vermekten ve Sun'un öldürülmesine seyirci kalmaktan başka çaresi kalmamıştı. Polislere kızılderiliyi niçin halıya sardığını da anlatmalıydı. Bu işe adamı soğuktan korumak için kalkıştığını anlatmak çok zor olacaktı.

Ümitsizce halının üzerine çöktü. Başını ellerinin arasına aldı. Birden, iki beyaz far karanlığı böldü. Araba yavaşlayarak evin karşısında durdu. Jill yüreği ağzına gelerek bir kapının açılıp kapandığını duydu. Az sonra üniformalı bir polis gözüktü. Kendinden emin

bir tavırla ve gülümseyerek, JilPe doğru ilerledi.

Polis Jill'in üç metre uzağında durarak elini kasketine götürüp gülümsedi. Gömleği titizce ütülenmişti. Kemerinde de büyük bir 45'lik vardı.

— Ters giden bir şey mi var, Bayan Rickbell? diye sordu.

Jill boş gözlerle baktı, delirecek hale gelmişti. Artık polis çağırıp çağırmadığını bile hatırlamıyordu.

— Hayır, hayır, her şey yolunda, diye kekeledi. Teşekkürler.

Polis hayran hayran ona bakıyordu. Jill'in şu an kafayı bulmuş olduğunu anlayacak kadar esrarkeş tutuklamıştı o güne kadar. Kızların bu hale geldiklerinde önlerine ilk çıkan kişiyi reddetmediklerini iyi bilirdi. Jill iki üç kez kendisini esrar çekmişken bulan polislerin yatağına kadar kendisine refakat etmelerine sesini çıkarmamıştı. Jeff Parker kendi kendine belki de bugün benim şanslı günümdür dedi.

— Size yardım edebilmek için ne yapabilirim? diye ısrar etti.

Jill neredeyse her şeyi itiraf edecekti. Sonra aklına Sun geldi ve:

— Şu halıyı arabaya yerleştiremiyorum.

Jeff Parker kaslarını şişirdi.

— Basit, dedi. Ben kaldırıyorum.

Polis içinde kızılderilinin bulunduğu halının bir ucunu kaldırarak arabaya dayadı. Öbür ucunu ise yerden ancak yirmi santim kaldırabilirdi. Sinirlenerek homurdandı:

— Bu Tanrının cezası şeyin içinde ne var böyle?

Jill tehlikeyi sezerek yardıma koştu. İkisi birlikte halıyı içeriye atmayı başardılar.

— Korkunç ağır. Lüks halı dedikleri böyle oluyor herhalde!

— Oh! Bunlar antika eşyalar...

Bir an karşı karşıya kaldılar. Polisin gözleri Jill'in yün kazağı altındaki göğüslerinin üzerindeydi.

Bakışların anlamını anlayan Jill, kapıya doğru geriledi. Başka bir ortamda bulunsalar, Jeff Parker'ın arzusuna eşlik edebilirdi, fakat şu anda zamanı değildi. Adamın bir an evvel gitmesini istiyordu. Jill tehlikeyi anlayıp bir bahaneyle eve girdi. Çıktığında elinde yüz dolarlık bir banknot vardı.

— Yardımınız için teşekkürler!

Jeff biraz hayal kırıklığına uğrayarak teşekkür etti. Para duygularının yerini tutamazdı. JilPe selamladı ve bir şeyler söylenerek uzaklaştı.. Genç kadın kapıyı kapatıp duvara yaslandı. Başı dönüyordu.

*

**

Bir saat sonra Jill Rickbell, Meksika sınırına doğru yol alıyordu. Hız sınırını aşmıyor, orta şeritteki arabaların arkasından ilerliyordu. Long Beach'deki büyük rafinerisinin ışıkları yolu aydınlatmıştı. Binlerce Kaliforniyalı hep aynı yolu izlerdi. Havalara biraz ısınmaya başlayınca, Meksika'ya giden çok olurdu.

Sınırdan hiç kontrol yapılmazdı. Biraz ilerde geniş otoyol biter, yerini dar ve bozuk bir yola bırakırdı. Cadillac'a hiç kimse dikkat etmedi. Ensinada'nın güneyinde, kızılderiliyi bıraktı.

Böylece Sun'u tehdit edecek hiçbir şey

kalmıyordu. Hatta Meksikalılar cesedin varlığından Amerikalıları haberdar bile etmezlerdi. "Bir Kızılderili eksik, olmuş, ne farkeder?" diye düşünüyordu Jill.

Oysa, bu olayın kimleri ilgilendireceğini bir bilse mezarını kendi elleriyle hazırlardı...

*

**

Aşağı yukarı aynı zamanda, Gene Shirak da hafta sonunu geçireceği yere doğru yol alıyordu. Çok geçmeden karşılaşacağı sıkıntılardan evvel, biraz soluk almak istiyordu. Daha şimdiden, pazartesi polislerle konuşmak zorunda kalacağını biliyordu. Tek isteği fazla meraklı bir polise düşmemekti.

III. BOLUM

Beyazlar giymiş, başlarına eliş hasır şapka takmış Meksikalı iki çocuk yere oturmuş, önlerindeki garip şeye bakıyorlardı. Büyük erkek kardeşleri polis çağırmaya gitmişti. İki saat evvel çölde çingiraklı yılan ararlarken asfalta çıkan bir patikada bu ilginç paketi bulmuşlar, merakla ipleri kestiklerinde iğrenç bir kokuyla karşılaşmışlardı. Ceset yemyeşil olmuş, şişmiş yüz artık tanınmayacak hale gelmişti. En az iki gündür orada olmalıydı. Ensinada iki mil uzaklıkta da olsa, bulundukları yer çöldü. Manuely giderken halıyı yanında götürmüştü. Temizlenince bin pezo getirirdi. Bu da elli çingiraklı yılan parası demekti. Çekecekleri zahmete değecekti.

İki çocuk kafalarını kaldırdılar. Bir motor sesi geliyordu. Eski bir Dodge pikap arkasında bir toz bulutu bırakarak kendilerine doğru yaklaşıyordu. Araç durduğunda, iriyarı üniformalı bir adamla Manuely aşağıya indi.

Meksikalı polis bıkkın bir tavırla iki çocuğu iterek cesedin üzerine eğildi. Yine bir sürü anlamsız kâğıt hazırlaması gerekecekti. Bu aptal veletler buradan geçmeselerdi, ceset kurtlar ve güneş sayesinde iskelet haline gelecek, hiçbir soruşturmaya da gerek kalmayacaktı.

— Daha önce bu adamı gördünüz mü? diye sordu "El Capitano" üç çocuğa.

Çocuklar başlarını çevirdiler. Meksikalılar polisle konuşmaktan hoşlanmazdı. Hele böyle

bir olayda kimse ağzını açmazdı. Polis ısrar etmedi. Cesedin yanına diz çöküp ceplerini yokladı. Eline parlak bir şey, birkaç kâğıt ve plastik kaplı bir kart geçti. Meksikalı, Amerikan sosyal sigorta kartını görünce alçak sesle küfretti. Bir Amerikalı! Bunun anlamı, otopsi, FBI araştırması, arkası gelmeyecek soruşturmalardı. İçinden ölüye lanet etti. Gringo işini biraz daha uzakta göremez miydi sanki? Sonra Manuelo'ya döndü.

— Onu arkaya yerleştirmeme yardım et!

Pikaptan büyük bir çadır bezi aldılar, cesedi, içine sardılar, sonra aracın arkasına yerleştirdiler. İki çocuk olan bitene burunlarını karıştırarak merakla bakıyorlardı.

Çölde sadece bir nemli leke kalmıştı. O da az sonra yakıcı güneşin etkisiyle yok olurdu. Meksikalı polis koltuğuna yerleşti.

— Yarın kâğıtları düzenleyebilmem için karakola gelmen gerekiyor, dedi Manuelo'ya.

*

**

Ertesi gün öğle vakti, tozlu beyaz bir Ford'la geldiler. Ensinada polis merkezi şehrin bir ucunda, tek katlı ahşap bir binaydı. Duvarda ofise ait yazılar ve ucuz dergilerden kesilmiş kız resimleri vardı.

Adamlardan iriyarı olanı, Meksikalı polise elini uzattı ve gülümseyerek kendini tanıttı:

— Teğmen Robert Serling, San Diego FBI bürosundan.

San Diego sınıra en yakın şehir olduğu için, sınırın güneyindeki olaylarla şehir yetkilileri uğraşıyordu.

Arkasından diğeri kendini tanıttı:

— Jim Henderson.

İki adam kimliklerini çıkarıp gösterdikten sonra, kendilerini yayları bozulmuş koltuklara attılar. Yüzbaşı Gomez bir şişe kahve likörü çıkardı, fakat Amerikalılar bu nazik jesti geri çevirerek:

— Fazla vaktimiz yok. Navajo kızılderilisi hakkında önemli bir şeyler elde ettiniz mi? diye sordular.

Meksikalı:

— İşte otopsi dosyası, dedi. Çok ilginç!

Sarı kâğıt üzerine üstünkörü daktiloya çekilmiş raporu uzattı. Robert Serling kâğıtları aldı. Henderson da Serling'in omzu üzerinden okumaya çalıştı.

Meksikalı doktora göre, adam vahşi bir hayvan tarafından parçalanmıştı. Aslan, panter, ya da onun gibi bir şeydi. Yaklaşık üç gün evvel ölmüştü. Bazı teknik ayrıntılara önem vermeyerek göz gezdirdiler. Ensinada doktoru çok güzel, küçük bir otopsi hazırlamıştı.

Amerikalı raporu masanın üzerine bıraktı.

— Fotoğraflar da var, dedi Meksikalı.

Fotoğraflar mide bulandırıcıydı. İki FBI ajanı hiçbir fevkaladelik keşfedemeden bütün ayrıntılara göz gezdirdiler. Sonra Robert Serling gri gözlerini kaldırıp Gomez'e baktı.

— Doktor yanılmış olamaz mı? Gerçekten yırtıcı bir hayvan mıymış?

— Oh!

Meksikalı gücenmiş gibi bir tavır takındı. Meksikalı uzmanların değerinden şüphe edilmeye başlanırsa, elden ne gelirdi?

— Hayır baylar, hayır.

Bu, Tanrının varlığından şüphe duymak gibi bir şeydi. Masasından bir paket çıkarttı:

— Elbiseler...

Henderson blucini, tişörtü, külodu ve tenis ayakkabılarını incelerken Gomez küçük bir karton kutu çıkardı.

— Ceplerinde bunu buldum.

Bulduğu harikulade bir mücevherdi. Böyle bir taşın bir Navajonun üzerinde görülmesi çok şaşırtıcıydı.

İki ajan birbirlerine baktılar.. Çok zayıf bir ipucuydu.

— Cesedi bulduğunuz yerde hiçbir ize rastlamadınız mı? diye sordu Henderson.

Meksikalı polis güçsüzlüğünü belirten bir ifade takındı.

— Pazar günü çok rüzgâr vardı. Herşey silinmişti. Ceset oraya daha önce bırakılmış, çünkü saçlarının içinde kum tanelerine rastladık.

—Buralarda aslan ya da pantere rastlanır mı? diye sordu Henderson.

—Hiç rastlanmaz, dedi Gomez. Yalnızca vahşi kedi ve kurt vardır.

İki FBI ajanı susuzluktan ölecek hale gelmişlerdi. Fakat Ensinada'nın suyundan korkuyorlardı. Robert Serling:

—Bize harita üzerinde cesedi bulduğunuz yeri gösterebilir misiniz? dedi. Oraya bir göz atmak isterdik. Bir de, buralarda otel var mı?

—Tabii. Puerta-de-la-Siera moteli en iyisidir.

Amerikalılar çoktan kalkmışlardı.

—Biz olay yerine gideceğiz. Siz de o motelde cumartesi ve pazar günü kalanların listesini çıkartabilir misiniz? diye sordu Henderson. Basit bir iş değil mi?

Gomez içinden lanet etti. Bütün gün güneş altında çalışacaktı. Bunlara neden^ de ölü bir

kızıl deriliydi.

— Tabii! dedi. Geldiğinizde hazır olur.

*

**

Teleksin tuşları hızla çalışıyordu. Henderson, makinenin yanında ayakta durmuş, gözlerine inanamıyordu. Aracın verdiği bilgilere inanacağı gelmiyordu. Yazıyı bir daha okudu:

"Pacö Gimenez ve Juan Dominguin, Küba casusluk örgütünün elemanı olan Theodoro Sanchez ve Ospina Perez tarafından sık sık kullanılan iki araçtır. Küba dışındaki eylemlerde tek başlarına çalışmaları için eğitilmişlerdir."

İki Kübalı casusun bütün şeceresini öğrenen Henderson bu kez elektronik beyni, Ensinada' da olay sırasında kalmış olan kişilerin isimleriyle doldurdu.

Cihazın bu isimlerin konuyla ilgili olmadıklarını bildirmesi iki dakika bile sürmedi. Aslında iki Kübalı ajanın bu olayla çakışması bir rastlantı da olabilirdi.

Henderson şaşkınlıktan yeni kurtulmuştu ki, Navajolarla ilgilenen bürodan telefon geldi. Sosyal Sigorta kartı sayesinde adamın Beverly Hills'te, Gene Shirak adında bir prodüktörün yanında çalıştığı anlaşılmıştı.

Artık, FBI'ın Los Angeles bürosunu ve CIA'yı durumdan haberdar etmekten başka çare kalmıyordu.

*

**

Gene Shirak sakın olmaya çalışarak gazeteyi elinden bıraktı. Olay sayfanın üçte birini doldurmuştu. Navajonun ismi bile

yayınlanmıştı: ZUNİ. Neler olup bittiğini tahmin edebilmek için fazla düşünmeye gerek yoktu... Jill yaptıklarını polise anlatmaya cesaret edememiş, cesedi Meksika'ya götürmekle de kurnazlık ettiğini sanmıştı.

Vücudunun her yanını korkunç bir öfke kaplamıştı.

Telefonu açıp tuşlara bastı. Zil birçok kere çaldığı halde, telefon açılmadı. Saatine baktı: On birdi. Jill uyuyor olmalıydı. Belki de karşılıklı konuşmak çok daha iyi olurdu.

Prodüktör sinirinden yoldaki kırmızı ışıkları bile görmüyordu. Eve ulaştığında, Jill'in Corvette'yle Cadillac'ını garajda buldu. Hemen aşağı atlayıp zile bastı. Kapıyı, Jill'in zenci hizmetkârı Carey açtı. Gene'i tanıyınca gülümsedi.

— Ne istiyorsunuz Bay Gene? Bayan daha uyuyor.

Gene onu geçip içeri girdi.

— Onu uyandıracağım. O aptal hayvan nerede?

— Sun kapalı Bay Gene, dedi. Girebilirsiniz.

Gene el yordamıyla perdeleri açan düğmenin yerini bulmaya çalıştı. Bulamayınca küfredip kadını kolundan tutarak yatağın dışına çekti.

Yumuşak halıya düşen Jill homurdandı, fakat uyanmadı. Bir bacağı hâlâ yatakta, sırtüstü yatıyordu. Gene kızgınlıkla genç kadını saçlarından kavrayıp bir tokat attı. Bu kez Jill gözlerini açtı. Uyku ilacı ve marijuanayla iyice serseme dönmüştü. Gene kapıya gidip bağırdı:

— Bana kuvvetli bir kahve getir.

Jill'in kendisini tanıyabilmesi için üç fincan kahve içmesi ve on beş dakikanın geçmesi gerekti.

— Aptal karı, gazeteleri okudun mu?

Gözleri korkuyla irileşen Jill başını salladı.

— Ne var? diye mırıldandı.

Gene yumruklarını sıkarak üstüne eğildi.

— Sana söylediğim gibi polise haber verdin mi?

Jill cevap vermedi. Çarşafın altında bütün vücudu titriyordu. Kaynar kahveden bir yudum aldı.

— Polislere ne dedin? diye ısrar etti prodüktör.

— Onlarla konuşmadım, diye itiraf etti bir solukta. Sun'a kötülük yapılmasını istemiyordum...

Gene Shirak gözlerini havaya kaldırdı. Zavallı isterik! Hollywood'un bütün erkekleri Jill'in peşinden koşuyordu, ama o bir hayvana aşık olmuştu.

— Pekâlâ küçüğüm, şimdi başına iyi dert aldın. Şu senin kızılderiliyi bulmuşlar. Sana iyi bir avukat tutmanı tavsiye ederim...

— Yo hayır! diye inledi Jill.

Gene Shirak kafasından başka şeyler geçiriyordu. Biraz üstelense, genç kadın her şeyi anlatırdı. Böylece Navajoyu Tijuana'ya götürmesini kendisinin istediği de ortaya çıkardı. Polisin Jill RickbelPle uğraşmaması gerekiyordu. Kadının itaat etmesini sağlamak için onu iyice korkutması gerekiyordu. Gene yatağın kenarına konmuş içki şişesini alıp bir yudum içti.

— Şimdi bana ne haltlar karıştırdığını söyle de, neler olup bittiğinden haberim olsun.

Jill Ensinada'ya yaptığı yolculuğu anlattı. Gene Shirak kuduracakmış gibiydi.

— O boynunu sıkmayı nasıl istediğimi bir bilsen, diye içini çekti. Beş yılla kurtulacağımı bilsem, düşündüklerimi hemen gerçekleştirirdim.

Jill gözlerini korkuyla açmış ona bakıyordu.

— Fakat Gene, niçin bu kadar kızılıyorsun? Olayla ilgili olan benim. Hem sen, niçin şu kızılderiliyi Meksika'ya götürmemi istemiştin? Şimdiye kadar hiç anlatmadın.

— Şimdi zamanı değil. Yeteri kadar derdin var, zaten. Olayla FBI ilgileniyor. Oyun oynamıyoruz.

Jill gözlerini korkuyla biraz daha açtı.

— Beni tutuklarlar mı?

— Hâlâ şansımız var. Ama bunun park cezası vermek gibi bir şey olduğunu zannetme...

Genç kadın ellerini ısırdı.

— Oh Gene! Hapse girmek istemiyorum.

Prodüktör yüzüne baktı. Tam sırasıydı. Kahverengi iri gözler korku doluydu.

— Sana yardım etmeyi çok isterim, dedi yavaşça, fakat dediklerimi kayıtsız şartsız yerine getirmen getiyor.

— Tabii Gene, tabii, bana yardım et.

Zavallı aptal, diye düşündü. Aslında iyi bir avukatla beş dakikada kefalet verip serbest bırakılırdı. Asıl zan altında olan kendisiydi.

— Polise senin Zuni'yi evden götürdüğünü söylemeyeceğim, dedi. Sorguya çekilirim tek başına dolaşmaya çıkmıştı diyeceğim. Sana gelince, onu hiç görmedin, tanımadın bile... Benim yardımım olmadan sana ulaşmaları

imkânsız. Kaliforniya'da bir sürü yırtıcı hayvan var.

Jill adamın sağ elini alarak dudaklarına götürdü.

—Çok teşekkürler Gene, sen harikasın. Hiç unutmayacağım.

Gene Shirak alçakgönüllülükle gülümsedi. Neşeyle Jill'in poposuna vurdu.

— Görüşürüz. Bu arada dilini tutmaya çalış...

*

**

Los Angeles, 6. Cadde, 1340 numaralı bina, on iki katlı, modern bir apartmandı. Kaliforniya'nın güneyindeki FBI bürosu bu binadaydı. Altınca katta, bu bölümün başkanı Jack Thomas'ın bürosu vardı. Adam, Henderson'ın Ensinada ziyareti hakkında yazdığı raporu okuyordu. Verilen bilgiler çok ilginçti.

"... **Paco Gimenez ve Juan Dominguin** **Puerta-de-la-Siera** moteline sadece bir gece geçirmişler. **Cumartesiye pazara bağlayan** gece **motelde kalmışlar ve birçok kere kendilerini arayan olup olmadığını sormuşlar.**

Akşamüstü saat dörtte, esen fırtınaya rağmen, Amerikalı bir pilotun kullandığı uçağa binmek için ısrar etmişler ve sınırda uçakları düşmüş. Üç adam da olay yerinde ölmüş.

Kızılderilinin cesedi, motelden sadece iki mil uzakta bulunmuş..."

Jack Thomas dosyayı bıraktı. Her şey çok garipti. Navajonun ölümünü, iki Kübalı casusun seyahatine bağlamamak imkânsızdı.

Kapı vuruldu ve içeriye Jack Thomas adına çekilmiş bir telgraf getiren sekreter girdi.

Telgraf Ulusal Güvenlik'ten geliyordu.

"NSA'dan FBI'a. Al'de ' kayıtlı 173 numaralı dosyadaki bütün bilgileri istiyorum. Amerika'nın güvenliği için çok önemli."

173 numaralı dosya, öldürülmüş Navajo hakkında tutulmuş olan dosyaydı. Al kodu, dosyanın yerel polis ve devlet polisi tarafından görülemeyeceğini gösteriyordu. Yalnızca Amerika'nın güvenliğiyle ilgilenen bölüm ve FBI dosyayı görebilirdi.

Jack Thomas dosyanın üzerine kırmızı bir bant yapıştırdıktan sonra interfonun düğmesine bastı:

— Bana Franck Madden'ı gönderin.

IV. BOLUM

Uzun boylu, zayıf, gri saçlı adam şapkasını dizlerinin üstüne koymuş, oturma odasındaki beyaz kanepede oturuyordu. Gene Shirak şaşkınlıkla misafirini inceledi. Daha önce tanışıp tanışmadıklarını düşünüyordu. Yine de iş çevresinden hiç kimse onu randevusuz rahatsız etmeyi göze alamazdı.

Yabancı neşeyle yerinden kalkarak kendisine yaklaştı.

— Sanırım, siz Gene Shirak'sınız. Bayan Shirak gecikmeyeceğinizi söylemişti. Adım Frank Madden. FBI'da çalışıyorum. Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Bay Shirak.

Fırtına hızıyla kimliğini çıkarıp gösterdi. Gene düşüncelerinin yüzüne yansıyor yansımadığını düşündü.

— Oturun, Bay Madden! Sizin için ne yapabilirim?

Konuya girmenin en iyi yolu buydu. Adam yine kanepeye oturdu.

— Sizi rahatsız ettiğim için çok üzgünüm, Bay Shirak. Fakat biraz bilgi almam lazım. Aslında konu doğrudan sizinle ilgili değil.

Gene gülümsemeye çalıştı.

— Buyrun.

içinden Jill'in eve gelmemesi için dua ediyordu. Polisi görünce beyaz halının üzerine düşüp bayılması hiç de iyi olmazdı.

— Bay Shirak, bahçıvan olarak Zuni isminde bir Navajo kızılderilisi kullanıyordunuz, değil mi?

İşte başlamıştı. Gene viskisinden bir yudum aldı. Konuştuğunda sesini kendi bile tanıyamamıştı:

— Evet. Daha doğrusu kullanıyordum. Üç, dört gün önce hiç haber vermeden ortadan kayboldu. Ne yaptı ki?

— Hiçbir şey, dedi Frank Madden düşünceli düşünceli. Sadece öldü. Görünüşe göre biri tarafından öldürülmüş.

Gene içinin eridiğini hissetti. Neyseki, Frank Madden ona bakmıyordu.

— Tanrım, korkunç bir şey bu! Nasıl olmuş? Anlamıyorum. Çok yumuşak sakın bir cocuktu.

Frank Madden kısaca olayı anlattı. Gene soğukkanlılığına kendi de şaşırarak dinledi.

— Yırtıcı bir hayvan tarafından parçalandığını söylüyorsunuz. Belki de bir kazadır.

— Zayıf ihtimal. Ensinada'da o büyüklükte yırtıcı hayvan yaşamıyor. Sonra vücutta hiç kan kalmamıştı. Öldükten sonra bir yerden taşınmış...

— Onu en son cumartesi akşamı gördüm. Pazar günü Palm Springs'e götürmek için aradığımda bulamadım. Sonra da ortaya çıkmadı. Ben de şerife gitmeye hazırlanıyordum.

Ümitsizce polisin ne bildiğini tahmin etmeye çalışıyor, adamın her an Jill'in adını anmasını bekliyordu. Sonunda içini rahat tutmaya karar verdi.

— Elinizde hiç ipucu yok mu?

Frank Madden üzgün bir ifadeye büründü.

— Hiç yok. Nerede, niçin, ne şartlar altında öldürüldüğünü bile bilmiyoruz. Size yaptığım ziyaret de küçük bir formaliteydi zaten.

Samimiye benziyordu. Prodüktör rahatladığını hissetti. Her şey bir tarafa, izleyebilecekleri hiçbir iz yoktu.

— Size yardım etmeyi çok isterdim, dedi, ama ne yapabilirim, bilmiyorum. Ölenin tek arkadaşı, kendi gibi bir Navajoydu. Laurel Canon'un yanında çalışıyor...

— Onu sorguya çektik. Sonuç yok. Hiçbir şey bilmiyor.

Bir yudum viski içip aynı ses tonuyla devam etti:

— Etrafta ölüme yol açabilecek yırtıcı hayvan besleyen birisini tanıyor musunuz?

Gene gözlerini kapattı. Hafızada her zaman bir boşluğa rastlanabilirdi.

— Sanmıyorum. Biraz düşünmem gerek... Karıma da sorarım...

Frank Madden ayağa kalkıp sevimli bir hareketle Gene Shirak'ı durdurdu.

— Yo, yo, Bayan Shirak'ı bunu sormak için rahatsız etmeyin. Aklınıza bir şey gelecek olursa, bana telefon edin. İşte kartım.

Gene Shirak kartı hemen gömleğinin cebine tıktı, sonra da polisi kapıya kadar geçirdi. Hararetle el sıkıştılar.

Frank Madden tam şapkasını yerleştirirken aklına bir şey geldi.

— Yanınızda Navajo çalıştırma fikri aklınıza nereden geldi?

— Onu ilginç olsun diye yanıma almıştım. Arkadaşlarımı -eğlendirmek istemiştım. Zuni filmlerimden birinde çalışmıştı.

Frank Madden döndü ve arabasına yerleşti.

*
**

Frank Madden sigarasından derin bir nefes

çektikten sonra konuşmaya başladı:

— Eminim, bu Shirak bir şeyler biliyor. Beni gördüğünde korkudan titremeye başladı. Ama onu konuşturmak çok zor olacak.

Jack Thomas önündeki kâğıdı karalıyordu.

— Shirak gibi bir adam Kübalılarla işbirliği yaparak bir Navajoyu niye öldürsün? Bana çok saçma geliyor.

İki ajan yarım saatten beri durumun değerlendirilmesini yapıyorlardı.

— Shirak'ın çevresine sızabilmek için zamana ihtiyacımız var, dedi Frank Madden. Oradan mutlaka bir şeyler bulunur...

Jack Thomas alayla baktı.

— Sen gönüllü müsün yoksa? Beverly Hills milyonerleri bizim gibileri bir kilometre öteden far kederler. O çevreye girmek, senelerimizi ve milyonlarımızı götürür.

Frank Madden:

— Olabilir, ama ben Navajonun katilinin burada, Los Angeles'ta olduğuna inanıyorum.

Jack Thomas içini çekti:

— Varsayım ile hareket edemeyiz. Tepedekiler meselenin çok önemli ve gizli olduğu konusunda ısrar ediyor. Hatta Kübalıların Navajo ile ne gibi bir ilişkileri olabileceğini bize bile söylemiyorlar.

Frank Madden:

— Ya hakikaten basit bir kazaysa bu? Ülkede yırtıcı hayvan besleyen yığınla kaçık var, dedi.

— Bu insanları tanımıyorsunuz. Gene Shirak parasıyla bundan çok daha berbat olayları bile örtbas edebilir. Eğer gerçekten kaza olsaydı, ölüm haberi bize kadar gelmezdi. Beverly Hills şerifine yüklü bir çek verilir ve

mesele beş dakikada halledilebilirdi...

— İğrenç bir şey, dedi Frank Madden.

Jack Thomas omuz silkti.

— Dünyanın akışını değiştiremeyiz. İnan bana, eğer Gene Shirak korkuyorsa, bunun çok önemli nedenleri vardır...

Jack Thomas çalan telefonu açtı. Frank Madden konuşulanları duymadı, ama şefinin yüzünün asıldığı farketti. Jack telefonu kapattı.

— Azizim, dedi alayla, CIA FBFı devreden çıkarmayı düşünüyor. Arayan Albert Mann' di. Kübalıların bulunduğu uçağın enkazında bir uçuş planı bulmuşlar. Hedef Küba imiş...

Frank Madden omuz silkti:

— Ne kadar becerikli olduklarını göreceğiz...

— Haydi, haydi, dedi Jack Thomas, zenginlerin dünyasına bir başka zaman girersiniz... Surat asmayı bırakın!

V. BÖLÜM

— Los Angeles'a inmek üzereyiz, diyen hostesin berrak sesi duyuldu. Yerel saate göre, saat beşi yirmi geçiyor. İskandinav Hava Yolları Kaliforniya'da güzel günler diler...

Malko elinde çantası, ilk inenlerden biriydi. Uzun süre uçmasına rağmen, kendisini son derece formda hissediyordu. Genellikle elbisesinin altında, patronu Frank Thorpe'un verdiği yassı siyah tabancayı taşırdı. Ama bu kez yanına almamıştı. Los Angeles, Bağdat ya da Mexico değildi.

Gözlüklerini çıkarttı. Altın renkli gözleri tanınması için mükemmel bir özellikti. Farke-dilmeden kaybolması gerektiğinde de sorun haline geliyordu. Fakat insanın değişebilmesi imkânsızdı...

Kısa saçlı, iriyarı, yuvarlak yüzlü bir adam ona doğru yaklaştı.

— S AS mı? Ben Albert Mann'im. Umarım yolculuğunuz iyi geçmiştir.

Gri Pontiac San Diego Freeway'de altmış mil hızla ilerliyordu. Kenarlarda tek katlı binlerce ev sıralanmıştı. Yanlarından geçtikleri semtler Los Angeles'in en zavallı bölgesine aitti.

Yeşil büyük bir tabela Sunset Bulvarı'na yarım mil kaldığını gösteriyordu. Albert Mann sinyali yakıp sağ şeride geçti. Malko gülümsedi:

— Bana Hollywood'u mu gezdireceksiniz? Buraya kadar tek kelime konuşmamışlar di.

— Beverly Hills Oteli'nde duracağız. Size orada bir bungalov ayırttım.

— Görevimin ne olduğunu sorabilir miyim?

— Seçkin insanlarla tanışacaksınız, dedi Albert Mann anlaşılabilir bir ifadeyle.

— Ne tür insanlarla karşılaşmak zorundayım?

Sunset Bulvarı genişliyordu. Şimdi iki yanda rüyalarda görülebilecek tipte evler uzanıyordu. Jayne Mansfield'in şeker pembesi evinin önünden geçtiler.

Albert Mann:

— Sizi klasik casusların hayatta giremeyeceği bir çevreye sokmamız gerekiyor. Çağırmanızın nedeni bu. Hollywood çığırınının, prodüktörlerin, yıldızların, esrarkeş zenginlerin arasına gireceksiniz. Tek yaptıkları şey günde en az bir litre viski içmektir. (Yan gözle Malko'ya baktı.) Hakkınızda yanılmıyorsam, bunları yapmak sizin de hoşunuza gidecektir, dedi.

Gri Pontiac iki sıra hindistancevizi ağacının arasında ilerliyordu. Malko gülümsedi:

— Alınacak bilgiler nedir?

CIA ajanı başını salladı.

— Çok önemli bir mesele. Yoksa sizi Avrupa'dan çağırılmazlardı... Olay şu...

Malko ağzı açık kalmış dinliyordu.

— Fakat Kübalıların bir Navajoyla ne ilgisi olabilir? diye sordu.

Albert Mann'ın yüzü ifadesizleşti.

— Göreyim size bunu söylememe izin vermiyor.

Beverly Hills Oteli'ne geliyorlardı. Pembe bina hindistancevizi ağaçlarının arasında kaybolmuştu. Binanın içi yeşil halıyla kaplı-

di. Duvarlar yaprak desenleriyle süslenmişti. Koridorların tropikal bir ormana benzemesini engelleyen tek şey, kertenkelelerin yokluğuydu. Albert Mann Malko için bahçenin sonundaki bungalovlardan birini tutmuştu. İki oda, bir banyo için günde yüz dolar ödeniyordu.

Malko'nun valizleri içeri getirilir getirilmez, Albert Mann cebinden bir fotoğraf çıkarttı.

— İşte arkadaş olmanız gereken adam bu.

— Fakat, bu prodüktör Gene Shirak, dedi Malko. Ne zamandan beri milyarderler Ruslar hesabına çalışıyor?

— Ruslar için çalıştığını söylemiyoruz. Ülkemize geldiğinden beri dosyasına işlenilecek hiçbir hareketi olmadı. Yirmi dokuz yıldır Amerika'da yaşıyor. Gene Shirak Macaristan' da doğmuş.

— Benden tam olarak ne bekliyorsunuz?

Albert Mann yatağın üzerine oturdu.

— Neler çevirdiğini anlamak için Gene Shirak'la samimiyetinizi ilerletmenizi. Sırası gelmişken, bunu Navajonun cesedinden bulduk. Ya bir tanışma işareti, ya da bir hediyedir. Sizde kalsın.

Malko'ya elindeki mücevheri uzattı.

Malko altınla çevrili taşı inceledi. Sonra cebine yerleştirip kafasını patlatırcasına düştü, fakat bir Navajonun Birleşik Devletler güvenliğine ne gibi bir zararı dokunabileceğini bir türlü bulamıyordu. Navajolar Amerika'daki en büyük kızılderili kabilelerinden biriydi. Yaklaşık nüfusları elli bin kadardı. Arizona'nın kuzeyinde fakir bir hayat sürüyorlardı.

Akla gelen tek ihtimal, atalarının toprak-

larını geri alma arzusuyla bir komploya kalkışmaları olabilirdi. Fakat bu yine de CIA'nın bu konudaki telaşını açıklamak için çok önemsiz bir nedendi.

— Hiç marijuana içtiniz mi? diye sordu Albert Mann sakın bir sesle.

Malko utana utana hayır demek zorunda kaldı. CIA görevlisi cebinden bir Marlboro paketi çıkarıp yatağın üzerine attı.

— Dikkatli olun... İki üç taneyi geçmeyin. Önce üzerinizde yapacağı etkiyi görün. Bunu da alın.

Son verdikleri yeşil şeffaf haplardı. Malko ürkek gözlerle haplara baktı.

— Esrar mı?

— Hayır, alkole karşı bir koruyucu. Sakın kafayla kalmanızı sağlar.

— Şehvet uyandıracak bir ilacınız da var mı? diye sordu Malko alay ettiğini belli etmeden. Böylece silahlarını eksiksiz olur.

Albert Mann Malko'ya kahverengi bir kart uzattı.

— İşte "Factory" üyeliğinizi gösteren belge. Kaybetmeyin. Bize bin dolara mal oldu, dedi.

Sonra cebinden bir 38'lik ve bir kutu kurşun çıkardı.

Malko tabancayı şöyle bir tarttıktan sonra, seri numarası olmadığını far ketti. CIA ayrıntılara önem verirdi.

— Buna ihtiyacım olacağını düşünüyormusunuz?

Amerikalı omuz silkti:

— Eğer düşündüklerimizde haklıysak, mutlaka ihtiyacınız olacaktır.

Ne kadar da samimiydi. Malko yatağın

üzerine bırakılmış tabancayı süzdü.

— Gene Shirak'la ilişki kurmamı bu sağlayacak değil herhalde?

Albert Mann'ın dudaklarında, yine o soğuk gülümseme belirdi.

— Her şeyi düşündük. Bir ortağınız olacak. Gene Shirak'la tanışmanıza yardım edecek.

— Ah?

Mata-Hari'ye pek değer vermeyen CIA'da bu tür düşüncelere ender rastlanırdı.

Albert Mann kalkıp, ikinci bungalovun kapısını açtı.

— Sizi Daphne La Salle ile tanıştırayım, dedi.

*

**

Hani insanın soluğunu kesen tropikal kasırgalar ya da fırtınalı denizler vardır ya, işte Daphne La Salle de onlarla aynı kategoriye dahildi. Malko sonunda şaşkınlığını yenerek o muhteşem görüntünün önünde eğildi.

Daphne La Salle Playboy dergisinin kapağından inmiş gibiydi. Dimdik göğüsleri Malko'ya çevrilmişti. Pembe eteği upuzun bacaklarının sadece on santimini örtüyor, bronz ve yuvarlak baldırlarını açıkta bırakıyordu.

Malko'nun bakışları kadının yüzüne yöneldi. Varga'nın tablosu gibiydi. Dolgun dudakları, badem şeklinde yemyeşil gözleri, kızıl bir şelale gibi dökülen saçları vardı. Gözlerinin etrafı siyah kalemle belirlenmişti. Daphne La Salle kıpırdayınca, yer sarsılır gibi oldu. On beş santimlik topukları sayesinde Malko'dan daha uzun duruyordu. Gülümseyerek elini uzattı:

— Merhaba!

Sesi bir rahibin elbisesini çıkarıp Kardinal Spellmann'ın kafasına atarak kiliseyi terketmesine neden olabilirdi. Ses kısık, ve candandı. Jackie Kennedy'ninkine benziyordu. Eli Malko'nun elini parfüme bürünmüş bir ahtapot gibi kavradı.

Malko kendine çimdik atmak istedi. Mümkün değildi, Daphne La Salle bir hayaldi, gerçek olamazdı.

— Yardımcınız hakkında ne düşünüyorsunuz? diye sordu Albert Mann.

Malko'nun düşünceleri şerefli bir kadını yerinden sıçratabileceği için Daphne La Salle'i şüphe içinde bırakmayı tercih etti.

— Mükemmel buluyorum, dedi samimi bir ifadeyle. Umarım iyi anlaşırsınız.

Albert Mann yine ciddileşti.

— Bayan La Salle, tam Gene Shirak'ın hayran olduğu kadın tipine sahip. Onu bunun için seçtik. Ayrıca, alkole karşı çok dayanıklı, dedi Albert Mann.

Sonuç olarak, Daphne erkekleri memnun etmek için yaratılmıştı.

— Çok iyi anlaşacağınıza inanıyorum, dedi Albert Mann. Çok güzel bir çift olacaksınız...

Malko yanında bu yaratık varken, kendisine çok benzeyen biriyle karşılaşma ihtimaliyle ürperdi. Bazen para kazanmak çok zordu. Albert Mann çoktan kapının yanına varmıştı bile.

— Sizi bırakıyorum, dedi şevkatli bir anne yumuşaklığıyla.

Malko paniğe kapılarak yolunu kesti.

— Kim bu?

— Onu önemli kişilere kız bulan bir firmanın elemanları arasından seçtik. Kimin için

çalıştığını bilmiyor. Parası ödendiği takdirde, yapacağı işin ne olacağına aldırmayan bir tip.

Albert Mann durdu, sonra:

— Bir şey daha, dedi, siz Avrupalı bir çapkın rolündesiniz. Daphne de son gözdele-
rinizden biri. Ona New York'da rastladınız.
Kararlaştırılan bu. Gerisi sizin bileceğiniz iş...

Malko, CIA görevlisinden ayrıldığında, Amerikalıların bu konudaki ustalığı gözünde daha da yücelmişti.

*

**

Daphne La Salle üzerinde sadece menekşe rengi bir külotla, kocaman yatağa uzanmıştı. Malko soluğu kesilerek eşikte durakladı. Şimdiye kadar dişiliğin bu derece belirgin olduğu bir manzarayla hiç karşılaşmamıştı.

— Selam! dedi. İyi anlaşacağımızı umuyorum. Yanıma gelin.

Malko itaat etti. Daphne nazikçe onun kravatını çıkarttı ve gömleğinin düğmelerini* çözdü. Sonra elini göğsünde gezdirmeye başladı. Malko düşüncelerinden, ancak kadının kadife gibi sesiyle ayrılabilirdi.

— Televizyonu açabilir miyiz? diye mırıldandı. Ben televizyona bayılırım.

— Neden olmasın, dedi Malko.

— Harika! İyi arkadaş olacağımızı hissediyorum.

Daphne uzaktan kumanda aletiyle vwestern türü bir film buluncaya kadar oynadı, sonra içini çekerek kızıl başını Malko'nun göğsüne dayadı. Bakışları Malko'nun şövalye yüzüğüne takılmıştı. Birden gözleri parıldadı. Parmagını yakalayarak yüzüğünü inceledi.

— Nefis bir şey bu! dedi. Nereden aldınız?

Ben mücevheri çok severim.

Malko, yüzüğün aile yadigarı olduğunu anlatmak zorunda kaldı. Daphne, Cadillac armasından başka bir şey bilmiyordu. Malko unvanlarından bahsedince neşeyle bağırdı.

— Hep prenslerin yaşlı olduklarını düşünürdüm, dedi. Hiçbir prensle karşılaşmamıştım. Meksikalı birini tanımıştım, ama o da gerçek değildi herhalde.

Yeşil gözleri perdelendi. Malko dolgun dudakların kendisine yaklaştığını gördü ve o anda kendini bir zevk dünyasında buldu.

Birden öpüşmenin sona erdiğini hissetti. Sonra Daphne yavaşça onu iterek doğruldu.

Güzel dudakları hoşnutsuzlukla büzülmüş-tü.

— Olmuyor, dedi. Bir prensle tahrik olabileceğimi zannetmişim, ama yanılmışım. Hep her zamanki gibi.

Malko anlayamıyordu.

— Peki, hiç sevişmez misiniz?

— Tabii sevişiyorum, ama sadece para için. Karşılığında elde edeceğim bir şey olmazsa çok sinirli oluyorum ve orada her şey bitiyor. Belki de bir psikiyatra ihtiyacım var.

— Hiç de aptalca bir fikir değil, dedi Malko.

Birden Daphne'nin sesi daha da yumuşadı:

— Yapabileceğimiz tek şey, bana elli ya da yüz dolar vermeniz.

Malko birden bütün arzusunun kaybolduğunu hissetti. Parayı bu derece düşünmek iğrençti.

— İşimizi başarıyla tamamladıktan sonra, dedi Malko başından savmaya çalışarak. Bu akşam biraz yorgunum. Tam on üç saat

utum.

Daphne saçlarını karıştırdı.

— Peki yleyse, makyajımı ıkartayım da yatıp uyuyalım. Yarın yapacağımız „ ok şey var. Yine de bir gün sizinle denemek isterdim...

On beş dakika sonra, her biri kendi köşesine çekilmiş, uslu uslu uyuyorlardı. Daphne hâlâ elinde sıkıca televizyonun uzaktan kumanda aletini tutuyordu.

VI. BÖLÜM

Gene Shirak ter içinde sıçrayarak uyandı. Bir süreden beri hep aynı kâbusu görüyordu. Yapış yapış, kırmızı bir sıvının içine batıyor, karşı koyamıyordu. Dış dünya, etrafında gitgide daralan düşmanca ve sert bir duvardan başka bir şey değildi. Prodüktör derin derin nefes alarak terle ıslanmış alnını sildi.

Karısı Joyce, geniş yatağın öbür kenarında sırtüstü yatmış uyuyordu. Gene yavaşça kalkarak robdşambrını giydi ve dışarı ıktı. Oturma odası daha aydınlıktı. Barın üzerinde duran bir içki şışesini alarak bardaklardan birini ağızına kadar doldurdu. Yutmadan önce biraz tereddüt etti, çok içiyordu. Belki de kâbuslarının yüzündendi. Şampanya ve diğerkiler sayılmazsa, günde bir şışe viski bitiriyordu.

Birden, açık havaya çıkmak istedi. Belki bu göğsünü sıkıştıran sıkıntıyı yok ederdi. Kayar kapı gürültüsüzce açıldı, kendini ıssız bahçede buldu. Serin bir rüzgâr hindistancevizi ağaçlarının yapraklarını kıpırdatıyordu. Bu, kızılderililerin Santana diye isimlendirdikleri, kuzeyden esen ve Kaliforniya lnde kuvvetli kum fırtınalarına neden olan bir rzgârdı. Burada etkisini sadece hafif bir meltem olarak gösteriyordu.

Gene Shirak derin derin nefes aldı ve başını yıldızlı gökyüzüne kaldırdı. Sonra gözleriyle topraklarını taradı. Bir an için gurur sıkıntısını dağıttı.

Gene Shirak'in durumunda olan çok az

insan vardı. Villası Beverly Hills'in en güzel evlerinden biriydi. Yeri de iyiydi. Her sabah kahvaltı ettiği Beverly Hills Oteli'nden sadece elli metre uzaktaydı.

Bütün telefon bağlantıları bir servis tarafından idare ediliyordu. Yalnızca en samimi arkadaşları doğrudan irtibat sağlayabilirlerdi. Kendisinin ve mal varlığının korunması için yapacağı tek şey telefonu kaldırıp Beverley Hills polislerini çağırmaktı. Bir avukat ordusu onun yerine düşünüyor, onun yerine imza atıyordu.

Arada sırada yaptığı yegâne iş bir yığın dolar karşılığı Hollywood büyüyle ilgilenmek ve hayatın zevkini çıkarmaktı. Bağımsız bir film prodüktörü olarak, milyonlarca dolar kazanmıştı. Böylece en pahalı zevklerden bile istifade edebiliyordu. Havuzda suni dalga yapabilen bir alet, içinde bar ve televizyon olan bir Lincoln III araba, gri metalik bir Rolls. Sunset Bulvarı'nda genç yıldızlarla doldurduğu bir de bürosu vardı. Hepsi de Gene Shirak tarafından keşfedildikleri için çok mutluydular.

Gene Shirak başarmıştı. Ve Hollywood'da başarılı olup da para ve güç basamağından tırmanıldığında, hiç kimse sizi ortadan kaldıramazdı.

Yalnız tek sorun, Gene Shirak'ın varolmamasıydı. Hiçbir zaman da varolmamıştı. Bu kimsenin bilmediği sır, günün birinde her şeyi mahvedebilirdi.

Yirmi dokuz yıl önce, uzun boylu, kötü giyimli, zayıf, açık mavi gözlü, işçi gibi iri elleri olan bir adam göçmen bürosunun önündeki sıraya girmişti. Sırası geldiğinde

gururla göçmen vizesini ve kimliğini çıkarıp göstermişti. Belgelerde Gene Shirak, Macar asıllı, lehimci yazıyor ve bir Avusturya kampından geldiği belirtiliyordu.

Göçmen bürosundaki görevli vizesini vermeden önce, belgelerinin doğru olduğuna dair İncil üzerine yemin ettirmişti. Sıradan bir formalite de olsa kaçınılmazdı. Gene Shirak diye kendini tanıtan adam yemin etmiş ve Amerika'ya girmeye hak kazanmıştı. Hayatından bezmiş gibi çalışan görevli ise, İncili sıradaki öbür adama uzatmış, Amerika'ya bir Sovyet ajanı soktuğundan hiç şüphelenmemişti. CIA henüz kurulmamıştı. SSCB de Nazi Almanya'sını yoketmek için seferber olmuştu. Amerika ile bu konuda müttefik durumundaydı. Yine de Rusya tedbirini alıyordu. Göçmen kampları Gene Shirak gibi adamlarla doluydu.

Asıl adı Anton Dorak'tı. 1944'ten beri Macar komünist partisinin üyesiydi. 1946'ya kadar GRU'da küçük bir hizmetle görevlendirilmişti. Sonra üstleri onu İngilizce öğrenmesi için bir kursa göndermişlerdi.

İki ayını lehimciliği öğrenmek için harcamıştı. Sonunda dışişlerini idare etmekle görevli albayın bürosuna alınmıştı.

— Anton Dorak, demişti, bugünden itibaren adınız Gene Shirak. İşte belgeleriniz.

Gerçek Gene Shirak 1945'de Almanlar tarafından kurşuna dizilmişti. Anton Dorak gibi, hiç akrabası yoktu. Anton Dorak emirleri almıştı: Amerika'ya göçmen gibi girecek, ülkeye uyum sağladıktan sonra gerekli görülenleri yapacaktı.

Kalanı sonra halledilecekti. Ruslar, çoğunun FBI tarafından keşfedileceğini bile bile

onun gibi binlerce ajan gönderiyorlardı. İçlerinden yalnızca birkaçı engelleri aşabiliyorlardı.

Gene Shirak da FBI'ı başarıyla atlatanlardandı.

Göçmen bürosu ona Ford'un yanında, Detroit'te bir iş ayarlamıştı. Sekiz ay boyunca iş görmüş, harap bir evde fakir bir hayat sürmüş, fakat Amerikan hayatına uyum göstermişti. İlk haftalar hep tutuklanma korkusuyla yaşamış, ama sonra sakinleşmişti.

Sonunda mesleğini değiştirmişti. Biraz daha fazla para kazanmak istiyordu. Yavaş yavaş kendisine verilen görevleri unutuyordu. Tek düşündüğü dolardı. Bir hafta düşündükten sonra eşyalarını toplamış ve evini değiştirmişti. Kendisini Amerikaya adayacaktı. Komünist düşünceler, dolar mucizesi karşısında daha fazla dayanamamıştı.

İki ay sonra bir kafeteryada garson olarak çalışıyordu. İki yıl süresince toplum içindeki yerini değiştirmeyi başaramadı. Fakat Gene Shirak başarmaya azmetmişti, hep bir fırsat kolluyordu. Bir gün, koltuğunun altında kâğıtlarla bir film şirketinin müdürüne yandaşmıştı. Hikâye güzeldi. Onu dinlemişlerdi. Gene Shirak'ın fikirlerinin, sınırı yoktu. Arkadaşları arasından birkaç komedyenle konuşmuş ve fikir birliği sağlamıştı.

Yaptığı her şey bir film çevirmeye başlaya, bilmek içindi.

Warner'ın müdürü hikâyesine o zaman için çok kabarık bir ücret olan on bin dolar vermeyi kabul etmişti. Ama Gene burun kıvrarak gülmüş, Universal'a gitmekle tehdit etmişti. Filmin rejisörlüğünden başka hiçbir

şey istemiyordu. Ücret filan da talep etmiyor, yalnızca brüt kazanç üzerinden yüzde on beş istiyordu.

İki haftalık şeref mücadelesinden sonra, Warner Bros isteklerini kabul etmişti.

Az bir zaman sonra Gene Shirak klimalı,

iki sekreterli, altı telefonlu bir büroya taşınmayı başarmıştı.

Davranışları sayesinde kısa zamanda iyi prodüktörler arasına girmişti. Filmler filmleri, dolarlar dolarları getirmişti. Ve belki de tam bir bağıllık gösterdiğinden, Gene küçük hizmetçi Joyce ile evlenmişti. Sonunda da, yorulup bıraktığı pek çok oyuncak gibi onu da bir kenara itmişti. Gene'in niçin hâlâ onunla evli kaldığını kimse bilmiyordu. Halbuki Hollywood'un en güzel kızları onun görkemli hayatını paylaşabilmek için cehennem azabına bile katlanabilirlerdi. Samimi bir arkadaşı bu soruyu prodüktöre yönelttiğinde, Gene Shirak'ın mavi gözlerinde saf bir bakış belirmişti.

— Onu seviyorum!

Dünyanın en aptal insanı bile bu cevap karşısında gülmemek içirt dudaklarını ısırırdı.

Aslında Gene de birçok kez boşanmayı düşünmüştü, ama korkuyordu. Uykuda konuşmak gibi kötü bir adeti vardı ve Joyce'un sırrını öğrenip öğrenmediğini bilmiyordu. Üstelik şimdi rüyalarını hep İngilizce görüyordu. Bazen Joyce'un çok garip dokundurmalarıyla karşılaşmıştı, ama artık korkmaktan vazgeçmişti. Rusların onu unuttuklarını düşünüyordu. Amerikalılara gelince, onlardan yana hiçbir şikayeti olamazdı. Başarısı bütün Güney Kaliforniya'da örnek gösteriliyordu.

Her şey bir nisan pazartesiye kadar böyle

devam etti. Sekreteri bir kadının kendisiyle özel olarak görüşmek istediğini söylemişti. Gene Shirak sinirlenerek kabul etmişti. Eski sevgililerinden biri olduğunu düşünüyordu. Telefonun öbür ucundaki sesin hafif bir aksanı vardı.

— Gene Shirak siz misiniz?

— Ne istiyorsunuz?

Kadın konuşmasına Macarca devam etti:

— Ben Anton Dorak'ın arkadaşıyım. Sizi bulmak için çok zorluk çektim. Hakkınızda haber almaktan memnun olacaktır.

Yabancı "çok" kelimesini bastıra bastıra söylemişti. Gene'in beyni boşalmış gibiydi. İnanmak istemiyordu. Anton Dorak kendisiydi. Ama değildi de. Bir saniye kadar sessiz kaldı. Karşıdaki ses ısrarlıydı:

— Anton Dorak'ı hatırlıyorsunuz, değil mi?

Gene "evet" diye cevap verdiğini duydu.

Konuşma daha sonra korkunç bir şantaja dönüştü. Yabancı ona küçük bir kafeteryada randevu verdi.

Kadın bir köşede onu bekliyordu. İçeriye girdiğinde neşeyle elini salladı. Sanki eski bir arkadaş gibiydi. Gene'in yüzü kolay tanınırdı. Kadın otuz beş yaşlarında olmalıydı. Geniş bir ağzı, düzgün ve seksi hatları vardı. Kahverengi gözlerinin sertliği, yüzünün yumuşaklığını yok ediyordu.

Hemen alaycı bir gülümsemeyle Gene'e kahverengi bir dosya uzattı. Çok iyi Macarca konuşuyordu:

— İşte dosyanız, Anton Dorak. Biz hiçbir zaman, hiçbir şeyi unutmayız. GRU'daki kimliğiniz, gerçek pasaportunuz, çalışmalarınız.

Ve birkaç bir şey daha.

Gene Shirak birden, yine o basit GRU görevlisi oluvermişti.

— Beni nasıl buldunuz?

Kadın soruyu omuzlarını hafifçe silkerek karşıladı:

— Sizin düşündüğünüzden çok daha güçlüyüz. Fakat kötülük etmek istemiyoruz. Yalnız bize bir hizmette bulunmanız gerekiyor...

On dakika içinde istediklerinin ne olduğunu anlattı. Sonra kahvesine hiç dokunmadan yerinden kalktı:

— Zarfın içinde bir telefon numarası bulacaksınız. İsmim Erain. Beni takip etmeye kalkışmayın. Verdiğimiz görevi bitirdikten sonra sizi rahat bırakacağız. Herhalde bu da sizi çok memnun edecektir.

Kendisini güneşten fırın gibi olmuş Rolls'un direksiyonunda bulduğunda, Gene Shirak rüya görüp görmediğini düşündü. Fakat kahverengi zarf yanındaki koltuğun üzerinde duruyordu.

Arabayı park edip zarfı açtı. İçindekilerle hayatı kayabilirdi. Amerikalılar yalan yere yemin etmeyi hiç affetmezlerdi. Gene, Amerika'ya sahte bir isimle kanunsuz olarak girmişti. Hiçbir casusluk olayına karışmaması bir şeyi değiştirmezdi. Amerikan vatandaşlığından çıkarılır, anavatanına, - yani Macaristan'a gönderilirdi. Böylece kral hayatı da sona ererdi. Belki de öldürülürdü.

Akşam her zamankinden daha da fazla içti. Kâğıtları yaktıktan sonra havuz kenarında bir şişe içkiyi bitirdi.

Bir hafta boyunca hiçbir şey yapmadan,

Erain'in ortaya çıktığı gibi kaybolacağını, bütün bunların bir kâbus olduğunu umarak bekledi. Fakat ertesi hafta pazartesi, telefon Sunset Bulvarı'ndaki lüks bürosunda bir kez daha çaldı. Sesindeki tehdit dolu ifadeyle arayan Erain'di.

— İsimizle ilgilendiniz mi?

Onu tanımadığını, neden bahsettiğini anlamadığını söyleyerek telefonu kapatmanın tam zamanıydı... Fakat Gene Shirak küçük bir çocuk uysallığıyla Erain'e cevap verdi.

— İlgilendim. Beni bir hafta sonra arayın.

Tuzağa düşmüştü. Kendi kendine bunun geçici bir an olduğunu, sonra yine sıkıntısız yaşamaya devam edeceğini tekrarlıyordu.

Kendisinden istenen şey, ilk bakışta masum ve komik gibi görünüyordu: Navajo kabilesinden bir yerliyle ilişki kuracak, onun güvenini kazandıktan sonra da, Erain'le kararlaştıracakları bir tarihte yerliyi Meksika'ya geçirecekti. Macar kadın bundan bahsettiğinde, önce onunla alay ettiğini zannetmişti. Ama kadın son derece ciddi görünüyordu.

— İş için sizi seçtik, demişti. Çünkü mesleğinizin görevinizi kolaylaştıracağını düşündük. Çok acele ve pnmeli bir görev bu. Tam üç ayınız var.

Gene Shirak yirmi dört saat boyunca bir Navajonun neye yarayabileceğini düşünmüştü. Boşunaydı. Erain'in ikinci telefonundan sonra işe koyuldu. Prodüktör olduğu için, film çekiminde kullanılan Navaj olardan birini ayarlayabilmesi kolaydı. Zuni isminde birini bahçıvan olarak villaya alması da çocuk oyuncağı kadar basit olmuştu.

Zuni uzun boylu, kısa siyah saçlı, düzgün

hatları olan yapılı biriydi. Sıkılğan ve sakindi. Gene Shirak ona bahçenin sonunda bir bungalov ayarlamıştı. Yerli çimleri kesiyor, havuzla ve çiçeklerle ilgileniyordu. Haftada yetmiş beş dolara dış dünyayla ilgisini tamamen kesmiş gibiydi.

Planının başarıyla sürmesi için, Gene onu birkaç kez hafta sonlarında San Diego'ya götürdü. Bir keresinde ona Joyce'u bile emanet etti. Navajo kendisine ne denirse yapıyordu.

Sonra Gene planın ikinci kısmına geçti: Adamı Meksika'ya götürmek gerekiyordu. İşin bu yanı için Jill'i yardıma çağırmaya karar vermişti. Jill fazla soru sormazdı. Aslında, kıza marijuana, esrar, LSD, hatta eroin sağlayan kendisiydi. Gene olmasa mahvolurdu. Ondan Zuni'yi Meksika'ya, Ensinada'ya götürmesini istemişti. Orada Navaj oyla ilgilecek olan adamlarla buluşacaktı ve Zuni'yi bırakıp Kaliforniya'ya tek başına dönecekti. Genç kadın hiç tartışmadan kabul etmişti. Hele Navaj oyu gördüğünde memnuniyeti artmıştı bile.

Zuni'ye gelince, ona da arkadaşlarından birinin Meksika'ya gitmesi gerektiğini, yolda yalnız kalmaması için ona eşlik etmesini istediğini söylemişti.

Ortadan kaybolduğunda endişelenmiş görünmesi gerekecekti. Jill Navajonun kayıplara karıştığına yemin edecek, mesele de böylece kapanacaktı.

Macar kadın planı onaylamıştı. Kendi tarafından her şey hazırlanmıştı. Navajo Jill'i villada daha önce gördüğü için tanıyordu.

Sonra, Jill yüzünden bütün plan altüst

olmuştu.

*
**

Telefon bir dakikadan beri ısrarla çalışıyordu. Gene Shirak cevap vermeye karar verdi. Kim olduğunu biliyor ve bu düşünceyle de hasta oluyordu. Neyseki Joyce uyuyordu.

— Niçin saklanıyorsunuz? dedi Erain. Neler oldu? Görevinizi niçin yerine getirmediniz?

— Saklanmıyorum. İşim gereği Palm Springs'e gitmişim.

— Sözlerinizi niçin tutmadınız? Pazar sabahından beri sizi arıyorum.

Gene Shirak yutkundu.

— Beklenmedik bir kaza oldu, dedi. Çok önemli bir şey.

— Ne?

Kadının sesi gergin, fakat endişeliydi.

— Öldü, dedi alçak sesle.

— Öldü mü?

— Bir kaza. Size anlatacağım. Eve polis bile geldi.

— Polis de nereden çıktı?

Gene Shirak gitgide kendini daha kötü hissetmeye başlamıştı. Gerçeği itiraf etmek istemiyordu.

— Sizinle karşı karşıya geldiğimizde anlatmayı tercih ederim.

— Dikkatli olun, dedi kadın. Niçin işe polisi karıştırdınız? Bu çok tehlikeli...

— Tehlikeli olduğunu biliyorum, dedi Gene Shirak. Fakat başka türlü davranamazdım.

Karşı taraftan sinirli bir iç çekiş duyuldu.

— Umarım anlatacaklarınız beni ikna eder, dedi soğuk bir sesle Erain. Yine de devam

etmek gerekiyor.

Bir an kulaklarına inanamadı.

— Devam etmek mi?

— Evet. Bir başka Navajo lazım. En kısa zamanda gerekeni yapın. Yoksa...

Telefonu kapatmıştı. Gene Shirak uzun bir süre, elinden ahizeyi bırakmadan öylece kaldı. Bu kadın delirmiş olmalıydı.

*
**

Erain Belgra telefon kabininden çıkarak eski arabasına bindi. Sekreter maaşıyla ancak bunun masrafının altından kalkabilmişti. FBI'ın dikkatini çekmemek için gerçek patronlarından, yaptığı iş ne olursa olsun tek kuruş bile almıyordu. Macaristan'daki komünizmden kaçtığını, sığınmak istediğini söyleyerek Amerika'ya yerleşmişti. Hiç kimse ondan şüphelenmeyi aklından bile geçirmemişti. FBI tarafından tutuklansa kimseyi ele veremezdi. Çünkü kendisini kullananlar hakkında hiçbir bilgiye sahip değildi. Emirler hep şifreli ve telefonla geliyordu.

O zamana kadar endüstri casusluğu yapmıştı. Navajo görevi etkinliklerinin dışındaydı. Fakat batıda bu işin üstesinden gelebilecek tek kişinin kendisi olduğuna inanmıştı. Üstelik kolay ve zengin bir hayat sürdüğü için Gene Shirak'tan nefret ediyordu.

Hemen hemen hiç benzinin kalmadığından, hem deposunu doldurmak, hem de ikinci bir telefon etmek için benzin istasyonunda durdu.

"Navajo" görevi çok önemli olmalı ki, kendisine yardım etmek için hazır bekleyen iki adam» vardı. Onları hiç görmemişti, telefonda ki değişik seslerden iki kişi olduklarını

biliyordu. Haberleşme için elinde bir tek telefon numarası vardı. Numaralar her iki, üç günde bir değişiyordu. Aranılacak saatler de belirliydi. Onlar da telefon kabinlerini kullanıyorlardı.

Telefon karşı taraftan hemen açıldı. Erain, Gene Shirak'ın kendisine anlattıklarını aktardı. Bitirdiğinde yabancı'nın cevabı duyuldu:

— Ona baskı yapın. Yarından itibaren beni saat dörtten beşe kadar 656 9573'ten arayın. Bize ihtiyacınız olduğunda hiç tereddüt etmeyin ve özellikle hiç vakit kaybetmemeye dikkat edin.

Cesareti hiç kırılmadan telefonu kapattı. Tehlikeli beraberliklere yol açmamak için, bütün ilişkiler insanlıktan uzaktı. Erain Belgra yalnızlıktan şikayetçi değildi. Canı aşk yapmak istediğinde plajda bir yabancı buluyor, ihtiyacını giderdikten sonra da ismini bile vermeden adamı bırakıyordu.

Tek eğlencesi klasik müzik plaklarıydı. Her ay aylığıyla süpermarketten birkaç tane alırdı. Ayrıca, piyonu olduğu bu yeraltı savaşı da hoşuna gidiyordu.

VII. BOLUM

Sunset Bulvarı'nda sadece bir tek yaya vardı, ama ne yaya! Daphne La Salle şeffaf dantelden beyaz bir pantolon ve organza bir bluz giymiş salına salına yürüyordu.

Kadınların en fakiri temizlikçilerin bile araba sahibi olduğu bu şehirde onu gören şoförlerin nefesleri kesilmişti. Kadın ya hippy, ya da deli olmalıydı. Gümüş rengi çantasını sallayarak kırta kırta iki yolu birbirinden ayıran orta refüjde yürüyordu.

Yeşil ışık yanınca, aralarında gri bir Rolls'un da bulunduğu arabalar hareket ettiler. Daphne refüjü çevreleyen taşların üzerine geçtiğinde, arkasından gelen Rolls'un kaputu genç kadının sağına çarptı. Daphne birden dengesini kaybederek yere düştü ve düştüğü yerde sırtüstü kaldı. Kollarını birbirine kavuşturmuş, gözlerini kapatmıştı.

Yolda bütün arabalar durmuş ve istisnasız her erkek şoför yaralının yardımına koşabilmek için seferber olmuştu.

Gene Shirak on metre öteye bıraktığı Rolls'tan atlayarak yerde yatan kadına doğru koştu. Yanına çömeldi. Pantolonu düştüğünde sağ baldırının hizasından yırtılmış, tenindeki morluk meydana çıkmıştı. Fakat Gene Shirak gözlerini kadının en ufak bir sıyrık bile almamış olan göğüslerinden ayıramıyordu.

Ağzı kurudu, aklından birbirinden ilginç düşünceler geçirerek Daphne'nin vücudunu incelemeye koyuldu. Genç kadın gözlerini açtı.

— Çok canım yanıyor, diye inledi kadife gibi sesiyle.

Prodüktör bu yakarışların karşısında kendini bir aziz gibi hissetti.

— Neresi? diye sordu.

Daphne, Gene Shirak'ın elini yakalayarak gömleğin üzerinden sol göğsünün üzerine bastırdı. Gene bütün vücudu elektrikle yüklenmiş gibi titredi.

— Kalbim! diye içini çekti Daphne. O kadar korktum ki!

— Önemli değil! dedi Gene. Sizi hastaneye götüreceğim.

Yeşil gözlerde panik dolu bir ışık yandı ve Daphne bütün gücüyle prodüktörün boynuna asıldı.

— Oh! hayır, hastanelerden çok korkarım. Bir eczaneye gideyim yeter.

Acıyla inleyerek yerinden kalktı. Kolunu Gene'nin boynuna attı. Dantel pantolonundaki yırtıktan bacağı ve menekşe rengi külodu görünüyordu.

— Sizi evime götüreyim, diye bir teklif yaptı Gene. Hem dinlenirsiniz, hem de bir doktor çağırırız.

Rolls Royce'a kadar kadını taşıdı. Diğer kurtarıcılar hayal kırıklığına uğrayarak arabalarına bindiler. Gene yaralıyı dikkatle arka koltuğa yerleştirdi ve direksiyona geçti. Büroya da gitmeyi verirdi. Yol üstünde her gün böyle güzel bir kıza rastlamak mümkün değildi.

Daphne arka taraftaki mini televizyonu açtı. Rol icabı arada sırada inliyordu. Neyseki, düşmesini bilirdi. Gene Shirak birden bütün sıkıntılarından arındığını hissetti.

*
**

Malko Beverly Hills'in havuzu kenarında güneşleniyordu. Saatine baktı. Daphne bir saat önce gitmişti ve dönmemiş olması iyiye işaretti. Daphne üç günden beri Gene Shirak ı gözlüyordu. İlk gün hiç gözükmemişti, ikinci gün arabayı çok hızlı kullanıyordu. Bugün ise şanslı olmalıydı...

FBI'm yardımı mükemmeldi. Albert Mann Malko'ya prodüktörün kahvaltısını her sabah Beverly Hills'te ettiğini, oradan da Sunset Bulvarı'ndaki bürosuna gittiğini söylemişti.

Zamanı ayarlamak yeterliydi. Malko bu arada ünlü milyarder rolünü oynuyordu. Otel dünyanın en seçkin ve en zengin müşterilerine sahip olduğu için övünüyordu.

Havuzla bakan garson bile verilen bahşişlerle kendine 80 model bir Rolls almıştı.

1966'daki Beverly Hills yangınından bu yana, Daphne' nin varlığı oteldeki en büyük olaydı. O kadar Hollywood'a özgü bir tipti ki, sayesinde Malko hemen klas insanlar arasına sokulmuştu. Bikinilerinin kumaşı her gün biraz daha ufalıyordu. Bir plak yapımcısı sonunda bikinisinin üstünü çıkaracağına dair iki yüz dolara bahse girmişti. Zaten bütün erkeklerin gizli umudu da buydu.

Malko ve Daphne arasındaki samimiyetin basit bir öpücüğü aşmadığını bir bilseler, küçük dillerini yutarlardı!

Malko suya dalmadan evvel etrafına baktı. Bütün yüzlerde açıkça belli olmayan bir sertlik vardı. Hollywoodda her şeyin bedeli yüksekti, en pahalıya mal olan da paraydı. Kolay hayatın, Cadillac'ların, Lincoln lirlerin,

Rolls'ların, güçlülere kendilerini hemen sunan güzel kadınların arkasında, acımasız bir savaş, ölümcül sırlar, cesetler vardı. Hep kazandığı sanılan mutlu bir adam bazen beynine bir kurşun sıkıveriyordu. Kendini öldürmek istemesinin belirli bir nedeni yoktu. Sadece bunalımın yarattığı bir anlık cinnetle intihar ediliyordu.

Malko Gene Shirak'ın ödediği bedeli merak etti. CIA'nın hipotezi doğruysa, onun sırrı neydi? Meşhur ve zengin bir adamı, vatandaşlığına geçtiği ülkeye ihanet ettiren neden ne olabilirdi?

*

**

Gene Shirak Daphne'yi kolundan tutarak karısının oturduğu şezlongun yanından geçirdi ve kısaca ona kazayı anlattı. Joyce kızıl kadına bir göz atıp, onu cadde kenarındaki kanallara terketmenin çok daha hayırlı olacağını belirten anlaşılmaz bir cümle mırıldandı. Daphne abartmalı bir gülümsemeyle cevap verdi ve villaya giren Gene'i takip etti. Gene, Daphne'yi kendi yatağına yatırdı.

— Ne kadar nazıksınız!

İç geçirince göğüsleri adama iki kat daha büyük gözüksü. Gene:

— Size bir banyo hazırlayayım, biraz dinlenirsiniz, dedi boğuk bir sesle.

Daphne Gene'in elini yakaladı ve kalçalarını yataktan biraz kaldırdı.

— Sizin gibi erkekleri severim, dedi.

Erkeği kendine doğru çekip dudaklarını dudaklarına değdirdi. Gene'in damarları eriycek gibi olmuştu. Ellerini en ufak bir direnmeyle bile karşılaşmadan genç kadının

yumuşacık vücudunda gezdirdi. Samimiyet derecesi Gene Shirak'ı şaşırtmamıştı. Kaliforniya'da, hele kendi yaşadığı bölgede, seks anlayışı çok gelişmişti. Klasik düşünceler hemen hemen ortadan kalkmış gibiydi. Genç ve güzel kızlar için sutyen, tahta takunyalar kadar demode bir eşyaydı. Yemek yer gibi seks yapılıyordu. Metafizik görüş ve duygular yok olmuştu.

Daphne kendini kurtarıp doğruldu:

— Bana banyo hazırlamaya söz vermişsiniz...

Gene Shirak güçlkle yerinde kalkabildi.

— Sizin isminiz ne? diye sordu.

— Daphne, dedi. Daphne La Salle. Dansözüm. Ama şimdi çalışmıyorum. Arkadaşımla Beverly Hills'te kalıyorum.

— Öyle mi? dedi Gene hayal kırıklığına uğrayarak.

— Merak etmeyin, kıskanç değildir. Avrupalı bir prens. Eğlenceli bir tip. New York'ta karşılaştık. Beni şatosuna götüreceğine söz verdi.

Gene Shirak rahatlayarak, banyoya doğru yürüdü. Sıcak su cihazım ve vücut kurutmasını sağlayan ultraviole makinesini harekete geçirdi. Sonra Daphne'nin yanına döndü.

— Banyonuz hazır. .

Daphne'nin banyoya kadar yaptığı hareketler prodüktörün aklını altüst etmişti.

Pişmanlıkla kapıyı kapatarak oturma odasındaki bara gitti. Tam içki şişesini açmak üzereydi ki, telefon çaldı. Gene ahizeyi aldı, ses kesildi. Otuz saniye sonra tekrar çalmaya başladı.

Gene'in kalbi yine hızla çarpmaya başla-

mıştı. Bu Erain'in sinyaliydi. Bir koltuğa çöküp ahizeyi kaldırdı.

— Ben Gene Shirak, kimsiniz?

Alçak sesle konuşuyordu.

— Büroyu aradım, dedi Erain'in sert sesi. Size söylediğimi yaptınız mı?

— Hayır, dedi prodüktör utanarak. Yapamadım.

— İtaat etmekten vazgeçerseniz, başınıza neler geleceğini biliyorsunuz. Başladığınız işi bitirmeniz lazım. Kendinizi kurtarın.

İtiraz etmeye vakit bile bulamadan telefon kapanmıştı. Canı sıkılmış, öfkeden deliye dönmüştü. Her şey ne kadar iyi gidiyordu.

Viskisini içip düşün altına girdi. Dışlerini yıkadıktan sonra da kokular sürdü. Hayatında gitgide belirginleşen tehditleri düşünmek istemiyordu.

*

**

Gene Shirak zevkle inleyerek Daphne'nin göğüslerini yalıyordu. Genç kadın çırılçıplak uzanmış, sesini çıkarmıyor, erkeğin vücudunda uyandırdığı heyecanı dinliyordu. Prodüktör banyoya geldiğinde endişeli ve gergin görünüyordu. O da aksine, son derece doğal bir hareketle köpük dolu banyodan çıkmış, Gene'e bir havlu uzatmıştı:

— Kurulayın beni.

Gene çok nazik davranmış, sonra da onu saunaya kadar götürmüştü.

Ama, muhteşem göğüslerin karşısında daha fazla dayanamamıştı. Yere diz çökerek başını Daphne'nin göğsüne dayamıştı. Bir yandan da okşamaya devam ediyordu.

Birden saunanın kapısı açıldı. Joyce

Shirak'm üçgen ve esmer yüzü aralıkta gözüktü. Gene karısının geldiğini aynadan farketmişti. Daphne'nin göğüslerinden sadece bağlamak için ayrıldı:

— Defol git!

Joyce pişmanlıkla bir an tereddüt etti, sonra kapıyı kapattı. Bu da iyi anlaşmalarının bir şartıydı. Gene Shirak sıtmalılar gibi nefes alıyordu. Daphne'nin göğüslerine deli olmuştu.

İnleyen Daphne'yi hiç acımadan ısırdı.

Sonra da kızın üzerine yatıp bir anda sahip oldu.

Daphne derin derin nefes alarak harekete geçti. İç geçirmeler, inlemeler, ufak ufak çığlıklar arasında kırmızı tırnaklarıyla erkeğin boynunu ve sırtını yırttı. Bu hareketle çılgına dönen Gene damarlarındaki kanın basıncına dayanamayacağını hissetti. Delikanlılardan farkı yoktu.

Daphne ondan memnundu. Başını sudan çıkarmış balık gibi, erkeğin hareketlerini izliyordu. Adamın doyuma ulaşacağını farke-dince bir çığlık atarak tam zamanında kendini Gene Shirak'm altından çekti. Sonra nefes nefese, ağzı açık mırıldandı:

— Oh! Özür dilerim, hazdan çıldıracak gibi oldum da...

Gene yarım kalmış ihtirasın ve sonuca varamamanın etkisiyle nerede olduğunu bile farkında değildi. Telefonla çağırdığı kızlarla olan sevişmeleri, bu fırtınanın yanında hiç kalıyordu.

Daphne uyandırdığı etkiyi izledi. Geç kalmamış, sevişmeyi tam zamanında kesmişti.

— Seni yine görmek istiyorum, dedi

prodüktör. İki günde bir parti veriyorum. Sen de gel.

— Ama ben yalnız değilim.

Gene Shirak çaresizlikle kasıldı. Böyle bir yaratığın kendisinden kaçması mümkün değildi.

— Arkadaşını da getir, dedi. Umarım fazla kıskanç değildir.

Daphne bir kahkaha patlattı.

— Karından fazla değil...

Böylece pek çok şey halledilmiş oluyordu. Daphne bu profesyonelce davranışıyla ülkeleri için canlarını veren kahramanlar gibi Arlington'a gömülmeyi çoktan hak etmişti...

VIII. BÖLÜM

Saf yüzlü, dolgun bacaklarını cömertçe sergileyen bir afet elinde bardakla Malko'ya yaklaştı. Küçük göğüsleri elbisesinin kumaşından belli oluyordu. Bakışları bir at meraklısının saf kan bir atı süzdüğü gibi Malko'nun altın renkli gözlerine dikildi.

— İsmim Jill, dedi. Şehirde yeni misiniz? Daha önce sizi Gene'de hiç görmemiştim.

— Prens Malko Linge. Daha yeni geldim.

— Gözlerinizin rengini sevdim, dedi Jill düşünceli düşünceli.

Ona Sun'un gözlerini hatırlatıyordu. Jill Navajonun ölümünü unutmuştu. Hiçbir şey olmamış gibi hayattan yine zevk almaya başlamıştı.

Malko kendisine yapılan komplimana karşılık vermeye zaman bulamadı. Mini etekk' bir başka afet tam önlerine, havuza bir şampanya şişesi attı.

Jill elini Malko'nun koluna koydu.

— Gidip çıkartın beraber içeriz.

Malko'nun kıpırdamadığını görünce mermer merdivenleri indi ve suyun içinde şampanya şişesini bulana kadar ilerledi. Su omuzlarının hizasına gelmişti. Dışarı çıktığında ıslak elbisesi vücuduna yapışmış, bütün hatlarını gözler önüne sermişti.

Malko böylece kızın içine hiçbir şey giymediğini anladı.

Oradaki insanlardan hiçbiri Jill'in hareketini garip bulmuşa benzemiyordu.

Genç kadın şişeyi yere bırakarak sırtını Malko'ya döndü.

— İslanmış elbiseler çok rahatsız ediyor, dedi. Rica etsem çıkarabilir miydiniz?

Malko biraz da şaşırarak, istenileni yaptı. Jill kalçalarını hafifçe oynatınca, elbise genç kadının ayaklarının dibine düştü. Üzerinde sadece ayakkabıları, yakut küpeleri ve kolyesi kalmıştı.

— Şimdi büfeden iki bardak alıp şişeyi açın. Susadım.

İyi başlamıştı. Malko hemen emirleri yerine getirmeye gitti. "Aşk partisi" canlanmaya başlamıştı. Jill ilk soyunanlardandı. Gene Shirak ise, Daphne'yi bir an bile yanından ayırmıyordu. Daphne mini elbisesinin altına külot giyen ender kadınlardan biriydi. Alev alev saçları, Gene Shirak'ın kendisini içeri girer girmez götürdüğü hamağın üzerine yayılmıştı. Joyce ortalarda gözüküyordu. Prodüktör Malko'yu çok sıcak karşılamış ve Daphne'yi hemen yanından ayırmıştı.

— Küçük "aşk parti"mize katılmak istemeniz çok nazik bir davranış, demişti Malko'ya.

On beş kadar çift vardı. Bütün kadınlar genç ve göz kamaştırıcıydılar. Hepsi de uygunsuz davranışlarda birbirlerini geçmek için can atıyorlardı. Bazıları oturma odasında bilardo oynuyor, bazıları da içkilerini yudumluyordu. Jill hesaba katılmazsa şu an normal bir parti denilebilirdi.

Malko Jill'e yaklaştı ve şampanya şişelerim açtılar. Genç kadın arka arkaya iki kadeh yuvarladı:

— Sizi istiyorum. Su içinde.

Hiç sıkılmadan kalktı, ve kalçalarını oynatarak suya daldı. Biraz sonra dirseğini havuz kenarına dayayarak Malko'yu seyretti. Vücudu hâlâ suyun içindeydi.

Gene Shirak Malko ile Jill'i bir arada görmekten çok memnundu. Böylece Daphne ile yalnız kalabilmesi kolaylaşıyordu.

Uzun boylu bir sarışın yeni bir şampanya şişesinin arkasından havuza daldı. Jill homurdandı:

— Patricia aptalı! Gene onu hiç davet etmemeliydi. Yine gecenin tadını kaçırarak.

Halbuki kadın son derece normal görünüyordu. Şişeyle uygunsuz birkaç hareket yaptıktan sonra havuzdan çıktı.

— Niçin? diye sordu Malko.

— Ne istediğini bilmiyor, diye açıkladı Jill. Ne zaman bir aşk partisine katılsa, arkasından hemen intihara teşebbüs ediyor. Sinemada intihar eden birini canlandırdığından beri, intihar manyağı oldu. Rolünü gerçek hayatta da devam ettiriyor.

Geçen sefer bir gecede dört erkekle sevişti. Partide katılan erkek sayısı da dokuzdu zaten. Sonunda kendinden o kadar iğrendi ki, araba altında ezilmek istediğini ileri sürerek çırılçıplak Beverly Drive'a çıktı. Halbuki eskiden hep hapla intihar etmeyi tercih ederdi. Sonunda bir polis geldi. Adamı sakinleştirmek için aramızda kura çekmek zorunda kaldık. Kaybeden de ben oldum. Korkunçtu. Elli yaşlarında, yumuşak karınlı bir ihtiyardı.

Gene Shirak, eli Daphne'nin kalçalarında, dans ediyordu. Karısı Joyce de ortaya çıkmış, güzel bir delikanlıyla dans etmeye koyulmuştu.

— Karısının ne yaptığına aldırıyor mu?

diye sordu Malko Jill'e.

Genç kadın altıncı şampanya kadehini de boşaltmak üzereydi.

— Ondan nefret ediyor. Bir gün Joyce Malibu'ya gittiğinde boğulması için dua ediyordu.

Birden, hiç teklifsiz Malko'nun elini yakalayıp suya çekti. Malko parmaklarının altında kadının kalçalarının yuvarlaklığını hissetti.

— Okşayın beni, diye yalvardı Jill.

Başka bir çift onlara yaklaştı. Esmer kızın yanındaki oldukça genç bir erkek, Malko'nun okşayışı altında eriyen Jille'e bir göz attı.

— Merhaba! dedi.

Sonra elini yanındaki kızın elbisesinin altına sokup kalçalarını okşadı. Birkaç dakika içinde bahçenin karanlığında kaybolmuşlardı bile.

Malko kafasını patlatırcasına düşünüyor, ama bütün bu kaçıkların arasında casus olabilecek hiç kimseyi bulamıyordu. Bir iniltiyle Jill orada olduğunu belli etmeye çalıştı. Az sonra Bayan Shirak da yanındaki oğlanla villanın içinde kaybolmuştu, Gene yerinden kıpırdamadı. Bir başka çift havuzun yanındaki şilteye uzanmış, sevişiyordu.

Malko'nun dikkati yeni gelen birine yönelmişti. İnsana rahatsızlık verecek kadar güzel bir erkekti. Bronzlaşmış yüzün altındaki ifadeyi anlamak imkânsızdı. Ayakları çıplaktı. Üzerinde eski bir blucin ve bütün göğsünü açıkta bırakan düğmesiz bir gömlek vardı. Sol omzuna küçük bir maymun kurulmuştu. Yabancı aldırılmaz bir bakışla etrafı süzdükten sonra havuzun öbür kenarındaki bir şezlonga

oturdu.

Aynı anda siyah mayolu bir kız yanlarına kuru pastayla dolu bir tabak bıraktı.

— Harika! diye iç geçirdi Jill. Şu pastadan alın.

Malko'nun ağzına zorla bir pasta tıktı. Malko boğulacaktı gibi oldu, şampanya içmek zorunda kaldı. Jill bir kahkaha patlattı.

— Birazdan kendinizi daha iyi hissetmeye başlayacaksınız...

— Niçin? diye sordu Malko endişelenerek.

— Bunların içinde marijuana var. Sigardan çok daha etkilidir. Arkasından aşk yapmak nefis olur...

Mükemmeldi doğrusu. Birden kısa kızıl saçlı, mavi gözlü bir kız maymunlu yabancıya yaklaştı. Malko kızın kırmızı yanaklarını ve elindeki viski bardağını far ketti.

Jill anlatmaya başladı:

— Eğlence başlıyor. Sue'nun Joe'ya ihtiyacı var. Seyredin.

Jill'in Sue diye bahsettiği tip şezlongta yatan adamın sağına geçti. Yanına çömelerek bardağını bıraktı ve kulağına bir şeyler fısıldayarak adamın göğsünü okşamaya başladı.

Jill içkisine ara vermişti.

— Onu isteyeli aylar oluyor. Ama Joe kadınlardan pek hoşlanmıyor...

Adam hiç kıpırdamamıştı. Sue onu okşarken, o da maymununu okşuyordu. Birden genç kadının eli blucin boyunca aşağıya indi. Jill sinirli sinirli homurdandı:

— işte gidiyor...

Joe bir anda doğruldu. Kızı elbisesinin önünden tutarak kaldırdı ve kuvvetle iterek

havuza yuvarladı.

Jill bir kahkaha patlattı. Sue titreyerek dışarı çıktı, içki bardağını alarak bütün gücüyle Joe Malcenna'nın yüzüne fırlattı. Adam yalnızca gözlerini temizlemekle yetindi. Bu arada bir başka genç yaklaşıp Sue'yu havuza itti, ama kadının onu yakalamak için vakti olmuştu. İkisi birlikte havuza düştüler. Suyun içinde ayakta yapılan itişip kakışma kucaklaşmaya dönüştü.

Sonunda Sue havuzdan çırılçıplak çıktı, Joe Makenna'ya hiç bakmadan büfeye yürüdü. Zayıf, küçük göğüslü, iri kalçalı bir kızdı. Jill keyifle Malko'yu suya çekmeye çalıştı.

— Gelin.

Malko Jill'in çok dikkat çekici bir biçimde okşaması üzerine etrafına bakındı. Onlara aldırın yoktu. Malko nerede olduğunu, ne yaptığını bilemez hale gelmişti. Böyle bir ortamda casusluk yapılabileceği nasıl düşünülebilirdi? Albert Mann'ın verdiği sigaralardan kullanmaya daha fırsat bulamadığı için, marijuana etkisini göstermeye başlamıştı.

Birden büfenin yanına yerleştirilmiş zil, müzik sesini bastırdı.

— Hepiniz gelin, oyunlar başlamak üzere, diye bağırdı Gene Shirak.

Bütün çiftler uysallıkla yaklaştılar. Yalnızca şezlongta uzanmış olan adam dışardaydı. Jill sudan çıkıp Malko'nun elini tuttu.

Gene Shirak gömleğini çıkartarak pantolonunun fermuarını indirdi. Göz açıp kapayınca kadar soyunmuştu. Diğer erkekler de onu taklit ettiler. Peşlerinden kadınlar da elbiselelerini çıkarıp katlayarak bir masanın üzerine bıraktılar. Üzerlerinde sadece mücevherleri

kalmıştı.

Malko da diğerlerinin yaptıklarını yapmış, solucan gibi çırılçıplak kalmıştı. Jill yara izlerini görünce, gözleri parıldadı.

— Savaşa mı katıldınız?

— Araba kazası.

Daphne büyük bir özenle elbisesini çıkarmaya çalışıyordu. Malko'ya sanki göğüsleri daha da büyümüş gibi geldi. Gene Shirak'ın bakışları genç kadının üzerindeydi.

Fırsatı kaçırmayan Jill:

— Arkadaşın çok güzel, dedi.

Gene Shirak ellerini çırttı. İhtiyar hizmetçi Martha, elinde içi renksiz sıvıyla dolu olan bir kapla içeri girdi. Aldırmazlıkla gözlerini çıplak erkeklerin üzerinde gezdirdi.

Gene Shirak konuşmasına devam etti:

— Oyunun kurallarını biliyorsunuz. Erkekler bahçenin öbür tarafına, bungalovun yanına gidiyorlar. Sonra seçim yapmaktan başka işleri kalmıyor.

Ellerini kadınlara uzattı:

— Bayanlar.

Jill Malko'yu bırakmadan önce kulağına fısıldadı:

— Beni ilk sen yakalamaya çalış.

Malko şaşkınlıkla inanılmaz manzarayı seyrediyordu. Kadınlar uslu uslu ihtiyar kadının önünde sıraya girmişlerdi. Sue Scala en öneydi. Hizmetçi kadın tecrübeli ellerle kabın içindeki sıvıyı kadının vücuduna sürüyordu. İşini bitirdiğinde deri pırl pırl oldu.

— Bu saf zeytinyağı! diye bağırdı Gene heyecanla.

Yağlanma işi on dakika sürdü. Malko diğer erkeklerle birlikte uzaklaşmıştı. Joyce da

kuyruğa girmişti.

Yalnızca Joe Makenna ve tombul yanaklı şişman bir adam giyinik kalmıştı. Sonuncusu yanından geçerken Malko'ya yaklaştı.

— Yabancı, dedi, arkadaşınız harika. Birkaç güne kadar uçakta bir parti düzenliyorum. Bize katılır mıydınız?

Malko arkadaşından niçin hemen şimdi yararlanmaya kalkışmadığını soracaktı, vazgeçti.

Kadınlar kuafördeymiş gibi gevezelik ediyorlardı. Birden şempanze gibi tüylü Gene, pikaba bir plak koydu ve bağırды:

— Oyun başlıyor.

Aynı anda da kendisine en yakın olan Daphne'nin üzerine atıldı. Zaten kendisi havuz kenarında kalmış tek erkekti. Daphne'nin kalçalarına sarıldı, fakat yağ çok iyi sürülmüştü. Kız, ellerinden kayarak kahkahalarla kaçtı.

Oyuna uyan Malko da ileri atıldı. Amerika'nın güvenliği çok garip metodlarla sağlanıyordu! Jill'in kısa boylu, göbekli biri tarafından kovalandığını farketti. Adam onu şezlonglardan birine devirmeye çalışıyordu. Jill Malko'yu görerek ona doğru kaçmaya çalıştı. Malko bir an neredeyse Daphne'ye çarpıyordu. Kutsal sayılabilecek kadar güzel bir kadındı. Bronz bir heykel gibiydi. Birden Malko'nun dikkatini Daphne'nin vücudunda parlayan bir cisim çekti. Navajonun cesedinde bulunan ve Albert Mann'ın ona verdiği mücevheri takmıştı. Malko'nun eşyalarını karıştırmış, bunu da o zaman bulmuş olmalıydı.

Malko kendisine koşan yapış yapış kadını unuttu. Eğer Navajonun katili mücevheri Daphne'nin üzerinde görse kendisinin macera

peşinde koşan basit bir prens olmadığını hemen anlardı. O mücevheri ne pahasına olursa olsun almalıydı.

JÜT i itererek Gene Shirak tarafından kovalanan Daphne'nin peşine düştü.

— Hey! diye bağırды Jill terkedildiğine içlerleyerek.

Fakat Malko deli gibi Daphne'nin gösterişli kalçalarının arkasından koşuyordu. Gene Shirak bağırды:

— Bir kerelik değiştirmek istemez miydiniz?

Vücudu bir şempanzeyi bile utandırabilirdi.

Genç kadın sütunlara tutunarak havuzun etrafında bir tur attı.

Bir süre iki erkek yanyana, kaygan mermerlerin üzerinde koştular. Birden Gene, Malko'yu havuza itti. Malko havuzun ılık suyuna yuvarlandı. Yüzeye çıktığında, Gene Daphne'yi sütunlardan birine dayamış, sıkı sıkıya sarılmıştı. Malko uçan balıklar gibi sudan fırlayarak Daphne'yi tek açıkta kalmış yerinden, kalçalarından yakaladı ve Gene Shirak'ın öfkeli bakışlarıyla karşılaştı. Buna rağmen Daphne'ye iyice sarılarak mücevheri aradı. Gene Shirak:

— Burada, iki kişiye yer var, diye mırıldandı.

Daphne telaşla yüzünü Malko'ya çevirdi. Hiçbir şey anlamıyordu. Sonunda bütün erkeklerin domuz olduklarına karar vermişti.

Malko daha mücevhere ulaşmadan sırtında bir kasırga patladı:

— Damızlık ineğinden daha bıkmadın mı? diye tısladı Jill'in öfkeli sesi.

İkinci şampanya şişesinin de dibini bulduk-

tan sonra kendini iyice kaybetmişti.

Genç kadın Malko ile Gene'i yumruklayarak havuza itti. Bu arada Daphne'de havuza yuvarlanmıştı. Sonra vahşi bir çığlıkla o da suya atladı. Dördü aynı anda suyun içinde doğruldular. İki kadın karşı karşıyaydılar. Malko oynamak istemiş gibi yaparak Daphne'nin üzerine atıldı ve mücevherin havuzun dibine düşmesini sağladı. Bu arada Gene Shirak Daphne'yi kolundan yakalamış, sürüklemeye başlamıştı bile. Villaya girdiklerinde Malko'nun görüş alanından çıktılar.

Jill Malko'ya öfkeyle baktı.

— Ben hoşunuza gitmiyor muyum?

— Gitmez olur musunuz!

Jill Malko'yu çekerek sırtüstü suyun üzerine uzandı. Bacaklarını Malko'nun kalçasına dolamıştı.

— Şimdi! diye mırıldandı.

Suyun içinde bir süre hareketsiz kaldılar. Jill gözlerini yıldızlara dikmiş, soluk soluğa kalmıştı. Malko birden içinde müthiş bir tiksinti duydu. Lükse, hindistancevizi ağaçlarına, ılık havuza, Jill'in yumuşacık vücuduna rağmen villa cehennemden beterdi.

Genç kadın baldırlarıyla Malko'nun kalçalarını sarmış bağıırıyordu. Sonra doğrularak aşğının yüzünü uzun ellerinin arasına aldı. Malko'nun altın renkli gözlerinin içinde aksini farkedebiliyordu. Ona Sun'u hatırlattığını ve bu yüzden aşık olduğunu söyleyemezdi.

Birden Patricia uyurgezer gibi yerinden kalkarak etrafındaki eğlenceye hiç aldırmaz gibi görünen Joe Makenna'ya yaklaştı.

— Bakın, diye fısıldadı Jill.

Joe Makenna kımıldamadı. "İntihar me-

raklısı" Patricia tam karşısına yerleşip maymununu okşamaya başladı. Şempanze genç kadının usta ellerinin altında keskin çığlıklar atıyordu. Birden Patricia yüzünü küçük hayvanın karnına gömdü.

Jill titredi.

— Oh! Ben bunu hayatta yapamazdım!

Şimdi garip üçlünün etrafını bir sürü davetli sarmıştı. Maymunun çığlıkları gitgide daha da keskinleşiyordu. Küçük elleriyle Patricia'nın saçlarını yakalamıştı. Joe'nun yüzü hâlâ ifadesizdi. Patricia birden isterik bir kahkahayla geri çekildi.

Maymun da az sonra çığlık atmayı kesmişti. Patricia aynı yöntemi Joe Makenna'ya karşı da kullanmayı denedi, ama adam onu hemen itti. •

— Fazla ileri gidilmesine hiç izin vermez, dedi Jill. Galiba hakikaten anormal.

Jill suyun içinde ona sürtünmekle eğlenmeye çalışıyordu. Malko göbekli adamın hayran hayran onları süzdüğünü gördü. Hâlâ giyinikti.

— Röntgenci mi? diye sordu Malko.

Koleksiyonda bir bu eksikti.

Jill bir kahkaha patlattı.

— Yok canım. Sadece karısı tarafından gözü biraz fazla korkutulmuş Dennis adında bir zavallı. Eğer boşanırsa, bu ona yirmi milyon dolara mal olacak. O yüzden soyunmıyor. Karısının öğrenmesinden korkuyor.

Malko adamın mutsuzluklarını dert edecek vakit bulamadı. Daphne'nin Gene Shirak'la birlikte kaybolduğu odadan çığlıklar yükseliyordu. Sonra kadın sesleri küfürlere dönüştü. Malko Jill'i bırakarak eve doğru koştu. İki

vücudun beyaz halının üzerinde yuvarlandığı, zayıf bir ışıkla aydınlatılmış odaya girdi. Bunlar Daphne ve prodüktörün karısı Joyce'du. Joyce bütün gücüyle kızıl saçları çekiyordu. Yüzü nefretten tanınmayacak hale gelmişti. Daphne göğsüne vurarak kadını yüzükoyun yatmaya zorladı. Sonra da ata biner gibi Joyce'un sırtına tırmanarak zafer dolu bakışlarla etrafına baktı. Joyce sinirle debelenip bağırmaya başladı:

— Gene, beni bu karıdan kurtar, yoksa polis çağırırım.

Prodüktör belinde bir havluyla, banyodan çıktı. Sıkıntılı yüzünde büyük bir yara vardı.

Malko'yu kolundan yakalayarak alçak sesle kulağına fısıldadı:

— Karım delirmiş. Beni makasla kör etmeye çalıştı. Arkadaşınızı götürmeniz çok daha iyi olacak. Sonra görüşürüz.

— Gelin Daphne, gidiyoruz!

Daphne gururla yerinden kalktı. Malko bu anormaller dünyasını bırakmak zorunda kaldığına hiç üzülmemişti. İş Gene Shirak'la samimileşmekse, başarılmıştı.

Sonunda Daphne ile Malko kendilerini dışarda bulabildiler. Hava ılıktı. Tam o sırada Malko mücevheri hatırlayarak durdu. Hâlâ havuzun dibinde olmalıydı.

— Tanrı kahretsin, diye söylendi. Çok iyi yaptınız doğrusu. Ne diye mücevheri taktınız?

Daphne dudak büktü.

— Önemli miydi?

— Çok.

Havuzun dibini aramak için çok geçti. Acaba kim bulacaktı?

Birden her şey önemini yitirdi. CIA

görevlileri mantıklarını yitirmiş olmalıydılar. Gene Shirak, Kaliforniya'daki zararsız kırk, elli milyarderden biriydi.

Duyduğu tiksinti geri geldi. Zeytinyağı ve Jill'in parfümünün kokusu üstüne sinmişti.

Beverly Hills'e kadar yürüdüler. Malko Albert Mann ile konuşup şatosuna dönmek için sabırsızlanıyordu.

Yatağa uzanıp düşünürken Daphne de on dakika düşün altında kaldı. Kulakları uğulduyor, kendini garip bir biçimde hafif hissediyordu. Marijuananın etkisi olmalıydı.

Daphne'nin banyodan çıktığını görünce, kontrol edemediği ani bir arzuya kapıldı. Vücudu bu harika dişiyi istiyordu. İradesi esrar yüzünden tamamen yok olmuştu. Daphne gözlerini üzerine dikerek inledi:

— Oh, hayır! Şimdi de siz mi?

Malko çarşafı üzerine çekti. Fakat Daphne gelerek yanına uzandı.

— Şimdi kendinizi daha mı iyi hissediyorsunuz? diye mırıldandı.

Beş dakika sonra uyuyorlardı.

*
**

: .

Gene Shirak Jill'i bilardo salonunda aramaya gitti. Kendini Daphne sayesinde doymuş ve yatışmış hissediyordu. Diğer sıkıntıları da marijuana ile yok olmuştu. Bu akşam, hayat yaşama zahmetine değermişti.

Jill ise, tam aksine, bilardo masasına dayanmış somurtuyordu. Malko erken gitmişti.

— Damızlık ineğine mücevher vermek için çok aceleci davranmışsın, diye saldırdı.

Kendisinden daha iri göğüsleri olan bütün

kadınlardan nefret ediyordu.

Gene Shirak şaşırarak ona baktı:

— Mücevher mi? Ben ona hiçbir şey vermedim...

— Bana hikâye anlatma, diye sözünü kesti Jill. Havuzda gördüm. Bana verdiğinin aynısıydı. Ama benimki senin kızıldereğinin cebinde kalmıştı... Bana yeni bir tane hediye etmen gerekiyor...

Gene Shirak birden başından aşağı kaynar sular dökülmüş gibi bir hisse kapıldı. Ümitsizce kafasındaki fikirleri bir araya getirmeye çalışıyordu. Daphne ile seviştiğinde, üzerinde mücevher olmadığına emindi. Yine de Jill hayal görüyor olamazdı. Mücevher boğuşma sırasında havuza düşmüş olmalıydı.

Jill ise çoktan başka şeyler düşünmeye başlamıştı.

— Ben gidiyorum, dedi. Damızlık ineğini mümkün olduğu kadar sık görmeye çalış, çünkü erkek arkadaşı müthiş hoşuma gidiyor.

Gene artık dinlemiyordu bile. Hamaklardan birinde uyuyakalmış bir çiftten başka, havuzun etrafında kimseler yoktu. Hemen suya girdi ve havuzun dibindeki mücevheri fark etti.

Eğilip aldıktan sonra banyoya kapandı. Kalbi çarpıyordu. Taşı ışığa tutup inceledi. Saniyeler geçtikçe, vücudundan bütün kanın çekildiğini hissediyordu. Çünkü bu mücevher tekti. Jill için özel olarak yaptırmıştı. Avucunda tuttuğu, Navajonun cesedinden çıkartılan olmalıydı. Bunun ne demek olduğunu anlayan Gene Shirak, kendini sandalyelerden birine bıraktı.

IX. BÖLÜM

Beverly Hills'in girişindeki adamın yüzü, bir motosiklet kaskıyla örtülmüştü. Elinde bir paket vardı. Kasadaki ihtiyar kadın gözlerim kırıştırdı.

— Ne istiyorsun delikanlı? Buradan parayla geçilir.

Yabancıнын sesini duyunca biraz yumuşadı.

— Oteldeki müşterilerden birine acele verilmesi gereken bir paket var.

Söylenecek hiçbir şey kalmıyordu.

— Peki! dedi kadın otomatik turnikeyi açarak. Georges'a sorun, size aradığınız adamın nerede olduğunu söyler. Şu beyazlı garson...

Genç adam turnikeden geçerek birkaç basamak indi. Kaskın siperliği yüz hatlarının farkedilmesine imkân vermiyordu.

Dean Anchor arkasına bakınca ihtiyar kadının kendisini incelediğini gördü. Bir yarım daire çizerek, 3 numaralı bungalov müşterisinin nerede olduğunu sormak için Georges'u bulmaya gitti. Sarışın kurbanı aynı yerde yatmış, kitap okuyordu. Kızıl kız da yanındaydı.

Georges tramplende genç erkeklere düşkünlüğü belli olan orta yaşlı bir kadınla konuşuyordu. Tiksinen bir ifadeyle ayak işlerine bakan delikanlıyı süzdü.

, — işte orada, sarışın, gözlüklü olan. İşini bitirince kızlara fazla bakınmadan çık git...

Dean içinden güldü. Bu pezevenğin karnına

bir kurşun yapıştırmaya vakti olmaması ne büyük şanssızlıktı!

Yerde uzanmış vücutlara takılmamaya çalışarak öldüreceği kadın ile erkeğe doğru ilerledi. Onu son dakikada görmeleri işine gelmezdi. Bazı insanların önsezileri oluyordu. Havuzu rasgele seçmemiştir. Burası kurbanının savunmasız olduğu tek yerdi.

Çiftin sadece birkaç metre uzağındaydı. Sol eliyle paketi açtı. Silahını büyük bir kitabın içine açtığı yuvaya saklamıştı. Cebine de her ihtimale karşı yedek kurşun koymuştu. Bir ara sendeleyerek, zayıf bir kızın üzerine düşecek gibi oldu.

Aynı anda hoparlörün sesi duyuldu.

— Bayan La Salle, telefona lütfen.

Dean Anchor sese kulak vermedi. Kendisiyle ilgisi olmadığını düşünüyordu, fakat birden kızıl kızın kalkıp kalçalarını sallaya sallaya uzaklaştığını gördü. Bir an öylece kalakaldı.

Lastik ayakkabısının bağını bağlıyormuş gibi yaparak yere eğildi. Bir iki dakika dayanması gerekiyordu. Birden arkasında Georges'un sesi gürledi.

— Hâlâ ne bekliyorsun? Güneşlenmeye mi geldin? Paketini verip gitmeni söyledim.

Dean yavaşça kalktı. Ses yüzünden sarışın adam da başını kaldırmıştı.

Üç metre daha yürümesi gerekiyordu. Georges karışamayacaktı. İçi nefretle doldu. Elini pakete daldırıp tabancasını aldı. Sakinliğine kavuşmuştu. Birkaç saniye içinde yine Watts Sokağı'nın küçük serserisi olmuştu.

Zayıf kız tabancanın çeliğini görerek keskin bir çığlık attı.

Dean Anchor bacaklarını ayırarak kolunu

kaldırıp nişan aldı. En sağlamı, siyah mayonun üstüne ateş etmekte. Tetiğe bastı.

*

**

Tarif edilmez bir önsezi Malko'nun başını kaldırmasına neden oldu. Daha görmeden, kasklı adamın yüzündeki ifdeyi tahmin edebiliyordu. Zaten yabancıнын yüzünü saklaması, pek hayra alamet değildi. İnsan kendini bir robotun karşısındaymış gibi hissediyordu.

Bir sıçrayışta şezlongtan kalktı. Tabanca üzerine doğrultulmuştu. Hayatını kurtarabilmesi için çok az bir vakti kalmıştı.

Dean Anchor ateş ettiğinde, başı suya dalmıştı bile. Kurşun barda bir şişeyi kırıp tenis kortunda yok oldu. Dean elinde silahı, suyun kenarında aptal gibi kaldı. Malko'nun vücudu, birkaç metre ötesinde suyun altında kolaylıkla seçilebiliyordu.

Dikkatle nişan alıp iki kez daha ateş etti. Kurşunlar suda küçük dalgacıklar meydana getirdi, ama Malko yüzmeye devam ediyordu. Dean kurşunun birkaç santim bile olsa, suya değdiğinde tesirini kaybedeceğini bilmiyordu..

Kararsızlıkla, elinde tabancası, öylece kalakaldı. Arkasında bh bağırışma oldu. Georges elinde bir beyzbol sopası sallayarak koşuyordu. Fakat katilin iki metre gerisinde çığlıklar atarak durdu:

— Polis! Polis çağırın!

. Havuzun çevresinde müthiş bir panik vardı. Kadınlar kaçışıyor, kaçamayanlar da korkudan şoke olmuş bir halde şiltelerinde büzülüyorlardı.

Dean barmenin telefonu kaldırdığını gör-

dü. Çok az bir vakti kalmıştı. Şansı biraz yardım ettiği takdirde, önce kadını, sonra sudan çıktığında da safısin adamı vurabilirdi. Tabancasını sallayarak bara yöneldi.

Kızıl saçlı kız ortadan kaybolmuştu. Onu aramak için de zamanı kalmamıştı. Öldüreceği sarışın adamı da gör emiyordu. Planları altüst olmuştu. Şimdi yapabileceği tek şey postunu kurtarmaktı.

Turnikelere koşup üzerinden atladı. İhtiyar kadın engellemek isteyince, silahın namlusuyla vurup kadını yere serdi. Kendisine yöneltilen bakışların altında, silahım doldurdu. Arkasındaki bağırıp çağırıyor, bir ağızdan yükselen lanetler duyuluyordu.

İki dakika sonra Yamaha'sına atlamıştı. Silahı kemerindeydi.

X. BOLUM

Malko aklında başka şeyler olmasına rağmen dans etmeye devam ediyordu. Factory' nin orkestrasının çıkardığı gürültü, konuşma zahmetine katlanmasını önlüyordu. Yangın alarmı bile verilse, bu şamata da duyulmazdı. Saçları başları birbirine girmiş beş genç, ses tellerini koparırcasını rock şarkıları söylüyorlar, müzisyenler Nötre Dame'ın orglarına taş çıkartıyorlardı.

Sue Scala yine de tango yaparmışçasına Malko'ya sarılmıştı.

— Ne düşünüyorsunuz? diye fısıldadı Malko'nun kulağına.

Mutlaka "sizi" demesini ümit ediyor olmalıydı. Ne zaman yarım şişe içki içse, canı sevişmek istiyordu. Hele bu güzel Avrupalı prensle her şey daha da başka olmalıydı.

Malko Sue'yu duymamazlığa gelerek cevap vermedi. Hâlâ düşünüyordu. Görevi sırasında kendisine yardımcı olan altıncı hissi, içinde korkunç bir sıkıntı uyandırmıştı.

Halbuki havuzdaki suikastten beri, başlarına hiçbir kötü şey gelmemişti.

Gene Shirak'tan hiç ses seda çıkmamış, FBI genç katil Dean Anchor hakkında bir şey bulamamıştı. Sue Scala'nın telefonu, Daphne ile Jill Rickbell'in partisine hareketlerinden iki saat önce gelmişti. Sue geceyi mutlaka Malko ile geçirmek istiyordu.

Biraz tereddüt ettikten sonra kabul etmişti. Sue de Shirak'la ilişkisi olan biriydi, bazı

şeylerden haberi olmalıydı. Daphne'yi hiçbir kaygı duymadan, Jill'in partisine yalnız göndermişti. Genç kadın için tek tehlike hayal kırıklığına uğramaktı.

Sue'nun evinde gece olaysız geçmişti. Küçük villada Malko'nun tanımadığı bir düzine kadar davetli vardı. Yenmiş içilmişti. Aktris kalçalarını tamamiyle saran, sırtı beline kadar açık garip bir elbise giymişti. Kıyafeti de her şeyde olduğu gibi bir zevksizlik örneğiydi. İçinde çamaşır olmadığı belliydi.

Sue Malko'ya olan eğilimini saklamamıştı. Şişeleri devirdikçe yanakları kızarıyor, daha da yumuşuyordu. Daha havuzun başındayken Malko'yla öyle bir dans etmişti ki, ne istediği konusunda en ufak bir şüphe bile bırakmamıştı.

Sonunda herkes soluğu Factory'de almış, Malko da içinde bir rahatsızlık duymaya burada başlamıştı. Halbuki ortada bunu gerektiren hiçbir neden de yoktu. Sue Hollywood'daki seks anormalliğinin bir sembolü gibiydi. İçindeki sıkıntının verdiği rahatsızlıkla, bir ara Jill'i aramak için ayrılmıştı. Telefona cevap bandı karşılık vermişti, Daphne de daha Beverley Hills'e dönmemişti. Kaygısı gitgide büyüyordu.

Malko'nun cevap vermediğini görünce, Sue Scala ağlar gibi bir sesle daha da yaklaştı:

— Benden sıkılıyorsunuz!

— Yo hayır, diye kendini korudu Malko fırtınanın geldiğini hissederek.

Sue içmeye başladıktan sonra, yani her gün altıdan itibaren çok alıngan oluyordu.

— Evet, sıkılıyorsunuz, diye ısrar etti sarhoş inadiyla. Zaten benim hangi filmlerde

oynadığımı bile bilmiyorsunuz. Ben sizi ilgilendirmiyorum.

Sesi isterikler gibi çıkmaya başlamıştı. Malko, beyni bilgisayar hızıyla çalışırken, kadının elini alıp öptü:

— Sizi nasıl unutabilirim? No Place Like Hell filminde rakibinizi evinde yakalayıp dövüşüyordunuz. Sonra Night and Day'de sigara yakıp şarkı mırıldanıyordunuz.

Sue dans etmeyi kesti.

— İsa aşkına, nasıl hatırlayabiliyorsunuz? dedi cırtlak bir sesle. Neredeyse on yıl oluyor.

Malko alçak gönüllülükle gülümsedi. Bu kadar kuvvetli hafızası olduğuna şükretti. Küçük bir detayın aklına yerleşti mi, sekiz on yıl silinmeyeceğinden emindi. Sue'nun sadece bir iki filmini TV'de seyretmişti. Neyse, her şey tam zamanında işe yaramıştı...

Sonunda bir hayranını yakaladığından emin olan Sue, Malko'ya daha da yapışmıştı. Zayıf vücudunun bütün kemikleri hissediliyordu.

— Gelin, dedi. Burada sıkıldım. Eve dönelim.

Malko'yu büyük salondan çıkartmaya çalışarak çekmeye başladı. Halbuki Malko'nun tek isteği, Jill'in evine gitmekti. Ama Mustang'ını da Sue'nun evinde bırakmıştı.

*

**

Gene Shirak yerinde duramıyordu. Yanındaki içki şişesi boşalmıştı, ama yine de zihni bulanmamıştı. Jill'i görmek arzusuyla yanıp tutuşuyordu, fakat sarışın adamın kollarında bulacağından korkuyordu.

Sinirleri morfin sayesinde biraz daha az

gergindi. Bir gün önce doktor hiç soru sormadan istediklerini vermişti.

Sabahtan itibaren de yanında yeni bir Navajo çalışmaya başlamıştı. İsmi Harrison Yahze'ydi. Zuni'nin arkadaşıydı. Yemeği, yatacak yeri ve haftada yetmiş beş doları duyunca yalvarmasına hiç gerek kalmamıştı.

Saat on birde artık kendisini tutamayarak Jill'i aradı. Telefon açılmadı. O zaman bir kez de Seymour'un garsoniyerini aradı.

Cevap veren Patricia'ydı.

— Orada kimler var? diye sordu Gene.

Patricia en sona Daphne'yi bırakarak partiye katılanların isimlerini saydı. Gene sarışın adam hakkında soru sormadı. Daphne'nin varlığı bile yeterli bir tehlikeydi.

— Sizi görmeye gelirim, dedi.

En kötüsü kararsızlıktı. Garajdan Joyce'un siyah Lincoln'unu çıkartarak Beverly yoluna daldı.

**

Gene geldiğinde, Patricia ile Seymour kürklerin üzerine uzanmış, marijuana dolu pipoyu paylaşıyorlardı. İkisi de çırılçıplaktı.

— Diğerleri nerede? diye sordu.

Patricia odanın öbür ucunu işaret etti.

— İkisi bir saatten beri banyodalar.

Gene soyunmadan banyoya yöneldi. Jill sarhoşken hayat hikâyesini bile anlatırdı. İçine yine cinayet fikri yerleşmişti. Şimdiye kadar hiç başarılı olmaması bunu engellemiyordu.

Kapıyı yavaşça açıp banyoya girdi. Yerdeki tüylü halılar, ayak seslerinin duyulmasına engel oluyordu. Aynanın arkasında iki kişi farkettiler ve Jill'in konuşmasını bekledi.

— Gene'i çok seviyorum, dedi. Onsuz ne yapardım, bilmem!

— Sahi mi, dedi alaylı bir sesle Daphne.

Gene, o anda kızın sarhoş olmadığını anladı. Sonunda kâbusunun gerçekleşme zamanı gelmişti...

— Tabii, diye devam etti Jill. Kızılderilisini Meksika'ya götürmemi de o istemişti.

Gene devamını dinlemedi. Karnına 30/30' luk bir mermi yemiş gibi bir hisle uzaklaştı.

— Seni de mi kovdular? diye sordu Seymour geri döndüğünde.

Prodüktör gülümsemek için kendini zorladı. Şampanya şişesini alarak boğulurcasına içmeye başladı. Patricia nazikçe yerinden kalkarak yanına uzanmaya geldi.

— Benim ideal bir aşk çorbası olduğumu biliyorsun, dedi alay ederek.

Patricia'nın usta elleri elbiselerini çıkartırken Gene'nin aklına bir fikir yerleşti. Daphne bu evden sağ çıkmamalıydı. Arkadaşlarını bu cinayete karıştırmaması da söz konusu olamazdı. Ümitsizce sorununa bir çare bulmaya çalıştı. Ne olursa olsun ilk adımı atması şarttı.

Biraz sonra Jill ile Daphne el ele ortaya çıktılar. Gene kalkıp Daphne'yi dudaklarından öptü.

— Gelmekle çok iyi etmişsiniz, dedi.

Kız da soğuk bir hareketle ona sarılmıştı.

— Niçin bana telefon etmediniz?

Gene işleri olduğunu söylemekle yetindi. Fakat Daphne onunla ilgilenmiyordu bile. Jill'le oynaşmalarının sonucunda, kurtlar gibi acıkmıştı. Masanın üzerinde duran tabak içindeki kuru pastaları görünce dayanamayıp bir tane aldı.

Bu tip pastaları çok seviyordu. Gene ümitlenmişti. Bu pastalar, bütün züppe evlerinde bulunan marijuanalı pastalardandı...

Her parça marijuanalı yirmi sigaraya bedeldi. Yarım saat sonra, Daphne gücünü kaybedecek, bu da Gene'e planını rahatça gerçekleştirebilmesi için rahat ortam hazırlıyaktı.

Uzun bir müddet içmeye, pastalardan yemeye devam ettiler. Jill Daphne'nin yanına uzanıp büyük bir aşkla ellerini yakaladı.

Bu basit dokunma bile Daphne'nin içinde karışık duyguların uyanmasına neden oldu. Gene gizlice kalkarak kadınların eşyalarını bıraktıkları giyinme odasına gitti.

Patricia'nın gümüş rengi çantası masanın üzerindeydi. Gene açıp çevirdi. Bir anahtarlık, bir ruj ve bir dolar rulosunun dışında, çantayı dolduran yalnızca haplardı. Senelerden beri Patricia bunlarla yaşıyordu: uyarıcılar, sakinleştiriciler, uyku ilaçları. Gene'i ilgilendiren de bunlardı zaten. Dikkatle önemsizleri bir kenara ayırmaya başladı: kırmızı Seconal pek güçlü değildi. Mor ve siyah karışımı Nouldar basit bir sakinleştiriciydi. Tofranil'in yeşil kapsülleri neşe veriyordu.

Geriye kırmızı-mavi haplar kalıyordu. Gene adını bilmiyordu, ama çok etkili olduklarından haberi vardı. Gene bunlardan bir kez kullanmış ve otuz saat boyunca deliksiz uyumuştı. Kutudaki on taneden sekizini alıp diğerlerini çantaya doldurdu. Mutfaktan bir bardak bulup, köşeye çekildi. Biraz heyecanlıydı. Kendisini çok rahatsız eden düşünceler olmasa, çok daha sakin olabilirdi.

Birer birer hapları açtı. Hepsinin içinde sarı

bir toz vardı. Beş dakika içinde, bardağın dibini sarı bir tozla kaplandı. En kolay ve yumuşak ölüm şekli buydu. Sifonu çekerek plastik kapları yok etti ve buzdolabından bir şampanya şişesi çıkartmak için mutfığa döndü. Biraz sonra yine oturma odasıındaydı.

— Kim şampanya istiyor?

Üçü de ellerini kaldırdı. Daphne kendisini gerçekten çok kötü hissediyordu, korkunç derecede susamıştı.

Gene şişenin kapağını açtıktan sonra, elindeki iki kadehle Daphne'nin yanına diz çöktü. Birini kadına verip bardakları tokuşturdu, arkasından da hepsini bir yudumda midesine boşalttı. Genç kadın da onu taklit etti. Bu arada yaptığı hareket göğsünü daha da belirginleştirmiş, daha da güzelleştirmişti. Gene birden içinde bastıramadığı bir arzu duyarak Daphne'nin yanına uzandı.

Daphne küçük bir çığlık atıp gözlerini kapattı. Senelerden beri ilk kez fiziksel bir zevk alıyordu.

— Devam et! diye mırıldandı.

Gene, Daphne'yi okşarken bir yandan da düşünüyordu. Uyku ilacı etkisini en az bir saat sonra gösterirdi. O halde genç kadının, midesi yıkansa bile kurtarılamayacak bir duruma gelmesi için üç saatin geçmesi gerekiyordu.

Daphne erkeği kendine çektiğinde, Gene artık zevkten başka bir şey düşünmüyordu. Kızıl saçlar arasındaki yüzün, vücudun her santimetrekaresini okşuyor, okşuyordu.

XI. BOLUM

Daphne odanın etrafında döndüğünü hissetti. Konuşmak istiyor, ama dudaklarından tek bir kelime bile çıkmıyordu. İnsanüstü bir güçle dirseklerinin üzerinde doğrulmayı başardı.

Gene onu yatak odalarından birine yerleştirmişti. Ne zamandır orada olduğunu hatırlamıyordu. Birden şiddetli titremelerle vücudu sarsılmaya başladı. Sonra birkaç saniye bilincini kaybetti. Kendisine geldiğinde, beynini müthiş bir korku sarmıştı. Bir keresinde ilaçla intihar etmeye kalkışmıştı. O zaman da o yumuşak, insanı sakinleştiren korkunç hisleri duymuştu. Kendisini bir hiçliğe doğru akar gibi hissediyordu.

Daphne ölmek üzere olduğunu hissetti. Beyni onu kimin ve niçin öldürmek istediğini anlayabilmesi için fazla yorgundu. Korkuyla bir çığlık atmak istedi, fakat ağzından sadece gülünç bir inleme çıktı. Gözlerini kapatıp Malko'yu düşündü. Ona haber vermesi gerekiyordu.

Yataktan kalkmayı başarinca, kendini yüküoyun halının üzerinde buldu. Doğrulması imkânsızdı. Dört ayağı üzerinde telefonu aramaya çıktı. Giyinme odasında bir tane gördüğünü hatırlıyordu.

Oraya gidebilmesi epey uzun sürdü. Sonunda karanlıkta parlayan telefonun karanını gördü. Küçük bir masanın üzerine konmuştu. Başını kaldırdığında tüm dünya

etrafında dönüyormuş gibi geldi. Biraz dinlenmek için duvara yaslandı.

Birden, açık kapının kendisi için korkunç bir tehlike olduğunu düşündü. Sürüne sürüne kapıyı kapatmaya gitti ve el yordamıyla kilidi çevirdi. Tekrar telefona ulaşabilmesi için insanüstü bir güç sarfetmesi gerekti. Ahizeyi çekerek yere düşürdü. Ses yerdeki halı yüzünden duyulmamıştı.

Daphne aleti düzeltip, ahizeyi eline aldı. Bütün gücüyle Beverly Hills Oteli'nin numarasını hatırlamaya çalıştı. Sayılar tuşlara bastıkça aklına gelmeye başladı. 2..7..6..2.. 2.. 5.. 1.

Zil sesi gelmeden aklında ne söyleyeceğini planlamaya başladı.

Telefondan meşgul sesi duyuluyordu. Birden ne yapmaya çalıştığını unuttu.

Kapının tokmağı zorlandı. Birisi içeri girmeye uğraşıyordu. Gürültü Daphne'yi kendine getirdi. Telefonu kapattıktan sonra, tekrar açıp numaraları bir kez daha çevirmeye başladı. Kapı vuruluyordu. Daphne sırtını duvara dayamış, vücudundan buz gibi bir şeylerin aktığını hissediyordu. Sanki buzlu su içine batırılıyormuş gibiydi. Yalnızca başı ateş gibi yanıyordu.

Sonunda karşı taraftan cevap geldi.

*

**

Gene, Daphne'yi yatak odasında yalnızca on dakika yalnız bırakmış, evlerine dönen Patricia ile Seymour'a iyi akşamlar dilemek istemişti. Genç kadını içeri taşıdığına kendinde değildi. Şampanya ve marijuanayı düşünerek, kimse bu duruma şaşırmamıştı. Patricia da haplarının yok olduğunu anlayabilmesi için

fazlasıyla sarhoştü.

Jill esrar ve şampanyayla iyice kendinden geçmiş, kürk örtünün üzerinde uyukluyordu. Gene kapıyı Seymour'un arkasından kapatır kapatmaz, odaya döndü. Şaşkınlıktan gözleri yuvalarından uğrayacaktı. Daphne ortadan kaybolmuştu.

önce gözlerine inanamadı. Bu imkânsızdı. Sonra giyinme odasının kapısını kapalı görünce oraya yöneldi.

— Açın Daphne!

Ya bayılmıştı, ya da yardım çağırmaya çalışıyordu. Gene tokmağı çevirip kapıya bir omuz vurdu. Fakat tahta çok sağlamdı. Bağırmaya devam ederek kapıyı vurdu.

— Daphne, açın!

Cevap yoktu. Kulağını kapının kanadına dayadı, ama içerden hiç ses gelmiyordu. Koşarak salona gitti. Jill gözleri kapalı, hâlâ yatıyordu.

Mutfığa koştu, bahçeye çıkan aydınlığı bulabilmek için bayağı zaman kaybetti. Giyinme odasının dışarıya bakan büyük bir penceresi vardı. Daphne'yi engellemek için yapmak zorunda olduklarını düşünmek onu hasta ediyordu.

*

**

— Burası Beverly Hills, kimi istemiştiniz?

Daphne'nin kafasında her şey apaçıktı. Fakat bungalov 3 demek isteyince, ağzından sadece boğuk bir ses çıktı.

— Anlamadım, dedi santraldaki kız.

Daphne korkunç bir gayretle biraz evvel söylediği 3'ü üzerinde durarak tekrarladı. Sözler aklından hızla geçiyordu, fakat ses telleri

felce uğramıştı. Vücudunu saran soğuk, hızla yayılmasına devam ediyordu.

Biraz sonra Malko'nun kaygılı sesi duyuldu:

— Daphne?

"Evet" demek istedi. Ama ağzından çıkan sesin yeni doğmuş bir kedinin miyavlamasından farkı yoktu.

— Daphne, neredesiniz?

Malko iki saattir odanın içinde bir aşağı, bir yukarı dolanıp duruyordu. Otele çabuk dönebilmek için Sue'nun villasına bile girmemişti. Daphne'yi göremeyince Jill'i aramış, kapıyı kapalı bulunca yine otele gelmişti. Korkusunun gülünç olduğunu tekrar edip duruyordu, ama telaşlanmaktan da kendini alamıyordu.

Daphne'nin aklına birden Jill'le konuştukları geldi. Fakat onları anlatabilmesi çok uzun, çok güçtü. Öbür tarafta, Malko kötü bir şeylerin olduğunu seziyordu.

— Daphne? diye tekrar etti, konuşun.

Daphne'nin kafasından her şey film şeridi gibi geçiyordu. Yeniden soğuktan, vücuduna tırmanan ölümden korkmaya başladı.

— Ben... diye başladı.

Bir kelimeden diğerine geçmesi uzunca bir süre alıyordu. Daphne'nin sesi kırık kırık, boğuk, anlaşılmazdı.

— Neredesiniz? diye sordu. Bana sokağın adını ve evin numarasını söyleyin.

Daphne ümitsizce bunları kendisinin de bilmediğini düşündü. Dudakları sertleşmiş gibi bir hisse kapılmıştı.

— ..ze...

Zehirlendiğini söylemek istemişti. Fakat

lafını tamamlayamadı. Ağzı açık, başı göğsüne düştü. Pencereden atlayıp yanına gelen Gene Shirak'ı bile görememişti. Ahizeyi hâlâ sımsıkı elinde tutuyordu. Gene Shirak yavaşça aleti Daphne'nin elinden kurtararak kulağına yaklaştırdı.

— Neredesiniz? Daphne, neredesiniz? diye bağıırıyordu Malko'nun sesi.

Prodüktör ahizeyi yine halının üzerine bıraktı. Daphne'yi burada kimse bulamazdı. Telefonu tekrar alarak dinledi. Karşı taraf kapatmıştı.

Daphne'yi kaldırıp yere uzattı. Uyuyor gibiydi. Aslında gerçekten uyuyordu, fakat bir daha hiç uyanmayacaktı. Zehir damarlarına geçmiş olmalıydı.

Prodüktör bir sigara yakıp düşünmemeye çalıştı. Daphne'yi hastaneye götürse, kurtarılma şansı vardı. Sigara paketine baktı. İçindekileri bitirdiğinde, endişelenmesine gerek kalmayacaktı.

*

**

Albert Mann'in evindeki telefon tam bir dakikadır çalışıyordu. CIA görevlisi sonunda cevap verdi. Malko'nun sesini duyar duymaz bir felaket olduğunu sezinledi. Malko bütün olan biteni ona da anlattı:

— Telefonun nereden edildiğini araştırabilir misiniz? Belki hâlâ şansımız vardır.

— Şehiriçiye hayır. Uzaktan arandıysa, bu da saatler alır...

— Hemen buluşalım, dedi Malko. Bir şeyler yapmamız lazım.

*

**

Albert Mann Beverly Hills'e geldiğinde, Malko Jill ve Gene Shirak'a telefon etmekle meşguldü. İki numara da cevap vermiyordu.

— FBI'a haber verdim, dedi Mann, fakat şimdilik ellerinden hiçbir şey gelmiyor. Daphne La Salle resmi olarak kaybolmadı bile.

— Gidebilecekleri iki yer biliyorum, dedi Malko. Hemen yola çıkalım.

Albert Mann içinde bir telsiz ve telefon bulunan siyah bir Dodge kullanıyordu. Yavaşça Gene Shirak'ın evinin önünden geçtiler. Bütün ışıklar sönmüştü, garaj da boştu. Döndüler, Bel-Air'e varabilmeleri on dakikalarını aldı. Jill'in villasının ışıkları da sönmüştü.

Albert Mann yavaşça garaj yoluna girdi. Garajda kırmızı bir Corvette vardı. Malko aşağı inip motoruna dokundu. Soğuktu. Tekrar Dodge'a binmeden önce, giriş kapısının tokmağını çevirdi ve evin etrafında bir tur attı. Işıklar tamamıyla söndürülmüştü.

Yanına geldiğinde Albert Mann telsizle konuşuyordu.

— Bel-Air polisini ve Beverly Hills şerifini aradım. Hiçbir anormallik farketmemişler.

— Otele dönelim, dedi Malko pişmanlıkla. Jill nasıl olsa bir yerlerden çıkar yine.

Hareket ettiler. Malko Daphne'yi yalnız bıraktığı için kendi kendini lanetliyordu. Kızın ona telefon ettiği sırada ölmek üzere olduğundan emindi.

*

**

Gene yavaşça kalktı. Jill ağzı açık, hafifçe horlayarak uyuyordu. Giyinme odasına giderek Daphne'nin üzerine eğildi.

Daphne hâlâ nefes alıyordu. Tokatladı, bütün gücüyle sarstı, göz kapaklarını kaldırdı, fakat kızıdan hiçbir tepki gelmiyordu. Sonunda kollarına alarak Daphne'yi Camaro'suna taşıdı. Güçlkle şoför mahallinin yanındaki koltuğa yerleştirdi.

Sonra direksiyona geçip hareket etti. Arabayı çok dikkatli kullanıyordu. Gece olunca, Bel-Air polisi en ufak hatada, bütün araçları çeviriyorlardı. Gene, Sunset Bulvarı'na gelince rahat bir nefes aldı.

İstediği yere ulaşabilmesi için yirmi dakikası vardı. Summit yolu, kenarında birkaç villanın sıralandığı sakin bir yerdi. Camaro'yu kenara çekip kontağı kapattı. Etrafı dinlemeye başladı. Hiç ses çıkmıyordu.

Arabadan çıkıp Daphne'nin vücudunu direksiyonun arkasına çekti. Kızın başı hemen direksiyonun üzerine düştü. Sonra ipek mendiliyle vites kolunu, kapı tokmaklarını, direksiyonu sildi. İşini bitirdikten sonra yavaşça kapıyı kapattı ve yoluna yürüyerek devam etti. Burası planın en mükemmel kısmıydı.

Sahrada bir tavşana ne kadar ender rastlanırsa, Beverly Hills'te de bir yayaya o kadar ender rastlanırdı. Neyseki şerefli bir insan olarak tanınıyor, üstelik bu mahallede oturuyordu. Zaten yürümesi gereken yarım mil yolu vardı.

Ertesi gün arabasını almaya gider, JilPe de Daphne'nin onu eve bıraktığını söylerdi.

*

**

Malko'nun odasındaki telefon sabahın altısına doğru çalmaya başladı. Los Angeles

hastanesinde Daphne'nin tarifine uygun birinin yattığı haber veriliyordu. Telefondaki kişi polis ambulansında çalışanlardan biriydi.

— Durumu nasıl? diye sordu Malko.

— Siz kocası mısınız? diye sordu adam tedbirli olmaya çalışarak.

— Hayır, hayır. Çok yakın bir arkadaşım.

— Şu anda komada. Hiç iyi değil.

Malko teşekkür edip, telefonu kapattı ve yan yatakta giyinik uyuyan Albert Mann'ı uyandırdı.

— Onu bulmuşlar.

İki erkek otelden çıkıp Dodge'a daldılar. Sunset yolunu geçip şehre inmek için hızla yol almaya başladılar. Gün doğmak üzereydi, güneş yavaş yavaş ufukta bir kırmızılık oluşturmaya başlamıştı.

Beyaz gömlekli asistan doktor dışarı çıkıp koridorda bir sigara yaktı.

Malko doktora yaklaştı.

— Kendini kaybetmiş bir durumda, dedi genç doktor. Midesini yıkadık, iğne yaptık, bu vakalarda denenebilecek her şeyi denedik. Fakat çok geçti. Üstelik ne içtiğini de bilmiyoruz.

— Nerede bulunmuş? diye sordu Malko.

Doktor gözlerini kırıştırdı:

— Beverly Hills sokaklarından birinde. Sakin kafayla kalabilmesi için, arabasını oraya kadar sürmüş. En az üç saat geçmiş olmalı. Çünkü daha sonra araba kullanacak gücü kalmamış olmalı.

Odayı koridordan ayıran büyük cama yaklaştılar. Daphne gözlerini kapatmış yatıyordu. Kollarına tüpler takılmıştı.

Elektrikli büyük bir alet, yatağın kenarına yerleştirilmişti. İçeriye baktıkları sırada, bir hastabakıcı içeri girerek genç kadına bir iğne yaptı.

— Konuşabiliyor mu? diye sordu Malko.

Doktor başını salladı.

— Hayır. Hiçbir zaman da konuşmayacak. Bu tür vakalarda tecrübe sahibiyimdir. Buraya geldiğimden beri yüzlercesini gördüm. Şansı ancak milyonda bir. İki saatten beri ateşi 41 derece. Onu suni olarak hayatta tutuyoruz. Hiç farkına varmadan ölecek.

Malko'nun yüzündeki acıklı ifadeyi görünce, hemen ekledi:

— Bu tür durumlara buralarda çok rastlanır. Hep de güzel kızlar. Onlar için Hollywood'daki hayat çok çetin. Günün birinde dayanamayacak hale geliyorlar.

Malko başını salladı. Gözlerini yarı ölü Daphne'den ayıramıyordu. O intihar etmemişti, bunu biliyordu. Jillie olduğu sırada öldürülmüştü. Daphne önemli bir şeyler öğrenmiş olmalıydı.

Genç doktora teşekkür edip Albert Mann'ı sürüklemeye başladı. Artık Daphne'nin katilini bulmaktan başka yapabilecekleri bir şey yoktu.

Hastaneden çıktıklarında gün ışıdı. Albert Mann Malko 'yu hastanenin yanındaki bir kafeteryaya soktu. Henüz hiç müşteri yoktu. İkisi de tıraş olmamışlardı.

Malko gözlerini yüzlerce penceresi olan büyük binaya dikti. Daphne biraz ötede ölmek üzereydi.

XII. BOLUM

Malko gece yarısına kadar beklemek zorunda kalsa bile, Jill Rickbell'in evinin önünden ayrılmamaya karar vermişti. Nasıl olsa sonunda gelecekti. Şaşkınlığa uğratmak da onun için iyi bir koz olurdu.

Villanın sahanlığı aydınlatılmıştı. Beyaz Cadillac ve kırmızı Corvette garaj yolunda duruyordu. Malko Mustang'ını iki arabanın arkasına bırakıp zili çaldı.

Jill kapıyı kendisi açtı. Malko gözlerinde korkuya rastlayamadı. Yalnızca şaşırılmıştı, az sonra da yüzünde eğlenmiş gibi bir ifade belirmişti.

— Niçin telefon etmediniz? diye sordu. Sürpriz yapmak mı istiyordunuz?

— Biraz da bunun için, dedi Malko içeri girerken.

Jill'in tutumu hipotezlerine hiç uymuyordu.

Genç kadın tuluma benzer bir pantolon ve kırmızı ipek bir gömlek giymişti. Başındaki bant yüzüne sakın bir anlam kazandırmıştı.

Malko siyah kadife kaplı kanepeye oturdu.

Jill deri pantolonu içinde son derece çekiciydi. Bazen hayat ne kadar çekilmez oluyordu. Malko'nun içini okumuş gibi genç kadın yaklaştı.

— Sizi gördüğüm için çok mutluyum.

Malko yüzüklerle kaplı elini alarak öptü. Söyleyeceklerini dile getirmeyi canı hiç istemiyordu.

— Buraya geliş nedenim çok başka, dedi.
Karşısındaki masum yüz karardı, gözlerinde kaygılı bakışlar belirdi.

— Ne oldu?

Malko altın renkli gözlerini Jill'inkilere dikti.

— Daphne La Salle öldü. Sizinle geçirdiği gecedden birkaç saat sonra.

Jill bakışlarını kaçırdı. Fakat korkuyor gibi bir hali de yoktu.

— Bil... biliyorum. Gazetelerde okudum. Çok üzgünüm. Sizin arkadaşınızdı değil mi?

— Arkadaşımdı, dedi Malko. Ve nasıl öldüğünü bilmek istiyorum.

Jill başını eğdi.

— Biliyorum, size telefon etmem gerekirdi. Fakat ölümden bahsetmekten hoşlanmıyorum. Niçin bilmiyorum, ama korkuyorum. Daphne intihar etti. Benden çok evvel ayrılmış evden. Ben sabahın altısında uyandım.

— Jill, Daphne La Salle intihar etmedi. Öldürüldü. Birisi onun içkisine uyku ilacı katmış. Sizle beraber olduğuna göre, bu cinayete karışmış oluyorsunuz. İşte size söylemek istediğim buydu...

— Şaka yapıyorsunuz, dedi Jill. Orada Seymour, Gene, Patricia da vardı.

— Nerede?

— Ben... ben bunu size söylememeyi tercih ederim. Zaten pek önemli de değil.

Malko onun sıkıldığını, ama fazla endişelenmediğini hissetti. Ya insan psikolojisinden anlamıyordu, ya da Daphne'nin öldürülmesinde hiçbir rolü olmamıştı.

Bu da imkânsız gibiydi.

Jill nazikçe gülümsedi:

— Sizin için zor bir durum olduğunu biliyorum, ama kafanızda bu tür hayaller yaşatmamalısınız. Ne diye Daphne'nin öldürülmüş olduğunu düşünmek istiyorsunuz?

Burnunu çekti, samimi görünüyordu:

— Harika bir kızdı...

Malko hücum etmenin tam sırası olduğunu düşündü.

— Zuni'nin öldürülmesi için de hiçbir neden yoktu.

Jill ağzı açık kaldı. Korku güzel yüzünü çirkinleştirmiş, alnını ter kaplamıştı. Kulakları uğulduyor, bayılacak gibi oluyordu.

Gözlerinde bomboş bir ifadeyle kalkarak bağırmaya başladı:

— Gidin! Hemen gidin, yoksa polis çağırırım.

Malko yerinden kıpırdamadı.

— Daphne'nin katilinin adını öğrenmeden yerimden kalkmam, dedi sakinlikle. Bu siz olsanız bile, Jill.

Malko kadının bir an sinir krizi geçireceğini zannetti. Gerçekdışı bir şeyle karşılaşmış gibi, dehşete kapılmış gözlerle ellerini ısıırıyordu.

— Fakat siz kimsiniz? diye sordu. Niçin böyle korkunç şeyler söylüyorsunuz? Gidin, gidin!

Sesi isterik bir tona bürünüp yükseldi. Malko soğukkanlılığını korumaya çalışıyordu. Bu kez tam can alıcı noktaya dokunmuştu. Jill kendisinin bilmediği bir şey yüzünden korkuyordu. Başarının eşliğindeydi.

— Navajo'ya hiç aldırmiyorum, diye tekrar etti. Ama Daphne'yi kimin öldürdüğünü öğrenmek istiyorum, öğreneceğim de.

Jill düşünceye daldı. Malko yerinden

kalkınca kendisini bir yere götüreceğini sanarak gerilemeye tepinmeye, bağırmaya başladı.

Sesine arka odaların birinden gelen bir homurtu cevap verdi. Jill gözleri nefretle parlayarak kalktı, koşup kapıyı açtı.

Sun odaya dalıp sahibinin ayakları dibine geldi. Malko kanepeye çivilenmiş, soğuk soğuk ter döküyordu. Hayvan karşısına oturmuş, gözlerini kendisinden ayırmıyordu.

— Şimdi Zuni'nin nasıl öldüğünü anlıyorum, dedi. Onu niçin öldürdünüz, Jill?

— Onu ben öldürmedim!

Sun'un gelmesiyle kendisini güvenceye almış olduğunu düşünüyor olmalı ki, biraz rahatlamıştı. Fakat Malko devam etmeye kalkışınca yine eski haline döndü:

— Sizinle çok uğraşmamız gerekecek, Jill... Kimi koruyorsunuz? Tabii, suçlu siz değilseniz? Benimle FBI'a geleceksiniz...

Panter kükreyince, Jill'in kafasında Gene' in sözleri yankılandı. Sun'u öldürecekler, seni de hapse tıkacaklar. Kafasında bir şeyleri tarttı. Bakışlarını Malko'ya çevirdiğinde, deli gibi bakan gözleri Avusturyalıyı korkuttu. Bir içgüdüyle elini kemerindeki silahın üzerine koydu.

— Hemen gidin! dedi alçak sesle Jill. Yoksa Sun'u üzerinize salarım.

Panter yerinden kalkarak kükredi, masanın etrafından dolaşarak Malko'nun karşısında halının üzerine uzandı. Önden pençelerindeki tırnaklar seçiliyordu. Sarı gözleri Malko'yu hiç terketmiyordu. Kuyruğu yavaşça arkasında oynuyordu.

Atlamaya hazırlanıyordu.

Hayvanı ürkütmemek için yavaşça hareket eden Malko, ceketinin altından tabancasının horozunu kaldırdı. Müthiş korkuyordu.

— Jill, dedi, bu panter beni parçalasa bile, kendinizi kurtaramazsınız.

— Beni yakalayamayacaksınız! diye bağırdı Jill cırtlak bir sesle.

Sesinin tonunu duyan Sun kulaklarını indirip biraz daha gerindi. Sarı gözleri artık yalnızca iki ince çizgi olarak görünüyordu.

Malko bu kadar rahatsız bir pozisyonda çok seyrek kalırdı. Sol eliyle divanın kadife yastıklarından birini aldı.

Jill yavaşça kapıya doğru geri çekildi. Malko kadını engellemek istedi, fakat panteri hatırlayarak vazgeçti. Panter atlamak üzereydi. Her şey bir an meselesiydi. Derin derin nefes alarak yerine oturdu.

Jill kapıya ulaşmıştı.

— Jill, diye bağırdı Malko. Geri dönün!

Cevap olarak oda karanlığı büründü, kapı çarpılarak kapandı.

Malko karanlıkta yırtıcı hayvanla yalnız kalmıştı.

Sun kükredi. Malko onu seçemiyordu, ama atlayacağını hissetti. Ümitsiz bir hareketle kendini yere atarak aynı anda tabancasını çekti...

Dışarıda Cadillac'ın motor sesi duyuldu.

Aynı anda Malko'nun bir saniye evvel bulunduğu yere hayvanın pençeleri gömüldü. Malko sıcak soluğu rahatlıkla hissedebiliyordu. Birden tabancasını ateşledi. Panter acı bir homurdanmayla arkaya düştü. Malko kurşunun can alıcı bir noktaya isabet edip etmediğini bilmiyordu. Kanepenin arkasında

hareketsiz kaldı. Sun hâlâ yavaş yavaş kükrüyordu. Malko bütün şansını kullanmaya karar verdi. Seslere kulak vererek, silahını üç kez ateşledi.

Patlamalar kulağını sağırlandırmıştı. Sonra yine sesleri dinlemeye çalıştı. Hayvanın soluk sesi duyulmuyordu. Ya ölmüştü, ya da karanlıkta üzerine atlamak için bekliyordu. Malko yastıklardan birini aldı. Pek etkili bir korunma aleti değildi, ama hiç yoktan da iyiydi.

Kalkıp kanepenin etrafında dolandı, yavaşça kapıya doğru ilerledi. Kapının tokmağını tuttuğunda, hâlâ hayvandan bir hareket gelmemişti. Hayatında hiçbir kapıyı bu kadar hızlı açmamıştı. Kendisini dışarda bulduğunda, kalbinin göğsünden fırlayacakmış gibi attığını hissetti.

Beyaz Cadillac çoktan yoklara karışmıştı. Malko Mustang'ına binip, Beverley Hills yolunu tuttu. Jill'i Daphne'nin katilinden daha önce bulmaları şarttı. Albert Mann ve FBI, sonunda işe karışabilirlerdi.

*

**

Jill titremesine engel olamıyordu. Bir ara durup kendisine içki almış yarısını hemen boşaltmıştı. Güneye doğru yol alıyordu. Aklına ilk gelen fikir Meksika'ya sığınmaktı.

Sonra, birden aklına polisin sınırı gözetim altında tutacağı geldi. Sun'u ve sarışın adamı karşı karşıya görür gibi olunca hıçkırdı. Sun belki de ölmüştü. Kendini yalnız ve mahvolmuş hissetti. Sonra durakta durup, telefon kulübesine koştu. Hemen Gene'in numarasını çevirdi, cevap bandı ismini sormadan telefonu

kapattı.

Bacakları titriyordu. Bayılacağını sandı. Yolun öbür tarafında küçük bir motel vardı. Jill arabasını bırakıp on iki dolar ödedikten sonra giyinik olarak yatağa uzandı. Resepsiyona sahte bir isim vermişti.

Yorgunluktan hemen uyuya kaldı.

Jill sıçrayarak uyandığında hemen saatine baktı. Biri on geçiyordu. Yeşil boyalı duvarları inceleyip nerede olduğunu hatırlamaya çalıştı.

Birden her şey aklına geldi. Aniden midesi bulanınca açık havaya çıktı. Şimdi kendini daha iyi hissediyordu. Sendeleyerek Cadillac'ına atladı ve kuzeye doğru ilerlemeye başladı. Saklanmak için aklına bir fikir gelmişti. Birkaç günlüğüne New York'a giden Seymour'un garsoniyerinde kalacaktı. Onu rahatsız edebilecek tek kişi de Gene olacaktı.

Jill onu görmek istiyordu. Daphne'nin öldürüldüğüne inanamıyordu. Katil ne kendisini, ne Seymour, ne de Patricia'ydı. O halde geriye kalan tek kişi, Gene oluyordu.

— İmkânsız!

Fakat onu ikna etmesi ve bu bataktan çıkartması şarttı...

Yol ıssızdı. Bir saat sonra Seymour'un villasının önündeydi. Cadillac'ını garaja bıraktıktan sonra mutfak kapısının üzerindeki anahtarı kullanarak eve girdi.

Etraf çok sessizdi. Jill titredi. Evin bütün odalarını dolaştıktan sonra telefonun yanına oturdu. İçki şişesi hep yanındaydı.

Sonra Beverley Hills'teki bütün gece kulüplerini aramaya başladı. Kimse Gene Shirak'ı görmemişti. Her yere prodüktörün acele olarak Glen'in yerini araması gerektiğini

söyledi. Glen, Seymour'un sahte ismiydi, böylece telefon numarası bırakması gerekmiyordu.

Bu işi bitirdikten sonra içkisinden koca bir yudum aldı ve daha fazla düşünmemek için televizyon seyretmeye başladı.

*

**

Telefonun sesi Jill'i yerinden sıçrattı. Uyuyakalmıştı. Açmadan evvel biraz bekledi. Gene Shirak'ın sesini duyunca uykusu iyice açıldı.

— Ne halt ediyorsun orada?

Gene bir kulübe girerken, gorillerden biri mesajı iletmişti.

— Sana ihtiyacım var, dedi Jill. Beni bir pislige soktun, çıkaracak olan da sensin.

Ona hemen Malko'nun ziyaretini anlattı. Prodüktör aşırı şişmiş bir balon gibi patlayacağını zannetti.

Alçak sesle küfretti. Rezalet bir olaydı bu.

Birden Jill hıçkırır hıçkırır ağlamaya başladı.

— Kurtar beni Gene, kurtar beni! Daphne'yi senin öldürmediğini söyle.

— Tabii ki Daphne'yi ben öldürmedim. Sen Seymour'un evinde kal. Ben daha sonra gelirim. Orada kimse seni bulamaz.

— Emin misin? diye sordu kaygılanarak Jill.

— Söz veriyorum. Birazdan görüşürüz.

Telefonu kapatıp Erain'in numarasını çevirdi. Bu numarayı aramaya yalnızca çok acil durumlarda hakkı vardı.

Şu anda da durum acil kabul edilmezse, hiçbir zaman edilemezdi.

XIII. BÖLÜM

Malko kafasında bir orkestra taşıyormuş gibi hisse kapılarak Factory'den çıktı. Hava ılıktı, her zamanki gibi Kaliforniya'nın o alışılmış kokusu duyuluyordu.

Gene Shirak hâlâ ortalarda yoktu. Saat sabahın ikisiydi. Bütün gece kulüpleri kapanmak üzereydi. Jill henüz ölmediyse, şu anda büyük bir tehlikeyle karşı karşıyaydı.

Yasal engellere uymak zorunda olan FBI ve Albert Mann hiçbir şey yapamıyordu. Santa Monica Bulvarı'nda ilerlerken Malko ne yapabileceğini düşünüyordu. Birden sağa saptı, Gene Shirak'ın evine gidecekti. Başına gelebilecek en kötü şey, kapının yüzüne çarpılması olurdu.

Oturma odasında ışık vardı. Malko panjur aralarından içersini görebilmek için boşuna çabaladı, sonra zili çaldı. İki ayrı ses duyar gibi oldu, fakat kimse kapıyı açmaya gelmedi.

Beş dakikanın sonunda tokmağı çevirmeye karar verdi ve kapı açıldı. Malko içeri girdi. Ev aydınlıktı. Oturma odasına doğru birkaç adım attı ve durakladı.

Joyce Shirak beyaz halının üzerinde dört ayak üstünde durmuş, kafasını sallaya sallaya televizyon seyrediyordu. Yanında dolu bir bardak vardı. Görünüşe göre körkütük sarhoştur.

Malko seslenince başını kaldırdı ve anlaşılabilir bir şeyler mırıldandı. Malko tereddüt etti, ama Gene'i bulması şarttı.

— Gene nerede? diye sordu.

Sonunda onu tanıdı, yüzünü buruşturup bağırdı:

— Bilmiyorum. Orosplarından biriyle oynayıyordur her zamanki gibi.

Dengesini bulmaya çalışarak doğruldu, Malko'yu suçlar gibi parmağını üzerine dikti:

— Aradığınız o mu?

— Hayır, geçiyordum uğradım. Biliyorsunuz, biz komşuyuz...

Birden vücudunun bütün ağırlığıyla Malko'nun üzerine yığıldı. Malko bayılacak gibi olmuştu. Joyce'un nefesi en ünlü ayaşları bile geride bıraktıracak gibiydi. Biraz gerilemeye çalıştı, ama onu bırakmayarak beraberinde kanepeye sürükledi.

— Nefis bir akşam geçireceğiz, diye mırıldanıyordu.

Bu pek kesin değildi. Joyce biraz daha yaklaştı.

— O domuz beni hep ihmal ediyor...

Kocasıyla hiç anlaşıyor olmalıydı. Malko oyuna katılmak zorundaydı. Joyce en ufak lartışmayı bile kabul edemeyecek kadar sarhoştı.

Birden elbisesini başından çıkarttı. Üzerinde bir sutyen ve külotla Malko'ya davetkâr bir bakışla baktı, ince, fazla yıpranmamış, fakat tahta gibi bir vücudu vardı. Malko'nun dizlerine oturduktan sonra dilini erkeğin ağzına soktu. Bitmek tükenmek bilmez gibi gelen bir öpüşmenin ardından Malko'nun omzuna yığıldı. Malko tehlikeyi göze almanın tam sırası diye düşündü.

— Jill'in nerede olduğunu bilmiyor musunuz?

Joyce ısırlmış gibi yerinden sıçradı.

— Demek siz de orospuların dışında kimseden hoşlanmıyorsunuz.

Malko derdini anlatmaya çalıştı:

— Şu anda ölüm tehlikesiyle karşı karşıya...

— Gebersin kahrolasıcı! dedi Joyce içten gelen bir sesle.

— Onu daha önce bulmayı tercih ederdim..

Joyce kalkıp Malko'nun yanından ayrıldı.

— Defol git! dedi. Defol! Sen de diğerleri gibi bir süprütünden başka bir şey değilsin.

Bütün gücüyle Malko'ya bir tokat attı. Kadının hareketini tekrarlamaması için Malko ellerinden yakalamak zorunda kaldı.

Karşısına geçmiş, bütün nefretini yüzüne tükürüyordu.

— Eğer oynamak istediğin oysa, git o zaman! diye fısıldadı. Günah evlerinde olmalılar. Zaten hayatları orada geçiyor. Gene benim hiçbir şeyden haberi yok sanıyor. Seymour'un diğerleri gibi beni de oraya götürdüğünü bilmiyor...

— Durum düşündüğünüzden çok daha kötü, diye itiraz etti Malko.

Joyce cevap vermedi. Kalkıp halının üzerindeki bardağı aldı ve sendeleye sendeleye Malko'nun on santim yakınına kadar yaklaştı. Gözleri kan çanağına dönmüştü. Elli yaşından fazla gösteriyordu.

— Tanrının cezası, aptal herif! dedi alçak sesle.

Malko içki bardağını göremedi bile. Sarı renkteki sıvı gözlerini yakıp gömleğine döküldü. Joyce karşısında sallanıyordu.

Malko kapıya varmıştı bile. En azından

Jill'in şu anda nerede olabileceğine dair bir fikir edinmişti. Tam dışarı çıkarken bir bardak duvarda paramparça oldu. Joyce'un elveda deme âdeti böyle olmalıydı. Joyce'un Seymour'un günah evi diye tarif ettiği yeri bulmalıydı. Seymour'un nerede olduğunu bilmiyordu. Ona yardım edebilecek tek kız, bu işlerin içinde olan Sue idi. O Seymour'un garsoniyerinin nerede olduğunu mutlaka biliyor olmalıydı...

Fakat Sue çok uzakta oturuyordu. Bu da kaybedilmiş bir yarım saat daha demektir. Şimdi tek ümidi kadının evinde olmasıydı.

*

##

Erain ve Gene Shirak, Santa Monica'daki bir parkta, Lincoln'un içinde tartışıyorlardı.

— Hâlâ orada olduğuna emin misiniz? diye sordu Macar.

Yirmi dakikadan beri Jill'den bahsediyorlardı.

— Umarım oradadır, dedi üzgün bir sesle. Neyseki, polisten korkuyor. Beni bekliyor.

— Akşam gazetelerinde hiçbir şey yok muydu?

— Hayır.

— Bu bir şey ifade etmez. Belki de o zamandan beri kimse villaya gitmemiştir. Jill'le ilgilenmemiz gerekiyor.

— Tabii, dedi zayıf bir sesle prodüktör.

Karanlıkta Erain'in bakışlarının üzerine dikildiğini gördü ve sırtında bir soğukluk hissetti.

— Korkmayın, dedi Macar kadın. Bunun gibi daha çok hata yaptınız. Sona erdirmemiz gereken bir görevimiz olmasaydı, sizden hiçbir

şey istemezdim. Ben Jill RickbelFin kaderini tayin ederim.

Gene hem bir rahatlama hissetti, hem de kendi kendinden tiksindi.

— Ona he yapacaksınız? diye sordu.

— Gerçekten öğrenmek istiyor musunuz?

Hayır, Gene Shirak öğrenmek istemiyordu.

— Bana oraya nasıl gideceğimi söyleyin.

Sonra canınız hangi gece kulübüne gitmek isterse gidin ve bütün gece de oradan kıpırdamayın.

Gene ona gereken her şeyi anlattı. Erain dikkatle dinleyip kapıyı açtı.

— Az sonra mesele halledilmiş olur, dedi. Siz de rahatlırsınız.

Kapı kapandı ve Gene yalnız kaldı. Etrafında birkaç insan görmeye ihtiyacı vardı. Erain emretmemiş de olsa kendini biraz avutmaya çalışacaktı.

*

**

Sue Scala mayoyla havuzun kenarına uzanmıştı. Yanında aynı kılıkta atletik yapılı sarışın bir adam vardı. Pilli bir pikaptan yumuşak bir müzik duyuluyordu. Malko bahçeye girmişti. İkisnin arasına bir içki şişesi konmuştu. Malko önüne geldiğinde, Sue lütfedip gülümsedi.

— Ah! Selam! dedi.

Sonra başını çevirdi.

Malko bu serseri ve sarhoş takımından usanmaya başlamıştı. Sue'yu kızıl saçlarından yakalayarak başını kaldırmaya zorladı.

— Sue sizinle konuşmam gerek.

— Bırakın beni, dedi anlaşılabilir bir şekilde. İçim sıkılıyor. Eski kocam gelip bir sürü

hakaret etti. Çok acımasızdı. Benim bir sürtük olduğumu, en sonunda kendimi bir akıl hastanesinde bulacağımı söylüyor.

İyi bir terbiye almamış olsa, Malko da pek farklı konuşmazdı.

Sarışın goril gözlerini aralayıp kaslarını gerdi.

— Sue ile iyi geçinin, yoksa sizi mahvederim. O benim yavrum.

Malko cevap bile vermedi.

— Sue, diye ısrar etti. Seymour'un garsoniyeri nerede?

Başını salladı:

— Bu sizi niye ilgilendiriyor?

Ve tekrar sisler içinde kayboldu.

Bu kez Malko tereddüt etmedi. Aktrisi kolundan ve bacağından yakalayarak havuza fırlattı. Goril bağırarak yeinden kalktı. Malko sakinlikle 38'liğini çıkartarak karşısındakine yöneltti.

— Neyi tercih ederdiniz? Kahve hazırlamayı mı, yoksa hastaneye gitmeyi mi?

Sarışın adam homurdana homurdana mutfakın yolunu tuttu.

— Kuvvetli olsun! diye bağırdı arkasında Malko.

Sue başı suyun dışında soluyor, tükürüyordu. Malko dışarı çıkmasına yardım etti. Makyajı akmıştı, korkunç bir görünümü vardı. Son bir gayretle şiltesinin üzerine düşebildi.

Malko hiç tereddüt etmeden onu bir kez daha suya daldırdı. Bir an, sudan hiç çıkmayacağını sandı. Goril mutfakta homurdanmaya devam ediyordu. Malko Sue'yu havuza iki kere daha daldırdı. Sue nefes nefese

kalmış, sızlanıyordu. Konuşmaya takati yoktu. Sonunda kadını havluya sarıp mutfak götürdü. Masanın üzerinde kahvenin dumanı tütüyordu. Malko zaman kazanmak için içine biraz soğuk su kattı ve bütün fincanı Sue'ya içirdi. Şimdi sarışın gorilden hiç ses çıkmıyordu.

İkinci fincan kahvede Sue'nun soluğu kesildi ve hıçkırarak gözlerini araladı. Malko onu üçüncü fincanı da bitirmesi için zorladı.

— Niçin bana böyle işkence ediyorsunuz? diye inledi.

Malko onun elini sıktı.

— Özür dilerim Sue, ama bu ölüm kalım meselesi. Seymour'un garsoniyeri nerede?

Genç kadın Malko'ya şaşkın şaşkın baktı.

— Neden bunlarla ilgileniyorsunuz?

— Ne önemi var? Nerede?

Sue başını iki eli arasına aldı. Yanaklarında ince ince damarlar belirmişti. Alkolün etkilerinden biriydi.

— Durun, Beverly Glen'den sonra, solda küçük bir ev, içinde...

*

**

Jill kapının çalındığını duyunca, hemen yerinden fırladı. Meraktan deliye dönmüştü. Bu bomboş ev onu daha da korkutuyordu.

— Ne istiyorsunuz? diye sordu Erain'i görünce.

Macar kadın içeri girip kapıyı arkasından kapattı.

— Beni Gene gönderdi.

Jill endişeyle Erain'in kaba yüzünü inceledi. Bütün vücudunu müthiş bir korku sarmıştı. Oturup bir sigara aradı.

- Gene nerede? diye inledi. Bana geleceğini söylemişti.

Erain'in yüzünde ikna edici bir gülümseme belirdi.

— Gecikince, beni size arkadaşlık etmem için gönderdi. Burada müzik yok mu?

Jill kalkıp pikabı çalıştırdı. Müzik korkusunu biraz bastırdı. Düşünmemeyi tercih ederdi. Ya Gene gerçekten katilse? Sun'un yanında olmasını ne kadar isterdi. O olmayınca kendini yapayalnız hissediyordu.

— Banyo nerede? diye sordu nazik bir sesle Erain.

Sesinde hiç tehdit eder gibi bir ifade yoktu, ama Jill titremesine engel olamadı. Macar kadın odadan çıkar çıkmaz telefona baktı. "0" a basıp polis çağırmak ne kadar kolaydı.

Birden müzik bütün odayı doldurdu. Erain sesi sonuna kadar açmıştı. Yüzü bir garip, elinde makas, ona doğru yürüyordu. Jill kadının yüksek topuklu ayakkabılarını çıkarmış olduğunu far ketti.

Jill bağırdı. Fakat müzik çığlığını bastırmıştı. Sonra telefona koşup sıfıra bastı. Şerifin numarası ahizenin üzerine yazılmıştı, ama çevirmek için vakti olmadı.

Santral cevap verdiğinde, Erain üstüne atılmıştı. Makasın ucu JilPin boğazına girmiş, sol atardamarını kesmişti. Telefonu bırakıp mücadele etmeye çalıştı. Fakat elinde makas olan kadın kendisinden çok daha güçlüydü ve onu öldürmek istiyordu. Makas JilPin etine biraz daha battı. Jill arkası üstü düşmüştü.

*

Malko kelimenin tam anlamıyla, kendisini Mustang'tan aşağı attı. Evde ışık yanıyordu ve müzik sesi sokaktan bile duyuluyordu.

Birden kendisini tam bir aptal gibi hissetti. Yine o saçma sapan partilerden biriyle karşılaşacaktı. Zili boşu boşuna çaldı, sonra itip kapıyı açtı.

Kanın keskin kokusu hemen burnuna çarptı. Oda boştu. Gidip pikabı kapadı. Sonra divanın arkasından gözüken bir bacağı far ketti. Ne bulacağını çok iyi bilerek yaklaştı.

Jill umulmadık bir çabayla karşı koymuştu. Ölünün etrafında bir kan gölü oluşmuştu. Genç kadının gözleri açıktı, yüzünde-müthiş bir korkunun izleri vardı. Ölümün geldiğini hissetmiş olmalıydı. Hayvan gibi boğazlanmıştı. Kan kahverengi pantolonuna kadar akmıştı. Bütün tırnakları kırıktı.

Malko elini yanağına dayadı. Hala ılıktı. Cinayet işleneli bir saatten fazla olmamıştı.

Bir kez daha geç kalmıştı. Son derece cesaret kırıcı bir durumdu. Bu vahşice cinayetler niçin işleniyordu? Bu soruya cevap verebilecek tek kişi Gene Shirak'tı. Malko telefonu açıp, Albert Mann'ın numarasını çevirdi.

XIV. BOLUM

Erain telefonu açıp kulübenin kapısını kapattı. Saat sekiz buçuktu.

Gene Shirak'la ilgili durumun kısa bir özetini verdi. Sonuç çok yakın bir gelecekte elde edilecekti. Prodüktörün yanında yeni bir Navajo çalıştırdığını ve kızılдерilinin gelecek cumartesi Amerika'dan çıkartılması için gerekli planların yapıldığını söyledi, işler yolundaydı. Ama telefonun öbür ucundaki kişi aynı fikirde değildi. Gene Shirak tehlikeliydi. Onu en kısa zamanda ortadan kaldırmaları gerekiyordu. Bu işte iki adam Erain'e yardımcı olacaktı.

*

**

— Bay Shirak burada değil. Şimdi çıktı. Bugün bir daha geleceğini sanmıyorum.

Sekreter doğruyu söylüyordu. Büronun kapısı açık, içersi de boştu. Malko tereddüt etti. Kız ona ilgiyle bakıyordu. Eteği şerefli bir büroya yakışmayacak şekilde yukarı çekilmişti. Altın rengi gözlerine bakarak dudaklarına yerleştirdiği gülümsemenin de ticaretle hiçbir ilgisi yoktu. Bundan istifade etmeye karar verdi.

— Gene Shirak'ın bütün sekreterleri bu kadar güzel midir? diye sordu.

— İsmim Carol, Gene Shirak'ın tek sekreteri de benim.

Malko kızın üç santimi bulan tırnaklarıyla nasıl daktilo yazdığını merak etti. Yanına

küçük bir transistör yerleştirilmişti. Sutyen takmadığı dimdik göğüslerini ortaya çıkartacak şekilde geri çekildi. Bunlar patronun arzuları olmalıydı. Malko masanın üzerine eğildiğinde, kırmızı ve kalın dudaklarını sunarak geri çekilmedi.

Daktilosunun önünde sarı bir gazete vardı: Free Press. Uygunsuz başlıklar, hippilerin günlük hayatlarını anlatan yazılar, homoseksüellerin toplantı günlerini yazan bu gazeteye bu kadar lüks bir büroda rastlanması inanılmaz gibi geliyordu.

— Gazeteyi okuyan siz misiniz?

Carol o nefis dudaklarını bükte.

— Bay Shirak almıştı. Ben de bakıyorum.

Kız kendisine gerçekten çok yakındı. Dudakları birbirine değdi ve Carol kollarını Malko'nun boynuna doladı. Genç kız aynı filmlerdeki gibi, biraz fazla kontrollü bir bilimsellikle öpüşüyordu.

Başı makineye yaslandığından, ilk ayrılan Malko oldu. Aynı anda gözleri yeniden gazeteye ilişti. Bir şey onu bakmaya zorluyor gibiydi. Carol'un eteği biraz daha sıyrılarak siyah külotunu açıkta bırakmıştı. Gene Shirak böyle bir sekreterle, işe zor konsantre oluyor olmalıydı.

Birden anladı. Gazetenin kat yerleri henüz bozulmamıştı...

Carol kalkmış, ona bakıyordu.

— Burada bulduklarımın çok memnun oldum, dedi. Görüşürüz.

— Ne zaman? diye sordu Carol. Beni saat dörtte alabilirsiniz.

— Çalışırım, diye söz verdi Malko çıkmadan evvel.

Apartmanın girişinde saç sakalı birbirine karışmış, Free Press satan genç bir adamın durduğunu gördü. Bir gazete aldı bir banka oturup küçük ilanların verildiği sayfaya baktı. Hepsini taradıktan sonra, Gene Shirak'ın bürosunda kapıldığı fikre uyabilecek yalnızca bir tek ilan bulabildi. Bu kolonda hep çocuklarını hippilikten kurtarmak isteyen ailelerin ilanları olurdu.

"Babanla Wilshire köşesinde, telefon kulübesinin önünde 3-4 arası buluş."

Carol'un ateşli yaradılışını şükranla andı. Biraz ilerde bir telefon kulübesi vardı. Malko hemen oraya koşup Albert Mann'ı aradı.

*

**

Pacific Şirketi'nin bir kamyonu Wilshire Bulvarı'nda durmuştu, içi FBI'ın tam teşkilatlı bir laboratuvarı halindeydi. Tavandan çıkartılmış bir anten sayesinde, yüz metre ötedeki bir insanın konuşması bile duyulabiliyordu.

Başka bir mikrofona da telefon kulübesine yerleştirilmişti. Köşedeki park yerindeki iki araba da FBI'a aitti ve hemen işe karışmaya hazır bir halde bekliyordu. İkisini kadınların kullandığı üç diğer araç da, her ihtimale karşı çevrede bekletiliyordu. Kulübeye bakan binanın' iki odası, operasyon bitene kadar ödünç alınmıştı. Pencerelerden birinin arkasında bir renkli bir de siyah beyaz kamera vardı.

Beverly Hills polisi hiçbir şekilde işe karışmamak için emir almıştı. Altısı kadın olan, yirmi beş FBI ajanı operasyonun gerçekleşmesine yardımcı olacaktı. Gene Shirak'ın arabasının izini kaybetme ihtimali göz önünde bulundurularak bir de helikopter

ayarlanmıştı.

Malko park yerinde, krem rengi bir Ford'un içindeydi. Saat üçü on geçiyordu. Her an bir güçlkle karşılaşabilirlerdi.

— İşte orada! diye bir ses geldi arkadaki telsizden. Doğu tarafından geliyor. Arabayı çok yavaş kullanıyor.

Az sonra Lincoln Mark III köşede belirdi. Telefon kulübesinin birkaç metre gerisinde, Pacific Şirketi'nin kamyonetinin yanında durdu. Gene Shirak dışarı çıkmadı. Fakat otomatik cam aşağı indi.

Malko soluğunu tuttu. Yanılmamıştı!

Birden, Gene Shirak arabadan fırlayıp kulübeye girdi. Telefon çalışıyordu. Konuşma bir dakikadan daha az sürdü. Hiç acele etmeden Gene Shirak arabasına atlayıp hareket etti. Arkasından bigudili bir kadının kullandığı Oldsmobile de yola koyuldu. Kadın FBI ajanıydı.

Gene Shirak telaşlanmadan Wilshire Bulvarı'na indi. Çevresini saran havada telsiz mesajları gelip gidiyordu. Bütün teşkilat kendisiyle birlikte güneye doğru ilerliyordu.

— Sonunda mutlaka biriyle buluşacak, dedi Albert Mann. Arkadaşı önceden gelip, numarayı almış. Klasik bir numara. Şimdi de ikinci randevuyu verdi. Takip edilmediğinden emin olmak istiyor.

Telsizin sesi geldi:

—... Santa Monica'ya iniyor. 7 numaralı arabaya devreye gir!.. Tekrar ediyorum, 7 numaralı araba... Hız elli beş kilometre.

Şoför gaza bastı.

— Santa Monica'da yakalarız. Böylesi farkedilmekten daha kolay, dedi Albert Mann.

On dakika sonra telsiz yine çalışmaya başladı:

— Sağa, 3. Sokak'a döndü. Çok yavaş hareket ediyor. Sanki bir şeyler arar gibi... Durdu, bir sigara yaktı, saatine baktı, dedi telsiz.

Malko nefes aldı. Biraz şansla, zamanında orada olabilirlerdi. Albert Mann gülümsedi:

— Yer gözetlemeye çok müsait, batıda deniz kenarında.

— Shirak telefon kulübesinin on metre uzağında durdu, dedi telsiz.

Krem rengi Ford yoldan çıkarak 3. Sokak'a girdi. Burası zencilerin oturduğu fakir bir mahalleydi. Evler ahşaptı ve 1930'ların mimarisinde inşa edilmişti. İçlerinden çoğu terkedilmiş, kapatılmıştı. Çimenlerin üzerindeki yazılarda satılık oldukları söyleniyordu.

Gene Shirak'ın Lincoln'u Pacific Ocean Parc'a giden yolun ağzına park edilmişti.

— Daha fazla yaklaşmamıza imkân yok, dedi Albert Mann. Dikiz aynasından bizi farkedebilir.

Malko yerinde duramıyordu. Shirak'ın Jill'in katili ile buluşacağından emindi ve FBI'ın aldığı önlemlerle, bu kez kaçırmayacaklarına kendi kendini ikna etmeye çalışıyordu.

*

**

Beş yüz metre uzaklarında, Erain önündeki gazozu yudumlayarak Gene'i bekliyordu. Ufak kafeteryada kendisinden başka, dört ya da beş müşteri daha vardı.

O ana kadar her şey planladıkları gibi gitmişti. Gene Shirak hiçbir şeyden şüphelen-

miyordu. Böylesi daha iyiydi. Erain Belgra zalim değildi. Jill'i o kadar vahşice öldürdüğü için çok acı çekmişti. Fakat kısıtlı zaman yüzünden evde işine yarayabilecek başka bir alet bulamamıştı.

Saatine baktı. Gene Shirak'ın gelmiş olması gerekirdi. Ama beş dakika daha beklemek için kendini zorladı.

*

**

Gene Shirak sinirli bir halde sigarasını içiyordu. Jill Rickbell cinayeti biraz fazla olmuştu. Kabul etmişti, çünkü yapabileceği başka bir şey yoktu. Korkuyordu. Erain ondan daha ne istiyordu? Bundan böyle Free Press'le haberleşmeye karar vermişlerdi. Böylesi telefondan daha emindi.

Her dakika karşısına FBI'ın ya da polisin dikilmesini bekliyordu. Gazeteciler cinayetin bir seks manyağının ya da bir hırsızın marifeti olduğuna karar vermişlerdi. Zavallı Seymour, niçin sahte isimle ev kiraladığını açıklarken hayatının en kötü saatlerini geçirmişti.

Biraz ilerde Pasific okyanusu görünüyordu. Plajda Santa Monica'da oturanlardan başka kimse yoktu. Gene Shirak gözlerini telefon kulübesinden ayıramıyordu. Vakit geçirmek için telsizi kısık sesle açtı.

—... Sigara içiyor, sinirli gibi... burası araba 3...3. Sokak'ın köşesindeyim...

Gene Shirak korkudan şoke oldu. Mesajın kendisiyle ilgili olduğunu anlayana kadar yarım dakika geçti. Arabasındaki telsizle sık sık gemi ve polis arabalarının telsizlerini dinleyerek eğlenirdi. Yanlış duyduğunu sanarak dikiz aynasına baktı. Arkasında, yüz metre

geride, kaldırımın kenarında gri bir Plymouth duruyordu.

Üç numaralı araba olmalıydı.

Prodüktör bir an kapıyı açıp, koşarak kendini kurtarabileceğini düşünecek kadar kendini kaybetti. Ellerini direksiyona koyup, sigarasını atarak titremesinin önüne geçmek istedi.

Kafasında binlerce düşünce dönüp duruyordu. Demek Erain onu satmıştı. Onu tutuklamak için bekliyorlardı. Bitmişti. Deli gibi etrafına bakındı. Etrafta gezen sadece birkaç ihtiyar vardı.

Birden telefonun çaldığını duydu. Farkedilmekten korktuğu için yavaşça hareket ederek, arabayı vitese taktı ve hareket etti. Alnı buz gibi bir ter tabakasıyla kaplanmıştı.

Başında çiçekli şapka olan ihtiyar bir kadın kulübeye yaklaşıyordu. Telefon çalmaya devam ediyordu. Meraklı bir ihtiyar olmalı ki, kulübeye girip ahizeye uzandı.

*

**

— Ne oluyor Tanrı aşkına? dedi Mann telsize.

Mark III hareket etmiş, önlerinden geçip kuzeye doğru uzaklaşıyordu.

3 numaralı arabanın cevabı duyuldu:

— Ne olduğunu bilmiyoruz. Bizi görmüş olabileceğini tahmin etmiyoruz.

Albert Mann merkeze haber vermek için harekete geçti.

— Dikkat, Mark III kuzeye doğru kaçıyor.

Gene Shirak'ın korkmasına sebep olan neydi?

Buraya kadar deli gibi kaçmak ve çalan

telefona cevap vermemek için gelmemişti.

3 numaralı arabadaki adam kulübeye koşuyordu.

*

**

Erain'in kalbi muntazam bir şekilde atıyordu. Randevu saati gelmişti. Tezgâha bir dolar bırakıp kafeteryanın kapısını kapattı. Karşıda bir telefon kulübesi vardı. Hemen on sent atıp numarayı çevirdi.

Zil çalmaya başlar başlamaz, çantasından sigara paketi büyüklüğünde metalik bir cisim çıkarttı. Televizyonun uzaktan kumanda cihazına benzer bir aletti.

Zil hâlâ çalıyordu. Erain zil seslerini saymaya başladı:.. Dört, beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on, on bir, on iki...

Telefon açıldı.

Erain hemen elindeki aletin düğmesine bastı. Sonra telefonu kapatarak acele etmeden arabasına bindi.

Bir dakika sonra, içi rahat, kuzeye doğru yola koyulmuştu.

*

**

Başında çiçekli şapka olan kadın kulübeye daha önce geldi. FBI görevlisinin koştüğünü görmeden telefonu açtı. Sonra, her şey o kadar çabuk gelişti ki, ne olduğunu bile anlayamadı.

Kulübenin camları etrafa saçıldı. Arka arkaya patlamalar duyuldu. İhtiyar kadın sarhoş gibi sendeledi ve kulübenin dibine düştü. Yerde büyük bir kan gölü oluşmuştu. FBI ajanı yere yatıp tabancasını çekerek panjurları inik beyaz bir eve atış etti.

— Buradan ateş ediliyor! diye bağırdı.

Malko ve arkadaşı koşup merdivenleri tırmandılar ve küçük bir odaya girdiler. Barut kokusu hâlâ duyulabiliyordu. Bir grup polis garip bir sistemin etrafını çevirdiler. Otomatik bir M 16 tüfek bir kamera ayağına yerleştirilmişti. Dışardan perdelerle saklandığından silah farkedilmiyordu. Şarjör boşalmadan namlu hedef doğrultusunu değiştirmiyordu. Sistemin en ilginç yanı, otomatik tüfeğin tetik köprüsüne tank ya da uçak mitralyözlerinin elektrikli tetiklerine benzer bir sistem yerleştirilmiş olmasıydı.

Ucunda sigara paketi gibi bir alıcı vardı. Tam bir profesyonel işiydi. Uzaktan düğmeye bastınız mı, tetik otomatik olarak harekete geçiyordu.

Malko ve Albert Mann birbirlerine baktılar. Aynı şeyi düşünüyorlardı. FBI ajanları her şeyi ölçüp, etrafa işaretler koymaya başlamışlardı.

— Gene Shirak'ın bürosuna gitmeliyim, dedi Malko. Siz burada kalın. Önemli bir şey olursa, benim nerede olduğunu biliyorsunuz.

Çıktı. Bir ambulansa fazlasıyla meraklı ihtiyar kadının cesedi yükleniyordu. Birden Malko kemerindeki 38'liğin ağırlığını daha belirgin bir şekilde hissetmeye başladı. Yaptığı iş, Los Angeles gibi büyük ve dağınık bir şehirde kibrit çöpü aramak gibi bir şeydi...

XV. BOLUM

— İçeri alın, dedi Gene Shirak korkulu bir sesle.

Malko'nun geldiğini haber vermişlerdi.

Malko'ya elini uzatıp sinirli sinirli gülümsedi. Partiden beri ilk kez görüşüyorlardı. Her ikisi de birbirlerinin gerçek kimlikleri hakkında bilgi sahibiydiler. Malko gözlerini prodük-törün bulanık gözlerine dikti.

— Bir saat önce ölmüş olabileceğinizi biliyor muydunuz, Bay Shirak? diye sordu.

Gene Shirak sarardı:

— Benimle dalga mı geçiyorsunuz?

— Şakayla alakası yok, dedi Malko. Bir saat önce Santa Monica'daki o telefon kulübesine girseydiniz ölecektiniz...

Sözlerine ağırlık verebilmek için bir süre konuşmadı.

— Sizin yerinize telefonu açan kişi makineli tüfekle tarandı. Katil peşinizde koşmaya devam ediyor...

Prodüktör her an biraz daha çöküyordu. Zayıf bir sesle itiraz etti:

— Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Önce bana kim olduğunuzu söyleyin.

— Ne önemi var? Kiminle randevunuz vardı?

Gene Shirak cevap vermedi, içinden gitgide her şeyin mahvolduğunu hissediyordu. Demek Erain onu öldürmeye çalışmıştı. Sonu gelmişti. Yapılabilecek sadece bir tek şey kalmıştı. Eğer mümkün olabilirse kaçmalıydı.

İnsanüstü bir güçle korkusunu gizlemeye çalıştı:

— Belki de polis için çalışıyorsunuz, dedi. Fakat ne söylemek istediğinizi hiç anlamıyorum. Eğer görev icabı buraya gelmediyseniz, sizden büromu terketmenizi rica ediyorum.

Malko başını salladı. Yasal olarak daha fazla bir şey yapamazdı. Amerika birey özgürlüğünün geçerli olduğu bir ülkeydi.

— Bay Shirak, dedi gitmeden önce, eğer intihar etmek istemezseniz, beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz.

Geçerken Carol'a gülümsedi.

Gene Shirak yalnız kalınca, kapıyı kilitleyip başını ellerinin arasına aldı. Her şey etrafında dönüyordu.

*
**

Joyce Beverly yolundaki villada dolanıp duruyordu. Korkuyordu. Telefon çaldı. Joyce sinirle cevap verdi. Arayan Gene Shirak'ın muhasebecisi Herb'di.

— Gene bu günlerde Vegas'a gitti mi?

— Vegas'a mı? Hayır. (Herb'in ne elde etmeye çalıştığını anlamıyordu.) Niçin?

Muhasebecinin tereddüt ettiğini görünce, bütün sevimliliğini kullanıp kedi gibi mırıldanmaya başladı. İçindeki sıkıntıyı unutmıştu.

— Bunu söylemek hiç kolay değil, diye itiraf etti, Herb. Gene biraz evvel bana telefon edip bütün varlığını satmamı ve parasını hesabına geçirmemi emretti... Kararını değiştirmeye çalıştım, çünkü gerçekten satılacak bir zamanda değiliz. Fakat çok ısrar edince kabul etmek zorunda kaldım. Sonuç olarak, para onun... Ben de geçen seferki gibi pokerde

kaybettiğini sanmıştım.

Joyce'un tekrar sakinliğine kavuşabilmesi için, insanüstü bir güç sarf etmesi gerekti. Herb'in bahsettiği poker kaybı, onlara 70.000 dolara mal olmuştu. Bir gecede bir servet kaybetmişti. Fakat o zamandan beri Gene hiç oynamamıştı.

— Hayır Herb, Gene kumar oynamadı, dedi. Sanırım gayrimenkuller hakkında büyük bir teorisi var. Umarım her şey yolunda gider...

— Umarım, diye cevap verdi muhasebeci. Sakın benim telefon ettiğimi Gene'e söylemeyin. Belki sinirlenir.

— Bana güvenebilirsiniz, dedi Joyce.

Ona güvenebilirdi. Telefonu kapattıktan sonra cihazı odanın öbür ucuna fırlattı. Ağzından küfürler, beddualar dökülmeye başladı. Demek o aşağılık herif kaçmaya hazırlanıyordu!

Biraz sakinleşen Joyce yüzünü yıkamaya gitti. Gene ile bir olay yaratmak hiçbir işe yaramazdı. Ondan daha kurnaz davranması gerekiyordu. Gidebilirdi, ama parasını alamazdı.

Düşündüğü sırada kapı çalındı. Joyce oturma odasının camından bakınca, başına bardak fırlattığı sarışın adamı gördü.

Adamın kocası hakkında çok fazla şey bildiğinden emindi. Belki onun sayesinde Gene Shirak'ı yenebilirdi. Çabucak saçını tarayıp kapıyı açmaya gitti.

Malko karşısındaki kadının, istese kendisine çok yardım edebileceğini biliyordu. Fakat akıllı ve kurnaz bir insandı. Kartlarını açık oynamaya karar verdi.

— Bayan Shirak, diye saldırıya geçti, kocanız kendisini çok kötü bir duruma soktu. Ülke güvenliğiyle ilgili önemli bir meseleye karıştı. Ben federal bir büro hesabına çalışıyorum ve sizin de bize faydalı olabileceğinizi düşünüyorum...

Joyce yerinden kıpırdamadı:

— Kocamın işleriyle ilgilenmiyorum, diye cevap verdi. Söyledikleriniz beni çok şaşırttı. O şerefli bir insandır.

Bu cümleyi kahkahalarla gülmeden söyleyebilmek için büyük fedakarlıkta bulunmak gerekirdi.

Malko kadının sakın görünmeye çalışmasına rağmen, çok sinirli olduğunu hissediyordu. Kabuğunu yırtmanın bir çaresini bulmalıydı. Gene'in karısını gözleriyle okşadı.

— Joyce, dedi baskılı bir sesle, yardım etmezseniz sonuçlarına katlanma riskini de göze almanız gerekiyor.

Joyce gözlerini kapattığında, kendini Universal'in kantininde tepsileri taşıırken gördü. Her şeye sıfırdan başlamak için cesareti yoktu. Gene'in ne hale düşeceğine aldırmıyordu.

Başını tekrar kaldırdığında, gözlerinde artık hiçbir ifade yoktu.

— Gene'in şu anda büyük miktarda parası var, dedi yavaşça. 400.000 dolar kadar. Şu ara parasını çekmeye hazırlanıyor. Ben o parayı istiyorum. O zaman size istediğiniz her şeyi anlatırım.

— Görüşürüz, Bayan Shirak.

En azından bir şey öğrenmişti: Gene Shirak gitmeye hazırlanıyordu. Oyunun hâlâ birkaç parçası eksikti, yine de öğrenilenler az sayılmazdı.

XVI. BÖLÜM

Malko büroya girmemesi için yalvaran Caro'ya dinlemedi. Bütün gece Albert Mann'la tartışmıştı; Meksika'ya gitmek istediği takdirde, prodüktörü engelleyebilecek hiçbir yasal yol yoktu.

Gene Shirak Malko'yu görünce homurdandı.

— Ne arıyorsunuz burada? diye bağırdı. Diğerleri gibi isminizi anons ettiremez miydiniz? Carol! Carol!

Malko siyah gözlüklerini çıkardı. Sarı gözlerindeki ifade, Sun'unkilerdeki gibi acımasızdı. Prodüktör masasının arkasından kalkıp Malko'nun üzerine atıldı.

— Dışarı! diye bağırdı. Burası benim yerim!

Malko kıpırdamadı.

— Bay Shirak, dedi sakın bir sesle, madem korkulacak bir durumunuz yok, niçin kaçmaya hazırlanıyorsunuz?

Prodüktörün boğazına atılacağını zannetti. Gene Shirak çılgın gibiydi. Konuşmaya çalışıyor, fakat öfke ağzından çıkacak lafları boğuyordu. Onu ele veren Joyce'dan başkası olamazdı... Ama o nasıl öğrenmişti? Karısını çoktan havuzda boğması gerektiğini düşündü.

— Para benim! diye bağırdı Gene Shirak. Defolun buradan!

Malko kulaklarında hâlâ ölmek üzere olan Daphne'nin sesini duyar gibi oluyordu. Gene Shirak kendini bu kadar kolay kurtaramaya-

çaktı. Denemesi gereken son bir blöfü vardı. Masaya doğru ilerleyip telefonu açtı.

— O halde derdinizi FBI'a anlatırsınız.

Gene Shirak'ın ezik yüzü daha da ezilmiş gibi oldu. Elini çekmeceye daldırıp şerifin hediyesi tabancasını çıkardı.

— Ne FBI'a, ne de bir başkasına haber verebileceksiniz.

Malko sükunetini korumaya çalıştı. Silah hâlâ üzerine çevriliydi.

— Bana bir zararınız dokunursa bütün Los Angeles polisi iki saat içinde peşinize düşer. Sunset'a bile varamazsınız... Zaten artık bir şey elde edebileceğinizi de sanmıyorum.

Gene Shirak silahını Malko'nun üzerine tutmaya devam ediyordu. Yüzünde sert bir ifade vardı. Sonra silahı masanın üzerine bıraktı. Malko'nun karşısında duran siyah bir çantayı açtı. Çanta dolar demetleriyle doluydu. Prodüktörün sönük gözleri karşındakine dikildi.

— Ne kadar?

Malko başını salladı.

— Bu para meselesi değil, dedi.

Gene Shirak tereddüt etti. Çanta önünde hâlâ açıktı. Malko için hazırladığı paralara bir göz attı. Zaman azalıyordu. Elini tabancasının üzerine koydu.

— Size nakit yüz bin dolar veriyorum ve siz de büromu terk ediyorsunuz, tamam mı?

Bir para demetini alarak masanın üzerine fırlattı. Malko başını salladı.

— Anlamıyorsunuz. Para her şeyi satın almaz.

Prodüktör birden siyah çantayı kapattı ve sağ eliyle tabancasını kaparak Malko'nun

karnına dayadı.

— Siz bilirsiniz. O halde benimle geleceksiniz.

— Hayır, dedi Malko.

Gerileyip Gene Shirak'la kapı arasına girdi.

Bir saniye kadar, karşı karşıya birbirlerine meydan okudular. Gözleri kan çanağına dönmüş Gene Shirak alçak sesle tekrar etti:

— Ya iyilikle benimle gelirsiniz, ya da sizi öldürürüm. Ben gidiyorum. Buradaki hayatım bitti.

iki adamın arasında bir metreden az bir mesafe vardı. Malko, Gene Shirak'ın işaret parmağını tetiğe bastırıldığını gördü. Amerikalı normal değildi. Onu öldürecek. Yine de onu kaçması için serbest bırakamazdı.

Aynı anda Carol'ın masasındaki telefon çaldı. Bir saniye sonra, genç kız odaya girdi ve bir çığlık attı. Bu büroda pek çok saçmalığa tanık olmuştu, fakat şimdiye kadar bir cinayet işlendiğini hiç görmemişti. Bir an Gene Shirak gözlerini Malko'nun üzerinden ayırdı.

Tekrar eski pozisyonuna döndüğünde ise çok geçti.

Albert Mann'ın Malko'ya verdiği 38'lik kendisine yönelmişti. Carol korkudan eli ayağı kesilmiş bir halde, koltuklardan birine çöktü.

— Şimdi eşit şartlar altındayız, dedi Malko. Daphne La Salle'ı kim öldürdü?

— Ölü bir kız için hayatınızı tehlikeye atıyorsunuz. Deli misiniz siz?

— Bu da benim lüks zevklerimden biri, dedi Malko.

Prodüktör birden silahını indirip ateş etti. Malko'nun ayaklarının dibini nişan almıştı. Patlama halı sayesinde biraz zayıflamış, ama

barutun acı kokusu odayı doldurmuştu.

Malko arkaya sıçrayıp tabancasını kaldırdı. İki adam aynı anda ateş ettiler. Malko'nun kurşunu prodüktörün sol kolunu sıyırdı. Gene Shirak'ınki ise Malko'nun başı üzerinden geçerek arkasındaki büyük camlardan birini aşağı indirdi. Malko yuvarlak bir masanın arkasına geçerek kendini korumaya çalıştı.

Gene masanın arkasına çekilmiş, Malko ise bütün yolu tıkamıştı. Amerikalı kolunu masanın üzerinden uzatarak üç kez ateş etti. İki kurşun arkadaki tahta panoya saplandı, biri yine camlardan birini aşağı indirdi.

Malko pek başarılı bir karşılık veremedi. İki adam birbirlerinden iyice uzaklaşmıştı. Bir ara hiç ses duyulmadı. Sonra Gene Shirak üç el daha ateş etti. Hepsisi de Malko'nun arkasındaki duvar görevi gören mavi camların arasında kayboldu. Gene Shirak masanın arkasına çömelmiş, sinirle silahını dolduruyordu. Bu kez başarması gerekiyordu.

Kırık camların arasından sıcak hava içeriye giriyordu. Gene o güzel bürosunun ne hale geldiğini düşününce kalbi sıkıştı. Hırsla Malko'nun sarı saçlarını nişanlayarak dört el ateş etti. Bir cam daha tuzla buz oldu.

Şimdi Malko'nun arkasında hiçbir engel kalmamıştı. Oda boşluğu açılıyordu.

— Siz aptalsınız, diye bağırdı. Beş dakika sonra polis burada olur.

Cevap olarak, Gene Shirak bir kez daha ateş etti. 38'liğin kurşunu Malko'nun elini sıyırdı. İçgüdüsel olarak karşılık verdi. Yalnızca tek bir kurşunu vardı.

Gene Shirak Malko'yu temizlemeden kapıdan geçemezdi. Sol kolundaki yara kanamaya

devam ediyordu. Kanın eline damlamasını önlemek için, gömleğinin altından mendilini çıkarttı. Son ana kadar durumunu muhafaza etmeliydi. Silahını bir kez daha doldurdu. Gözlerine ter damlıyor, artık nerede olduğunu bile tam olarak kestiremiyordu.

Önündeki siyah çanta tüm hayatını sembolize ediyordu. 350.000 dolarla insan nerede olsa yaşayabilirdi. Hem hiçbir zaman aranmayacağı ülkeler de vardı.

Yavaşça 38'liği Malko'nun başının olduğu istikamete yöneltti. Malko eğildi. Gene Shirak odanın son camlarını da aşağıya indirdi. Camlar kırılmış, yalnızca çelik çerçeveleri kalmıştı. Etrafa sıçrayan parçalardan etkilenmemek için Malko masanın arkasında yüzükoyun uzanmak zorunda kaldı.

Gene Shirak son kurşunu harcamayarak öne atıldı. Rakibinde normal olarak, tek bir kurşun kalmış olması gerekiyordu.

Malko bir anlık bir gecikmeyle harekete geçti. Attığı kurşun siyah ağır çantaya isabet etti. Gene Shirak şokun etkisiyle dengesini kaybetti ve yaralı kolunun üzerine düştü. Duyduğu acıyla çantasını elinden düşürdü ve acı bir çığlıkla yerde yuvarlandı.

Dört ayak üstünde doğrularak çantasını kapıp kapıya yöneldi.

Malko bir sırt darbesiyle engel oldu. İki adam yerde yuvarlandılar. Kendini ilk toparlayan Gene, büyük bir lambayı alarak Malko'nun sırtında kırdı.

Malko yere düştü, ama yine de prodüktörü ayak bileğinden yakalamaya zamanı olmuştu. Hiç konuşmadan mücadele etmeye başladılar. Malko dizleri üzerine doğrulmuştu. Prodüktör

masasına dönüp fişini çıkarttığı IBM makinesini kaptı. Malko'ya doğru ilerledi. Malko geriledi. Gene Shirak ustaca onu kırık camlara doğru sürükledi. Malko geri döndüğünde arkasındaki boşluğu gördü. Cam kırıkları üzerinde kayarsa, kendini on dört kat aşağıda bulurdu. Gene dudaklarında umutsuz bir sırtımayla ilerliyordu. Birden ağır makineyi fırlattı. Malko yana kaçacak yeterli zamanı buldu. Metalik kütle boşlukta kaybolurken, Malko aşağıya düşmemek için metalik çerçeveye yapıştı. Gene Shirak devrilmiş masadan güç alarak onu santim santim boşluğa doğru itiyordu. Malko'nun iki bacağı havada sallanmaya başlamıştı bile. Birden Car ol gözlerini açtı. Önündeki sahneyi görünce, keskin bir çığlık attı. Şaşırان Gene Shirak bir ara bocaladı. Malko fırsatı değerlendirerek kendisini yukarı çekti ve rakibinin göğsüne bir tekme atarak kurtuldu. Dengesini kaybeden prodüktör Malko'nun üzerinden kayarak metalik çerçeveye tutundu. Vücudu boşlukta sallanıyordu.

Malko güçlkle doğrulabildi. Gözleri karınca masaya dayanmak zorunda kaldı. Cam kırıklanıyla kesilen iki eli kanıyordu.

Prodüktör son bir kez yalvarmak için ağzını açtı. Malko yüzünün bembeyaz kesildiğini gördü. Gücünü sonuna kadar kullanmıştı. Malko kendi kendine bunun Tanrının yargısı olduğunu düşündü.

Bir polis elinde tabancasıyla büroya dalarken Gene Shirak da boşluk tarafından yutularak kayboldu.

XVII. BÖLÜM

Erain, Gene Shirak'ın ölümüne ne sevinmiş, ne de üzölmüşü. Fakat şimdi büyük bir problemle karşı karşıyaydı. Park yerinde düşünmeye devam ediyordu. Gene'in varlığı aslında hiç önemli değildi, problemi halletmek için elinde her türlü malzeme vardı. Navajoyu ele geçirdiğinde yapılacak her şey bitmiş oluyordu.

Navajoyu mutlaka ele geçirmeliydi. Bu arada yumuşak olmayı da unutmamalıydı. Adamı zorla sürüklemek söz konusu bile olamazdı.

Erain park yerinden çıkarak sağa, Sunset'a döndü. Planını gerçekleştirmek için on dakikası vardı.

Falcon'unu Gene Shirak'ın beyaz evinin önünde durdurdu. Zili çalıp beklemeye başladı. Bu saatte evde zenci hizmetçi Martha'dan başka kimsenin olmaması gerekiyordu. O da kendisine zorluk çıkarabilecek biri değildi. Kapıyı Joyce Shirak açtı. Beş dakika önce kocasının öldüğünü öğrenmişti. Erain'e görmeyen gözlerle baktı.

~ Ne istiyorsunuz?

Erain gülümsemeye çalıştı:

— Beni Gene Shirak gönderdi. Yanında çalışıyorum. Kendi vakti olmadığı için hizmetindeki Navajoyu benim almamı istemişti.

Joyce kulaklarına inanamadı.

— Anlayamadım. -

Macar kadın aynı hikâyeyi bir kez daha

tekrar etti. Joyce'un varlığı işi biraz zorlaştırıyordu.

"Gene iki saat önce öldü" diye düşündü Joyce. "Bu kadın kim ve ne istiyor?" Kapıyı yüzüne kapatma isteğine engel olarak mantıklı davranmaya çalıştı.

— Siz bürodan geliyorsunuz, değil mi? diye sordu. Gene yine geç mi kaldı?

Sakinleşen Erain gülümsedi:

— Evet, her zamanki gibi.

Joyce gülümseyerek kapıyı açıp kadının içeri girmesine izin verdi. Dikkatle Erain'in yüzüne bakıyordu. Böylece hayatım mahveden, Gene'in ölmesine sebep olan esrarengiz kadının bu olduğu anlaşıyordu. Kocasının hayatında bir giz olduğundan hep şüphelenmişti zaten.

— Oturun, dedi Joyce. Ben Harrison'ı arayayım.

Erain'i oturma odasında ayakta bırakarak kayboldu. Mutfığa geldiğinde nefret ve öfkeyle ellerini ısıırıyordu.

Polise haber vermeliydi. Gene'in ülke güvenliğini tehlikeye soktuğunu söyleyen sarışın adamı hatırladı. FBI bu yabancıyı konuşturmaktan memnun olacaktı.

Fakat Joyce FBI'nın numarasını bilmiyordu... Duvar telefonunu alarak "0" a bastı.

— Los Angeles'taki FBI bürosunun numarasını istiyorum, dedi santraldeki kıza. Çok acele.

*

**

Erain'in sinirleri iyice bozulmuştu. Joyce'un evde olabileceğini tahmin etmemişti. Joyce'un kaybolduğu kapıya doğru yürümeye

başladı. Yumuşak halı ayak seslerinin duyulmasına engel oluyordu. Üç basamak inince kendisini yemek odasında buldu. Odanın arka kapısı açıktı. Erain yaklaşıp kulak kabarttı.

— ... FBI'nın hangi bürosu olursa olsun, diye bağırdı Joyce, ne önemi var.

Erain hiç düşünmeden içeri daldı. Yemek odası doğrudan mutfığa açılıyordu. Joyce ahizeyi bırakarak döndü. Masanın üzerindeki bıçağı alarak Macar kadının karşısına geçti.

Silahı iki elinde tutarak kinden kendinden geçmiş bir halde rakibinin üzerine atıldı. İçinden kadım duvara çivilemeyi diliyordu. Fakat Erain ondan çok daha kuvvetliydi. Çelik uçtan kurtulup kadının bileğini yakaladı ve masanın kenarına çarptı. Üçüncü vuruşta Joyce bıçağı bırakıp acıyla bağırdı. Erain bıçağı daha yere düşmeden havada yakaladı.

Joyce korkudan deliye dönerek bağırdı.

— Yardım edin!

Joyce'un şaşkına dönen beyaz kaniş cinsi köpeği kaçtı.

Erain bütün kuvvetiyle bıçağı köküne kadar Joyce'un karnına geçirdi.

Joyce şaşkınlıkla vücudundaki tahta sapa baktı. Henüz canı yanmamıştı. Sonra karnından bir acı dalgası yayılmaya başladı. Bıçağı sapından tutarak çekmeye çalıştı, fakat iki eli tahta sapa kaldı ve hiçbir şey söylemeden yere yığıldı. Erain tereddüt etti. Joyce ölümcül bir yara almışa benziyordu ve işin en önemli yanı Navajoyu bulmaktı. Ölmek üzere olan kadını bırakarak mutfak kapısını kapatıp adamı aramaya başladı. Joyce yattığı yerde titriyordu.

**

Harrison, Gene Shirak'ın büro olarak kullandığı bungalovun arkasındaki gülleri buduyordu. Joyce'un çığlıklarını duyamayacak kadar uzaktaydı.

Erain'in kendisine doğru geldiğini görünce şaşırmadı. Sadece budamayı bırakıp kadına baktı.

Erain gülümsedi:

— Bay Shirak bana sizi aramamı söyledi, dedi. Ben sekreteriyim. Sizi Arizona'ya götürmek istiyor. Kızılderililerin gözleri parladı. Kabilesinin toprakları Arizona'daydı.

— Geliyorum, dedi.

Odasına gitti. Geri döndüğünde arkasında tertemiz bir gömlek, elinde de bir çanta vardı. Erain ona takip etmesini işaret etti. Her şey düşündüğünden kolay olmuştu. Joyce'un ölmesiyle de geride hiç şahit bırakmamış oluyordu.

Harrison Bayan Shirak'ın nerede olduğunu sormadı. Birlikte oturma odasından geçtiler. Erain ona kapıyı açtı.

Yerli uysalca arabaya bindi. Tam Erain de binecekken, mutfaktan bir gürültü geldi: Joyce henüz ölmemişti. Macar kadın kaşlarını çatı.

— Bir şey unuttum, dedi Harrison'a. Beni bekleyin.

Neyseki kapı kilitli değildi.

Joyce ayağa kalkmayı başarmıştı. Vücudunun doğal bir parçasıymış gibi, bıçak hâlâ midesindeydi. Bir eliyle bıçağı tutuyor, bir eliyle de telefonun numaralarını çevirmeye çalışıyordu. Ağzının kenarından kan süzülüyordu. Erain'i farkedince inleyerek telefonu bıraktı ve sırtını duvara dayadı.

Erain sabırlı hareketlerle, aptallık yapmış bir çocukla uğraşır gibi telefonu kapattı. Sakin bir tavırla masanın üzerindeki elektrikli bıçağı alıp Joyce'a yaklaştı.

Kadını uzun siyah saçlarından yakaladı ve başını arkaya çekerek bıçağın çeliğini beyaz boynuna dayadı. Bu tür olaylarla karşılaşacağı düşünüldüğünden, yaptıklarını pek yadırgamıyordu. Vücuduyla Joyce'u duvara iyice sıkıştırdı. Joyce çırpındı, inledi. Gözleri dehşet içinde Erain'e bakıyordu. Macar kadın başını çevirdi kararlı bir tavırla elektrikli bıçağın düğmesine bastı.

Hiç ses gelmemişti. Alet bozuktur. Birden Joyce yere yığıldı. Navajoyu arabada daha fazla yalnız bırakamazdı.

Joyce'u koltuk altlarından tutarak havuza kadar çekti. Vücudunu mermerin hizasına getirince ayağıyla iterek suya devirdi.

Joyce hiç hareket etmeden, kolları iki yana açık, başı suyun içinde öylece kalakaldı.

Erain rahatlayarak giriş kapısına kadar koştu, kapıyı kapatarak arabaya bindi.

— Şimdi gidebiliriz, dedi neşeyle Navajoya. Her şey yolunda.

Erain, Beverly yolunda Wilshire Bulvarı'na inerek sağa saptı. Gene Shirak'ın evini gözleyen FBI ajanı yerinden kıpırdamadı. Prodüktör dışında birisiyle ilgilenmemesi için kesin emir almıştı. Macar kadının yanında oturan Navajo kırmızı karınlı zehirli bir örümcekle oynuyordu. Zehire şerbetliydi.

*

**

Car ol on yedinci sinir krizini de atlatmıştı. Gene Shirak'ın sekreteri büronun berbat halini

her görüşünde çılgılığı koparıp isterik sesler çıkarıyordu.

Sivil ve üniformalı bir sürü polis durmadan girip çıkıyor, telefon ediyor, gazeteci kalabalığını uzak tutmaya çalışıyorlardı. Tanınmış ve zengin bir prodüktörün tabancalı bir mücadelelenin ardından pencereden düşmesi her dakika rastlanan olaylardan değildi.

Los Angeles Time gazetesinin özel görevlisi Carol'a hikâyenin tümünü yazdığı takdirde 5.000 dolar kazanacağını bildiren bir kağıt getirince, kız sinir krizlerine hemen son verdi ve işe koyuldu.

Albert Mann ve Malko FBI'ın adamlarıyla, Gene Shirak'ın asistanının bürosunda toplanmışlardı. Malko:

— Gene Shirak öldü, dedi, fakat biz hâlâ onun arkasında kimin olduğunu bilmiyoruz.
• Gerçeği bilen tek kişi Joyce Shirak, o da parayı ele geçirmeden konuşmayı kabul etmiyor.

Üzerinde kurşun deliği olan çantayı masanın üzerine koyup açtı. Dört adam eğilip baktılar ve saygı dolu bir sessizlik oldu. İnsan FBI hesabına çalışsa da, gerçek değerleri takdir etmesini bilmeliydi.

— Bu para da ne? diye sordu şüphe içinde FBI patronu Jack Thomas.

— Gene Shirak'ındı, diye anlattı Malko. Kaçmadan evvel bütün işlerini halletmişti. Bu para Joyce Shirak'a kocası hakkında bana bildiklerini söyletecek tek çare. Böylece Gene Shirak'a kimin yol gösterdiğini öğrenebiliriz. Bırakın kadına çantayı vereyim.

Söylenenler herkesi rahatsız etmiş gibi bir sessizlik oldu. Fakat Albert Mann çantayı kapatarak Malko'ya uzattı:

— Ben sorumluluğu üzerime alıyorum, dedi. Prens Malko haklı. Bu görevin başarıyla sonuçlanması her şeye değer. Gidin SAS, o kadından bir şeyler öğrenmeye bakın...

*

**

Malko elinde çanta, beş dakikadan beri kapıyı çalıyor, fakat kimse gelmiyordu. Birden bir köpek uluması duydu ve Joyce'un kanişini hatırladı.

Hayvan Ölesiye uluyordu.

Malko evin etrafından dolaştı. Garaj kapısı kapalıydı. Köpek ulumaya devam ediyordu. Malko birden kötü bir şeyler olduğunu hissetti. Kaniş havuzun kenarındaydı. Su kıpkırmızıydı. Taşın kenarına tutunmuş iki el gözüktüyordu. Malko koştu, dikkatle onu yukarı çekti. Bıçak hâlâ vücuduna saplıydı. Yüzü değişmiş, elleri morarmıştı. Yarasından hâlâ ince ince kan sızıyordu. Malko başını kadının göğsüne dayadı. Kalbi şimdilik atıyordu. Mutfığa koşup bir brendi şişesi buldu, bardağı doldurup kadının yanına döndü. Dişlerini ayırıp ağzına biraz alkol akıtmayı başardı.

Birkaç saniye sonra Joyce öksürdü, ağzındaki kanı tükürüp gözlerini açtı.

— Size para getirdim Joyce, dedi yavaşça. Her şey yoluna girecek.

— Öleceğim, diye fısıldadı Joyce.

— Sizi kim vurdu?

— Bir kız... Tanımıyorum. Harrison'ı alıp gitti.

Malko duyabilmek için eğilmek zorunda kalmıştı.

— Harrison kim?

— Navajo, diye mırıldandı. Biz dövüştük...
Başını salladı, bir şeyler söylemek istedi, fakat tıkanarak sesini kesti.

Malko kalktı. Joyce çok güçsüz kalmıştı. Malko dolar dolu çantayı aldı. FBI memnun olacaktı. Bir kez daha katili ellerinden kaçırmışlardı. Fakat şimdi en azından bir kadınla uğraştıklarını biliyorlardı. Kaliforniya'daki bütün gemi ve uçaklar Los Angeles'tan değişik biçimlerde ayrılıyorlardı. Ümitsizce hafızasını yoklayarak Los Angeles'a geldiğinden beri neler olup bittiğini düşünmeye çalıştı. Dennis Krug! Genç milyarder Özel uçağında parti düzenliyordu! Gene Shirak'ın randevusu onunlaydı! Ülkeden çıkmak için ne mükemmel bir buluştu! Oturma odasına dalıp Albert Mann'ı aradı. Çabucak ona durumu anlattı:

— Ben onlara yetişmeye çalışacağım, dedi. Siz de uçağın nerede olduğunu öğrenmeye çalışın.

Arkasından Malko hemen Patricia'yı aradı. Telefon cevap vermiyordu. Şansını Sue ile denedi. Bu kez telefon açıldı.

— Sue, dedi, ben Malko.

Genç kadın bir kahkaha patlattı:

— Hâlâ ne istiyorsunuz? Beni havuza mı atacaksınız yine?

En azından ikinci bir kadın değildi. Görünüşe göre de Gene Shirak'ın ölümünden haberi yoktu. Böylesi daha iyiydi.

— Dennis uçakta bir hafta sonu düzenliyor. Onlarla buluşmak zorundaydım, fakat adresi kaybettim. Benimle gelmek ister miydiniz?

XVIII. BÖLÜM

- Mutlu günlere! diye bağırdı Dennis.

Şampanya şişesinin mantarı "pluf" diye bir ses çıkararak fırladı. Dennis'in iri gözleri kadehlerdeki altın rengi sıvı gibi pırıl pırıldı. İlk şişeyi jet havalanırken açmıştı. Malko'nun gelmesine pek memnun olmasa da, Sue'yu görünce duyduğu mutluluktan buna aldırma-mıştı. Tabii, Gene Shirak'ın başına gelenlerden haberi yoktu.

Navajo ile Erain'in varlığı biraz meraklan-masına neden olmuştu, fakat bunun da Gene'in ilginç sürprizlerinden biri olduğunu düşünmüştü. Genç kadın prodüktörün arkadaşı ve onun davetlisi olarak tanıtılmıştı.

Jet güney yönünde yükselmeye başladı. Malko dudaklarını buz gibi şampanyaya değdirdi. Yolculuğun zevkli yanlarından yararlanmayı bilmeliydi.

Uçakta on iki kadar davetli vardı. Malko Joe Makenna'yı, intihar meraklısı Patricia'yı tanıyordu. Fakat diğerlerine yabancıydı. Arka tarafta oturmuş olan Navajoyu hemen tanı-mıştı. Joyce'u öldüren kadın da yanındaydı. İçinde düşmanının kim olduğunu bilmekten dolayı heyecan ve kaygı karışımı bir his vardı. Erain'in de gerilim içinde olduğu belliydi.

Acaba ilk kim vuracaktı?

Malko'nun silahı yoktu. Şimdilik şampan-ya içiyorlar, Erain de diğerleri gibi davranma-ya çalışıyordu. Kabinin önü bar şeklinde döşenmişti. Dennis ve kızlar servis yapıyorlar-

di.

Yardımcı pilot, kabininden çıkıp kendisine yaklaştığı sırada, Dennis üçüncü şampanya şişesini açıyordu. Pilot yüzünde endişeli bir ifadeyle bir kâğıt uzatıp bekledi.

Malko yaklaşıp genç adamın omzu üstünden yazılanları okudu: FBI'ın kısa ve öz yazılmış bir mesajıydı. Dönüp Amerikan topraklarındaki en yakın havaalanına inmeleri isteniyordu. FBI tarafından aranan bir şahsın uçakta olduğu söyleniyordu.

Dennis gözlerini kırptırdı. Malko kulağına eğildi:

— İtaat edin, diye mırıldandı. Mümkün olduğu kadar da belli etmemeye çalışın.

Fakat genç milyarder fazlasıyla şampanyanın etkisindeydi. Miyop gözlüklerinin arkasından Malko'yu süzdü:

— Bana emir vermeye hakkınız yok, dedi öfkeyle. Uçak da, pilot da bana ait!

Yüksek sesle söylendiğinden herkes konuşulanları duymuştu. Malko felaketin geldiğini hissetti.

Dennis kâğıdı gösterdi:

— Arkadaşlar, dedi, neler olduğunu anlamıyorum. Federal büro uçağımızın inmesini istiyor. Bir yanlışlık oldu herhalde, fakat uymak zorundayım. San Diego alanına ineceğiz. Hata düzeltildiğinde, yeniden yola çıkabiliriz.

Hayal kırıklığına uğramış birkaç ses duyuldu. Malko Erain'e baktı. Macar kadının yüzünde sert bir ifade vardı. Yerinden kalkıp yaklaştı.

— Geri dönmeyeceğiz! dedi sakın bir sesle.

Dennis bir kahkaha patlattı ve taşkın bir

tavırla göz kırpıp kadına sarılmak istedi.

— Hiçbir şey kaybetmiş olmazsın, güzelim...

Erain hiç heyecanlanmadan çantasından otomatik bir tabanca çıkartıp yardımcı pilota yöneltti.

— Yerinize dönün ve uçağın rotasını doğuya çevirin. Küba'ya gidiyoruz.

Dennis kadının kalçalarına vurarak boynuna sarılmaya kalktı.

— Bravo! diye bağırdı. Bravo, içimizde en azından kuvvetli mizah yönü olan biri var.

Erain gerileyip tabancayı ona çevirdi:

— Şaka yapmıyorum, Küba'ya gidiyoruz. Hepiniz oturun ve hiç kıpırdamayın.

Yardımcı kaptan tereddüt etti. Silahın namlusu bu kez kendisine çevrildi:

— Telsiz bağlantılarını kesin ve size söylediğimi yapın. Birazdan istediklerimin olup olmadığını kontrole geleceğim. Beni aldatmaya çalışmayın, yoksa sizi öldürürüm.

Dennis yerinden sıçradı. Elini Erain'e uzattı:

— Verin bana onu. Şaka biraz fazla uzadı.

— Olduğunuz yerde kalın, dedi Erain.

Dennis cevap vermeden kadının üzerine atıldı. Korkunç bir patlama oldu ve iriyarı adam elleri karnında yere yığıldı. Yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Erain silahı yeniden kaldırdı.

— Herkes yerine geçsin. Bundan sonra burada söz sahibi benim. Havana'ya gidiyoruz.

Misafirleri şaşkınlık ve korku içinde, ağızlarını bile açamaz bir halde bırakarak pilot kabinine girdi.

Malko ne kadar canlı kalabileceğini merak ediyordu.

*

**

Miami Havaalanı'nın kontrol kulesinde herkesi bir koşturmadır almıştı. Bir grup sivil hava trafiğiyle ilgilenen görevlinin etrafını sarmış, Küba'ya uçmakta olan uçakla bağlantı kurmaya çalışıyordu.

Kontrol kulesinin önüne siyah bir Cadillac park etmişti. Arabanın önünde iki telefon, bir televizyon ekranı vardı. Kodlamaya ve kod çözmeye yarayan telefon doğrudan Washington'daki Beyaz Saray'ın güvenlik salonuna bağlıydı. Matt Serling Cadillac'ın arka kapısını açarak ufak tefek havacı Albay John Damon'un yanına çöktü.

— Neler oldu? diye sordu John Damon.

Matt Serling telefonlardan birini açarak dudak büktü.

— Berbat!

Diğeri ısrar etmedi. Matt Serling karşı taraftan cevap verilir verilmez son bilgileri sıralamaya başladı. Albay söylenenlere verilen karşılığı duymadı. CIA görevlisinin yüzü, içinden geçenleri dışarıya hiç aksettirmiyordu.

Konuşma bittiğinde albaya döndü.

— Sıra sizde. BİR numaralı planı uygulamaya koyun:

Ufak tefek albay kurumuş boğazından birkaç kelimeyi çıkartmayı zor başardı.

— Gerçekten gerekli mi? Uçakta kadınlar davar...

— Uçakta en iyi adamlarımızdan biri de var, albay, dedi Matt Serling. Çok önemli bir konuda böyle şeyleri dikkate almamız gere-

kiyör. Gereken emirleri hemen vermeniz lazım.

Albay John Damon ahizelerden birini kaldırdı. Miami'nin güneyinde CIA ile ortaklaşa kullanılan alanı aradı.

Karşısına üs sorumlusu çıkınca hemen emrini verdi:

— Üç F-105 havalandırın. Bahsedilen uçağı gördüklerinde uyarılarını yapsınlar, itaat edilmezse BİR numaralı planı uygulayınlar.

— Yollarından döneceklerini düşünebiliyor musunuz? diye sordu.

— Hayır, dedi Matt Serling.

Duygusal olmayı bırakalı çok zaman olmuştu. Aksi takdirde mesleğinde başarılı olması düşünülemezdi. İki adamdan hiç ses çıkmıyordu.

XIX. BÖLÜM

Uçağın yolcu kabininde bir ölüm sessizliği Hüküm sürüyordu. Erain, kaptan pilot ile yardımcı pilotun arkasında ayakta durmuş, heykel gibi hareketsizdi. Arkaya göz attığı saniyelerin dışında, hiç kimseyi gözden kaçırmıyordu.

Dennis'in ölümünden sonra Malko da dahil olmak üzere, bütün yolcuları tek tek önünden geçirerek aramıştı. Pilotlara yerlerinden kolaylıkla doğrulmalarını önlemek için emniyet kemerlerini bağlatmıştı.

Malko'ya arka koltuklardan biri ayrılmıştı. Koridorun diğer tarafındaki kanepede Navajo oturuyordu. Malko hâlâ fazla ümitlenmeden fırsat kolluyordu. Birden Malko'nun önünde oturan Patricia yerinden kalktı. Erain hemen silahını kaldırdı.

— Oturun.

Genç kadın ona aldırmadı. Hareket edildiğinden bu yana, yarım şişe viski ve üç esrarlı sigara içmişti. Biraz sendeledikten sonra arkaya doğru birkaç adım attı. Malko'nun yanına geldi. Gözleri kan çanağı gibi, hareketleri tereddütlüydü. Malko'ya dayanıp ağlamaya başladı.

— İntihar edeceğim, dedi. Bu hayata artık dayanamıyorum. Ölünce çok daha- mutlu olacağım...

Malko'nun dikkati uçağın penceresine çevrilmişti: uçağın yanında üç avcı uçağı belirmişti. O kadar yakın uçuyorlardı ki, pilot-

lan bile görmek mümkündü.

Erain silahını doğrultarak Malko'ya yaklaştı. Tedbiri elden bırakmayarak bir metre uzağında durdu. -

— Arkadaşlarınız çok aptal, dedi. Geriye dönmezsek bizi düşüreceklermiş...

Malko koltuğundan doğruldu. Macar kadının elindeki silahı alması gerekiyordu.

— Oturun, diye bağırdı Erain, yoksa karnınıza kurşunu yersiniz.

Malko yavaşça tekrar oturdu. Kadın hiçbir riski göze almıyordu. Konuşmasına devam etti:

— Size yolumuza devam edeceğimizi söylemek bile lüzumsuz. Blöf yapıyorlar. Zaten on beş dakika sonra Havana'da olacağız.

— Yanılıyorsunuz, dedi Malko. Blöf yapmıyorlar.

— O zaman,..hep birlikte ölürüz.

Ön taraftan keskin bir çığlık yükseldi. Sue'nun sinirleri iyice gerilmişti. Bağırmaya başladı:

— Ölmek istemiyorum! Ölmek istemiyorum!

— Kesin sesinizi, dedi sertçe Erain, yoksa hemen ölürsünüz.

Suc korkuyla susup yutkundü. Kabinde yine bir ölüm sessizliği hüküm sürmeye başlamıştı. Erain ön tarafa döndü.

Avcı uçakları jetin etrafındaki gösterilerine devam ediyorlardı. Birden kanatlarının altında iki küçük namlu belirdi. Silahlarını hazırlamaya başlamışlardı. Malko yerinden doğrulunca Erain hemen silahını kaldırdı.

— Bizi düşürecekler. Bırakın pilot geri

dönsün. Ölmek size de hiçbir şey kazandırmaz...

— Korkuyor musunuz? dedi Erain nefret dolu bir sesle. Bir santim bile ilerlerseniz silahımı ateşlemekte hiç tereddüt etmem.

Malko ısrar etmedi. Elleri kolları bağlıydı. CIA'nın bazı zamanlarda ne kadar kesin tavır aldığını bilirdi. Umutsuzca ölümden kurtulabilmenin bir yolunu aradı. Patricia yanında bir şeyler mırıldanarak başını sallıyordu. Bir ara Erain'e bakarak:

— Ne yapıyor o orada? diye homurdandı.

Malko'nun aklına birden bir fikir geldi. Fakat korkunç ve çok zalimce bir yol olduğu için hemen aklından silmeye çalıştı. Saniyeler hiçbir çözüm getirmeden geçip gidiyordu. Avcı uçaklarının blöf yapmadığına inanmaya başlamıştı. Kendisininkini saymazsa on dört hayat tehlikedeydi. Patricia son şansıydı.

— Niçin onun yanına gidip hakkında ne düşündüğünüzü söylemiyorsunuz?

Genç kadın:

— Bak işte bu iyi fikir! diye mırıldandı.

Malko bir saniye kadar gözlerini kapattı. Patricia'yı ölüme gönderiyordu, fakat tek çare buydu. Erain kendisine karşı çok tedbirli davranıyordu, onu elinden silahım alabilecek kadar yanına yaklaştırmazdı. Patricia'yı işin içine sokarsa, belki kavga sırasında Erain'i zaptetmeyi başarabilirdi. Patricia'ya döndü ve:

— Ne bekliyorsunuz? diye sordu.

Kadın yerinden sıçradı.

— Ne?

— Ona iyi bir ders verin. Sizden nefret ediyor. Bana sizin korkunç bir insan olduğu-

nuzu söyledi.

— Gerçekten böyle mi söyledi? diye tısladı Patricia.

— Bana sizin bir orospu olduğunuzu söyledi, diye devam etti.

Patricia'dan garip bir ses çıktı. Alkol onu olduğundan daha sinirli yapmıştı.

— O mendeburun gözlerini oyacağım!

Birden yerinden fırladı..

— Hayvan, yalancı! diye bağırdı Erain'e doğru.

— Otur! diye bağırdı Erain.

Tabancasını kaldırmıştı. Patricia öne doğru bir adım atıp kararsızlıkla durakladı. Kızgınlığı geçmiş gibiydi. Malko'ya dönünce birden her şey tekrar aklına geldi. Ellerini öne doğru uzatarak uyurgezer gibi Macar kadına ilerledi. Erain tabancasını doğrulttu. Malko namludaki siyah deliği görünce içinden Patricia'dan özür diledi. Hayat korkunçtu.

— Hemen oturun! diye tekrar etti Macar kadın.

Malko onun da korku içinde olduğunu sesinin tonundan anladı. Yavaşça koltuğundan doğruldu. Patricia'nın arkasına saklanmaya özen gösteriyordu. Genç kadın Erain ile aralarındaki mesafeyi bir metreye indirmişti. Kendisine doğrultulmuş tabancayı görmüyordu bile. Macar kadının yüzünde kin dolu bir sırıtma belirmişti.

— Hemen yerinize dönün, yoksa ateş ederim.

Silah Patricia'nın karnını hizalayarak alçaldı. Malko koltuğundan kayıp koridorda diz çöktü. Erain onu göremiyordu.

Silah sesi kabini titretti. Patricia geriye

doğru sendeleyerek bir koltuğun arkasına tutundu, fakat düşmedi. Kurşun sağ omzuna saplanmıştı. Erain'in kalın dudakları, ince bir çizgi haline dönüşmüştü. Eli tetikte bekliyordu.

— Hemen geri çekilin, dedi.

Patricia acı hissetmiyordu, fakat öfkesi on kat artmıştı. Birden bütün gücünü toplayarak kendini Erain'in üzerine atıp boğazını sıkmaya başladı. Sonra her şey çok çabuk olup bitti. Erain şaşkınlıkla pilot, kabinine doğru geriledi. Patricia'nın göğsü boyunca kan akıyordu, fakat esrarın ve alkolün etkisiyle ne acı, ne de korku duyabiliyordu. Yüzünü Erain'in yüzüne yapıştırmış kadını küfürler savura savura sarsıyordu.

Erain bir an korkuya kapıldı. Deliliklerden oldum olası çekinirdi. Silahının namlusunu Patricia'nın karnına dayayarak tetiğe bastı. Her ateş edişinde Patricia'nın vücudu sarsılıyor, ama yine de saldırıya devam ediyordu.

Malko'nun yerinden kalktığını farkedene Erain, Patricia'dan kurtulmaya çalıştı. Genç kadının elleri hâlâ boğazını sıkmaya devam ediyordu. Fakat artık çok geçti.

Patricia, Erain'i de kendisiyle birlikte çekerek yere düştü. Erain silahını doğrultmaya fırsat bulamadı. Malko kadının kolunu çoktan kavramıştı. Birkaç saniye boğuşular. Erain dizile ve ayaklarıyla vurarak kolunu ısırma çalışıyordu.

Sonunda tabanca yere düştü. Malko uzanıp hemen silahı kapdı.

— Çabuk, diye bağırdı pilota, hemen geri dön!

Aynı anda jet sert bir manevrayla yan yattı

ve birkaç saniye sonra doğruldu.

Malko, Erain'i yüzü yere gelecek şekilde hareketsizleştirdi. Kendisini bir yaban kedisiyle boğuşuyormuş gibi hissediyordu. Erain bir kadın için fazlasıyla kuvvetliydi. Üzerinde başka silah bulunup bulunmadığını bile bilmiyorlardı.

İkinci pilot koşup Malko'ya yardım etti.

— Her şey yolunda, dedi. Onlarla irtibat kurduk. Küba'ya gitmediğimizi biliyorlar.

Malko Erain'i ikinci pilota bırakarak Patricia'nın üzerine eğildi. Genç kadın gözleri açık, vücudu kan içinde yatıyordu. Yüzünde sakin bir ifade vardı. Malko içinde korkunç bir acıma hissi duydu, vicdan azabı çekiyordu. Diğer yolculara döndü:

— Onu bu işe ben ittim. Ölümünden ben sorumluyum. Fakat herkesi kurtarabilmem için tek, çare buydu, dedi.

Kimse cevap vermedi. Malko Sue Scala'nın gözlerinin yaşla dolduğunu gördü. Jet şimdi kuzeye uçuyordu. Üç avcı uçağı hâlâ yanlarındaydı.

Malko pilotun yanına gitti. Adamın yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı.

— Bravo! dedi. Hayatımızı kurtardınız. Bana Miami'nin güneyine inmemi emrettiler. On dakika sonra orada olacağız...

Malko cevap verecekken arkadan bir çığlık geldiğini duydu. Hemen koştu. Erain yardımcı pilotla boğuşuyordu. Bir tekme atarak kendisini kurtardı ve tehlike çıkışlarından birine asıldı. Aynı anda sağır edici bir patlama duyuldu. Erain yok olurken içeriye beyaz bir duman doldu.

Kabini buz gibi bir hava kaplamıştı. Malko

el yordamıyla açıklığa ilerledi. Erain görünmüyordu.

Malko koltuklardan birine çöktü. Kendisini müthiş yorgun hissediyordu. Önünde Patricia sanki uyuyor gibiydi. Dennis'in cesedi arkaya yuvarlanmıştı. Beverly Hills, Gene Shirak'ı uzun süre aklından çıkarmayacaktı.

Navajo bütün bunlara kendisinin neden olduğunu bilmeden, şaşkınlıkla cesetlere bakıyordu. Malko onu biraz rahatlatmak için gülümsedi.

— Birazdan ineceğiz, dedi. Her şey bitti.

*

**

İçinde dört adam bulunan siyah Cadillac ile gri Ford, inişe geçen jeti izliyorlardı. Uçak durduğunda Matt Serling arka kapıya ilerledi.

İlk olarak Malko inerek kendisini tanıttı.

— Bravo, dedi yapabileceğiniz her şeyi yaptınız. Los Angeles'ı arayıp Mann'a olayın iyi bittiğini haber verdim.

Hava kuvvetlerine ait polis dolu bir jip ile ambulans, jetin önünde durdu. Ford'un içindeki dört adam Navajoyla ilgilenirken Matt Serling Malko'yı Cadillac'a doğru çekti.

— Avcı uçakları kadının düştüğünü görmüşler, dedi Serling. Yazık oldu. Bize yardımcı dokunabilirdi.

Nemli bir sıcak vardı. Malko yorgunluktan kıpkırmızı olmuş gözlerini kırıştırdı.

— Şimdi bana bu katliamın nedenini söyleyebilir misiniz? diye sordu.

Matt Serling Malko'nun sorusuna cevap vermeden Cadillac'ın kapısını açtı.

— Sizi biriyle tanıştıracam, dedi.

Kel denilebilecek kadar az saçlı, yuvarlak

yüzlü bir adam Malko'ya elini uzattı.

— Foster Mac Kinsey, NSA'nın güvenlik bölümü başkan yardımcısı. Sorularınıza cevap verebilecek tek kişi o...

Malko iki adamın arasına oturdu. İlk kez bir NSA görevlisiyle tanışıyordu. Bu bölüm CIA'dan bile daha gizli çalışıyordu.

— Foster, dedi Matt Serling. Prens Malko güvenebileceğimiz bir insandır.

NSA görevlisi gülümsedi ve yavaşça anlatmaya başladı.

— Hayati önemi olan birçok gizli şifrenin temelinde Navajo dili yatar. Dili bilmeyen biri kesinlikle şifreyi çözemez, fakat bilgisayarlara gerekli bilgiler doldurulduğunda çözüm çok kolaylaşır. İşte bazı kişilerin bir Navajoya ihtiyaç duymalarının nedeni bu...

Her şeyi kaçınılmaz bir gerçekmiş gibi anlatıyordu. Malko bu inanılmaz bilgiyi hazmedebilmek için en az bir dakikaya ihtiyaç duydu. Fakat bu öğrendikleri, ümitsiz şiddet gösterilerini, operasyonu yürütenlerin cesur davranışlarını açıklamıyordu.

— Bunun için daha sessiz ve gizli bir yol izleyemezler miydi? diye sordu.

Bu kez lafa Matt Serling karıştı:

— Acele etmekte haklıydılar, diye anlattı. Uzay araçlarımızın Houston'dan yönetildiklerini biliyorsunuz. Bir hata söz konusu olduğunda kapsülü fırlattıktan sonra onları havada patlatabiliriz. Patlamayı gerçekleştirmeye yarayan sinyaller bu şifreye bağlıdır. Biz uzay macerasına kalkışan ilk insanların. Bu nedenle her şeyi sağlama almak zorundayız...

Cadillac hareket etmiş, yavaşça ilerliyordu.

— Şifrenin peşindekiler kimdi? diye sordu

Malko.

Matt Serling güçsüzlüğünü belli edecek bir hareket yaptı.

— Bize bunu söyleyebilecek tek kişi o kadındı.

— Yani Navajoyu kimin istediğini bilmediğinizi mi söylemek istiyorsunuz? Hiç omazsa o kadının bizi Küba'ya götürmek istediği biliniyor.

— Küba'da her cinsten insan var. Fakat bana sorarsanız, durum şu: Amerika'nın aya gitmesini çekemeyen bazı Rus generalleri hükümetin izni olmadan bu işi baltalamaya kalkıştılar... KGB bu şekilde hareket etmezdi. Bu olayda ümitlerini kaybetmiş insanlarla uğraştık. Ayrıca bu teorinin bir dayanak noktası da var. Şu anda Küba'da bir Sovyet filosu var. Bizim Navajoyu gizlice Rusya'ya götürmek için kolay bir yol. Böylece meraklı bakışlardan saklanabilir hatta KGB'nin ruhu bile duymazdı...

Cadillac Karayipler Denizi'nin kenarında ilerliyordu. Malko kendisini yine şatosunda, Liezen'de bulabilmek için korkunç bir sabırsızlık duydu.

Birden Cadillac müthiş bir gürültüyle sarsıldı. 100 mil kuzeylerinde bir uzay kapsülünü taşıyan büyük Satürn füzesi yerden kalkıyordu. Araba durdu. Yayalar sevinçle bağırıyorlardı. Foster Mac Kinsey başını sallayıp gözlerinde mutlu bir bakışla Malko'ya döndü.

— Gidiyorlar! İşte dostlarımızın bu kadar acele etmelerinin nedeni buydu....Şifreyi ele geçirselerdi bunu imha edeceklerdi...